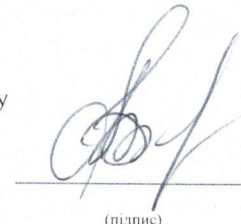

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

30 листопада 2020 р.

02016R2031 — UA — 14.12.2019 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2016/2031

від 26 жовтня 2016 року

про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 і (ЄС) № 1143/2014 та про скасування директив Ради 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС і 2007/33/ЄС

(ОВ L 317 23.11.2016, с. 4)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
► МІ			
<u>РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року</u>	L 95	1	07.04.2017

Із виправленнями, внесеними:

► СІ Виправленням, ОВ L 137, 24.05.2017, с. 40 (2017/625)

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2016/2031

від 26 жовтня 2016 року

про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 і (ЄС) № 1143/2014 та про скасування директив Ради 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС і 2007/33/ЄС

ГЛАВА I

Предмет, сфера застосування, терміни та означення

Стаття 1

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

►В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2016/2031

від 26 жовтня 2016 року

[про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради \(ЄС\) № 228/2013, \(ЄС\) № 652/2014 і \(ЄС\) № 1143/2014 та про скасування директив Ради 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС і 2007/33/ЄС](#)

(ОВ L 317 23.11.2016, с. 4)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
►МІ РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року.	L 95	1	07.04.2017

Із виправленнями, внесеними:

►СІ [Виправленням, ОВ L 137, 24.05.2017, с. 40 \(2017/625\)](#)

▼В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2016/2031

від 26 жовтня 2016 року

про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 і (ЄС) № 1143/2014 та про скасування директив Ради 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС і 2007/33/ЄС

ГЛАВА I

Предмет, сфера застосування, терміни та означення

Стаття 1

Предмет та сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює правила визначення фітосанітарних ризиків, які становлять будь-які види, штами чи біотики збудників хвороб, тварин або рослин-паразитів, шкідливі для рослин або рослинних продуктів («шкідливі організми») і заходів зі зниження таких ризиків до прийнятного рівня.
2. Якщо є фактичні докази, що рослини-непаразити, інші ніж ті, які регулюються згідно зі статтею 4(1) Регламенту (ЄС) № 1143/2014, становлять фітосанітарні ризики, що можуть мати тяжкі економічні, соціальні та екологічні наслідки на території Союзу, такі рослини-непаразити можуть вважатися шкідливими організмами для цілей цього Регламенту.
3. Для цілей цього Регламенту, покликання на треті країни читати як покликання на треті країни, Сеуту, Мелілью та території, зазначені у статті 355(1) ДФЄС, за винятком Мадейри та Азорських островів.

Для цілей цього Регламенту, покликання на територію Союзу читати як покликання на територію Союзу без Сеути, Мелільї та територій, зазначених у статті 355(1) ДФЄС, за винятком Мадейри та Азорських островів.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (1) «рослини» означає живі рослини і такі живі частини рослин:
 - (a) насіння, в ботанічному сенсі, за винятком не призначеного для посіву;
 - (b) плоди, в ботанічному сенсі;
 - (c) овочі;
 - (d) бульби, бульбоцибулини, цибулини, кореневища, коріння, підщепи, кореневі пагони;
 - (e) пагони, стебла, повзучі пагони;
 - (f) зрізані квіти;
 - (g) гілки з листям або без;
 - (h) зрізані дерева зі збереженим листям;
 - (i) листки, листя;
 - (j) культури рослинної тканини, в тому числі клітинні культури, гермоплазма, зародкова плазма, меристеми, гібридні клони, мікророзмножений матеріал;
 - (k) живий пилок і спори;
 - (l) бруньки, вічка, живці, прищепи, щепи;
- (2) «рослинні продукти» означає неперероблені матеріали рослинного походження, а також перероблені продукти, які за своєю природою або за способом свого перероблення можуть створити ризик поширення карантинних шкідливих організмів.

За винятком випадків, коли інакше передбачено в імплементаційних актах, ухвалених на підставі статей 28, 30 і 41, деревина тільки тоді вважається рослинним продуктом, коли вона відповідає одному чи більше таким критеріям:

- (a) вона зберігає всю свою природну округлу поверхню, з корою чи без, або її частину;
- (b) її природна округла поверхня не збереглася внаслідок розпилювання, різання або розколювання;
- (c) вона має форму трісок, частинок, тирси, деревних відходів, стружки або уламків і не підлягала склеюванню, термічному обробленню або впливу тиску для вироблення гранул, брикетів, фанери або ДСП;
- (d) її використовують або вона призначена для використання як пакувальний матеріал, незалежно від того, чи його справді використовують для транспортування товарів;
- (3) «висадження» означає будь-яку операцію з розміщення рослин у середовищі вирощування, або ж їх розміщення шляхом щеплення чи подібну операцію, щоб забезпечити їх подальший ріст, відтворення або поширення;
- (4) «розсадні рослини» означає рослини, призначені залишатися висадженими, для висадження або для пересадження;
- (5) «інший предмет» означає будь-який матеріал або предмет, інший ніж рослини і рослинні продукти, здатний приховувати або поширювати шкідливих організмів, у тому числі ґрунт або середовище вирощування;

▼M1

- (6) «компетентний орган» означає компетентні органи, визначені в статті 3(3) Регламенту Європейського Парламенту і Ради [►C1](#) (ЄС) 2017/625 [◄](#) ([1](#));

▼B

- (7) «партія» означає певну кількість одиниць одного товару, яку можливо розпізнати за однорідністю складу, походженням та іншими релевантними елементами, що становить частину вантажу;
- (8) «торгова одиниця» означає найменшу комерційну або іншу придатну до використання одиницю, застосовну на певному етапі реалізації, що може бути складовою частиною партії або цілою партією;
- (9) «професійний оператор» означає будь-яку особу, яка є суб'єктом публічного чи приватного права, професійно залучену в, — та відповідальну перед законом за, — один або більше з таких видів діяльності щодо рослин, рослинних продуктів та інших предметів:
 - (a) висадження;
 - (b) виведення сортів;
 - (c) виробництво, в тому числі вирощування, розмноження та підтримання;
 - (d) введення на територію Союзу, а також переміщення в його межах і поза його межі;
 - (e) надання на ринку;
 - (f) зберігання, збирання, відправлення і перероблення;
- (10) «зареєстрований оператор» означає професійного оператора, зареєстрованого згідно зі статтею 65;
- (11) «уповноважений оператор» означає зареєстрованого оператора, уповноваженого компетентним органом видавати паспорти рослин згідно зі статтею 89, наносити знак згідно зі статтею 98 або видавати підтвердження згідно зі статтею 99;

- (12) «кінцевий користувач» означає будь-яку особу, діяльність якої не пов'язана з її фахом, сферою діяльності або професією, яка набуває рослини або рослинні продукти для особистого користування;
- (13) «тест» означає офіційну перевірку, за винятком візуальної, для визначення присутності шкідливих організмів або для ідентифікації шкідливих організмів;
- (14) «оброблення» означає офіційну чи неофіційну процедуру для знищення, інактивації та видалення шкідливих організмів або для позбавлення таких шкідливих організмів плодючості, або ж для девіталізації рослин або рослинних продуктів;
- (15) «поширеність» означає частку або кількість одиниць, якою шкідливий організм присутній у зразку, вантажі, на полі або в іншій визначеній популяції;
- (16) «осадження» означає укорінення, на осягне майбутнє, шкідливого організму в межах території після проникнення;
- (17) «викорінювання» означає застосування фітосанітарних заходів, спрямованих на усунення шкідливого організму з території;
- (18) «ізоляція» означає застосування фітосанітарних заходів усередині і довкола зараженої шкідливим організмом території, щоб запобігти поширенню шкідливого організму;
- (19) «карантинна станція» означає будь-яку офіційну станцію для утримання шкідливих організмів, рослин, рослинних продуктів чи інших предметів на карантині;
- (20) «ізоляційний об'єкт» означає будь-який об'єкт, за винятком карантинних станцій, у якому шкідливі організми, рослини, рослинні продукти або інші предмети перебувають в умовах ізоляції;
- (21) «код простеження» означає літерний, цифровий або літерно-цифровий код ідентифікації вантажу, партії або торгової одиниці, який використовується для цілей відстеження, в тому числі коди, що стосуються партії, випуску, серії, дати виробництва або документів професійних операторів;
- (22) «фітосанітарний захід» означає офіційний захід, що має на меті запобігти введенню і поширенню карантинних шкідливих організмів або обмежити економічний вплив регульованих некарантинних шкідливих організмів.

ГЛАВА II

Карантинні шкідливі організми

Секція 1

Карантинні шкідливі організми

Стаття 3

Означення карантинних шкідливих організмів

Шкідливий організм є «карантинним шкідливим організмом», стосовно визначеної території, якщо він відповідає всім таким умовам:

- (a) він ідентифікований, у розумінні пункту (1) секції 1 додатка I;
- (b) він не присутній на території, у розумінні пункту (2)(a) секції 1 додатка I, або, якщо присутній, не розповсюджений широко в межах такої території, у розумінні пунктів (2)(b) і (c) секції 1 додатка I;
- (c) він спроможний проникати на територію, осаджуватися й поширюватися в її межах, або, якщо він присутній на території, але не є широко розповсюдженим, він спроможний проникати на ті частини території, де він відсутній, осаджуватися і поширюватися в їхніх межах, у розумінні пункту (3) секції 1 додатка I;
- (d) його проникнення, осадження і поширення мало б, у розумінні пункту (4) секції 1 додатка I, неприйнятні економічні, екологічні і соціальні наслідки на такій території або, якщо він присутній на території, але не є широко розповсюдженим, для тих частин території, де він відсутній; та
- (e) наявні здійсненні і дієві заходи, що запобігають проникненню такого шкідливого організму на територію, осадженню і поширенню його в її межах, а також пом'якшення пов'язаних ризиків і наслідків.

Секція 2

Карантинні у Союзі шкідливі організми

Стаття 4

Означення карантинних у Союзі шкідливих організмів

Карантинний шкідливий організм є «карантинним у Союзі шкідливим організмом», якщо визначена територія, зазначена у вступній частині статті 3, є територією Союзу, і якщо вона включена в перелік, зазначений у статті 5(2).

Стаття 5

Заборона на введення, переміщення, утримання, розмноження або вивільнення карантинних у Союзі шкідливих організмів

1. Карантинний у Союзі шкідливий організм заборонено вводити на територію Союзу, переміщувати по ній, утримувати на ній, розмножувати в її межах, або вивільняти на ній.

2. Комісія, за допомогою імплементаційного акта, встановлює перелік шкідливих організмів, що відповідають умовам, переліченим у статті 3, стосовно території Союзу («перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів»).

Перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів повинен включати шкідливих організмів, перелічених у частині А додатка I до Директиви 2000/29/ЄС та в секції I частини А додатка II до зазначеної Директиви.

Шкідливі організми, що сформувалися або осіли на будь-якій частині території Союзу природнім чином або шляхом їх введення з-поза меж території Союзу, повинні бути позначені в переліку карантинних у Союзі шкідливих організмів як шкідливі організми, про присутність яких на території Союзу відомо.

Шкідливі організми, що не сформувались або осіли у будь-якій частині території Союзу, повинні бути позначені в переліку карантинних у Союзі шкідливих організмів як шкідливі організми, присутність яких на території Союзу не зафіксована.

3. Якщо результати оцінювання показують, що шкідливий організм, не включений до переліку карантинних у Союзі шкідливих організмів, відповідає умовам, переліченим у статті 3, щодо території Союзу, або що шкідливий організм, включений у перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів, більше не відповідає одній або більше таким умовам, Комісія за допомогою імплементаційних актів вносить зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2 цієї статті, відповідним чином — шляхом внесення відповідного шкідливого організму в такий перелік або видалення його з нього.

Комісія надає державам-членам доступ до результатів такого оцінювання.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів замінити імплементаційний акт, зазначений у параграфі 2 цієї статті, з метою консолідації змін.

4. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 2 і 3, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Стаття 6

Пріоритетні шкідливі організми

1. Карантинні в Союзі шкідливі організми є «пріоритетними шкідливими організмами», якщо вони відповідають усім таким умовам:

- (a) вони відповідають, що стосується території Союзу, одній або більше умовам, викладеним у пункті (2) секції I додатка I;
- (b) їхній потенційний економічний, екологічний і соціальний вплив є найважчим щодо території Союзу, як визначено у секції 2 додатка I;
- (c) вони внесені в перелік згідно з параграфом 2 цієї статті.

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення переліку пріоритетних шкідливих організмів («перелік пріоритетних шкідливих організмів»).

Якщо результати оцінювання показують, що карантинний у Союзі шкідливий організм відповідає умовам, зазначеним у параграфі 1 цієї статті, або що шкідливий організм більше не відповідає одній або більше таким умовам, Комісія уповноважена ухвалювати імплементаційні акти згідно зі статтею 105 через внесення змін до переліку, зазначеного в першому підпараграфі, відповідним чином — шляхом внесення відповідного шкідливого організму в такий перелік або видалення його з нього.

Комісія невідкладно надає державам-членам доступ до результатів такого оцінювання.

Якщо, у випадку серйозного ризику, спричиненого шкідливим організмом, цього вимагають обставини невідкладної необхідності, до делегованих актів, ухвалених на підставі цієї статті, застосовується процедура, передбачена у статті 106.

Стаття 7

Внесення змін у секцію 1 додатка I

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до секції 1 додатка I, щоб адаптувати її до розвитку науково-технічних знань і відповідних міжнародних стандартів.

Стаття 8

Використання карантинних у Союзі шкідливих організмів для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів

1. Як відступ від статті 5(1), держави-члени на підставі заявки можуть тимчасово дозволяти введення на свою територію, переміщення, утримання та розмноження в її межах карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів.

На відповідну діяльність дозвіл надається тільки за умови встановлення достатніх обмежень, які забезпечують, що введення, переміщення, утримання, розмноження або вивільнення відповідних шкідливих організмів не призводить до їх осадження чи поширення в межах території Союзу з урахуванням індивідуальних особливостей, біологічних характеристик і засобів поширення шкідливого організму, передбаченої діяльності, взаємодії з довкіллям та інших значущих чинників, пов'язаних із ризиком, що становить такий шкідливий організм.

2. Дозволи, надані на підставі параграфа 1, повинні включати всі умови, зазначені нижче:

- (a) шкідливий організм підлягає зберіганню в місці і за умов, які:
 - (i) компетентні органи вважають належними; та
 - (ii) зазначені в дозволі;
- (b) діяльність, пов'язану зі шкідливим організмом, будуть провадити на карантинній станції або ізоляційному об'єкті, що призначені компетентним органом згідно зі статтею 60 і зазначені у дозволі;
- (c) діяльність, пов'язану зі шкідливим організмом, повинен здійснювати персонал:
 - (i) чию наукову і технічну компетенцію компетентний орган вважає належною; та
 - (ii) персональний склад якого зазначено в дозволі;
- (d) шкідливий організм супроводжується дозволом під час введення на територію Союзу, під час переміщення, утримання або розмноження в її межах.

3. Дозволи, надані на підставі параграфа 1, повинні містити обмеження щодо кількості шкідливого організму, яка може бути введена, переміщена, утримана, розмножена або використана, і часового відрізка, що є достатніми для відповідної діяльності. Дозволи повинні не перевищувати потужності призначених карантинної станції або ізоляційного об'єкту.

Дозволи повинні включати обмеження, необхідні щоб належно усувати ризик осадження і поширення відповідного карантинного в Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, на який спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1).

4. Компетентний орган здійснює моніторинг дотримання умов, зазначених у параграфі 2, та умов і обмежень, зазначених у параграфі 3, та вживає необхідних дій у випадку їх недотримання. У відповідних випадках такою дією повинно бути відкликання дозволу, зазначеного у параграфі 1.

5. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення детальних правил стосовно:

- (a) обміну інформацією між державами-членами і Комісією щодо введення на територію Союзу, переміщення в її межах, утримання, розмноження і використання на ній відповідних шкідливих організмів;
- (b) процедури та умов надання дозволу, зазначеного в параграфі 1; та
- (c) моніторингу дотримання вимог і дій, яких належить вжити у випадку недотримання, що їх зазначено у параграфі 4.

Стаття 9

Сповіднення про безпосередню загрозу

1. Якщо держава-член має фактичні докази, що існує безпосередня загроза проникнення карантинного в Союзі шкідливого організму на територію Союзу або її частину, де шкідливий організм ще не присутній, така держава-член повинна негайно сповістити Комісію та інші держави-члени про такі докази письмово.

2. Параграф 1 також застосовується до шкідливих організмів, що не включені до переліку карантинних у Союзі шкідливих організмів, якщо:

- (a) шкідливий організм підпадає під інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1); або
- (b) відповідна держава-член вважає, що шкідливий організм може відповідати умовам для включення до переліку карантинних у Союзі шкідливих організмів.

3. Професійні оператори повинні негайно сповіщати компетентні органи про будь-які фактичні докази, які вони можуть мати щодо безпосередньої загрози, зазначеної в параграфі 1, щодо карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, зазначених у параграфі 2.

▼ M1

Стаття 10

Офіційне підтвердження компетентними органами присутності карантинного в Союзі шкідливого організму

Якщо компетентний орган підозрює або отримав фактичні докази щодо присутності карантинного в Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, на який спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), на частині території відповідної держави-члена, де присутність такого шкідливого організму раніше не була зафіксована, або у вантажі рослин, рослинних продуктів або інших предметів, введених або передбачених для введення на територію

Союзу або переміщуваних у межах його території, він негайно вживає будь-яких заходів, необхідних, щоб підтвердити, на основі діагнозу офіційної лабораторії, зазначеної у статті 37 Регламенту [►С1](#) (ЄС) 2017/625 [◄](#), («офіційно підтвердити»), чи такий шкідливий організм присутній, чи ні.

На етапі, коли очікується підтвердження присутності такого шкідливого організму, відповідні держави-члени, у застосовних випадках, вживають фітосанітарних заходів, щоб усунути ризик поширення такого шкідливого організму.

Підозра або фактичні докази, зазначені в першому параграфі цієї статті, можуть мати в основі будь-яку інформацію, отриману відповідно до статей 14 та 15, або з будь-якого іншого джерела.

[▼В](#)

Стаття 11

Сповіщення державами-членами Комісії та інших держав-членів про карантинних у Союзі шкідливих організмів

Держава-член сповіщає Комісію та інші держави-члени у разі офіційного підтвердження її компетентними органами будь-якої з таких ситуацій:

- (a) присутність на її території карантинного в Союзі шкідливого організму, що його присутність на ній не була зафіксована;
- (b) присутність карантинного в Союзі шкідливого організму на частині її території, де він раніше присутній не був;
- (c) присутність на її території карантинного в Союзі шкідливого організму у вантажі рослин, рослинних продуктів або інших продуктів, введених або передбачених для введення на територію Союзу, або переміщуваних у її межах.

[▼М1](#)

Сповіщення, передбачені у першому параграфі, повинен здійснювати єдиний орган, зазначений у статті 4(2) Регламенту [►С1](#) (ЄС) 2017/625 [◄](#), відповідної держави-члена, причому через електронну систему сповіщення, зазначену у статті 103.

[▼В](#)

Стаття 12

Надання компетентними органами професійним операторам інформації про карантинних у Союзі шкідливих організмів

1. Якщо одна з ситуацій, зазначених у статті 11, офіційно підтверджена, компетентний орган забезпечує невідкладне інформування професійних операторів, на рослинах, рослинних продуктах або інших предметах яких вона може відбитися.
2. Комісія укладає і завчасно оновлює загальнодоступний перелік усіх сповіщень, що їх вона отримує стосовно нововиявлених шкідливих організмів у третіх країнах, які можуть становити ризик здоров'ю рослин на території Союзу. Цей перелік може бути частиною електронної системи, зазначеної в статті 103.

Стаття 13

Надання громадськістю компетентним органам інформації про пріоритетних шкідливих організмів

Якщо одна з ситуацій, зазначених у пунктах (a) та (b) першого параграфу статті 11, офіційно підтверджена стосовно пріоритетного шкідливого організму, компетентний орган інформує громадськість про заходи, що їх він вжив або планує вжити, і про будь-які заходи, що їх належить вжити відповідним категоріям професійних операторів чи інших осіб.

Стаття 14

Негайне вжиття заходів професійними операторами

1. Якщо професійний оператор підозрює або дізнається про присутність карантинного в Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, на який спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), у рослинах, рослинних продуктах або інших предметах, що перебувають під контролем оператора, він негайно сповіщає компетентний орган про це, щоб такий компетентний орган вжив заходів згідно зі статтею 10. У відповідних випадках такий професійний оператор також повинен негайно вжити запобіжних заходів, щоб запобігти осадженню і поширенню такого шкідливого організму.
2. Компетентний орган може вирішити, що сповіщення, зазначене в параграфі 1, не потрібне, якщо відомо, що конкретний шкідливий організм трапляється на території. У такому випадку він інформує відповідних професійних операторів про таке рішення.
3. У разі отримання професійним оператором офіційного підтвердження щодо присутності карантинного в Союзі шкідливого організму в рослинах, рослинних продуктах або інших предметах, що перебувають під контролем оператора, він повинен провести консультації з компетентним органом стосовно вчинення дій і перейти, у застосовних випадках, до дій, зазначених у параграфах 4–7.
4. Такий професійний оператор повинен негайно вжити запобіжних заходів, щоб запобігти поширенню такого шкідливого організму. У разі надання компетентним органом інструкцій щодо таких заходів, професійний оператор повинен діяти згідно з такими інструкціями.

5. У разі отримання відповідних інструкцій компетентного органу, професійний оператор повинен вживати необхідних заходів, щоб усунути шкідливого організму з відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів та зі споруд, землі, ґрунту чи інших заражених шкідливими організмами елементів, що перебувають під його контролем.

6. За відсутності інших інструкцій від компетентного органу, професійний оператор повинен невідкладно вилучити з обігу рослини, рослинні продукти та інші предмети, що перебувають під контролем такого оператора і в яких може бути присутній певний шкідливий організм.

Якщо такі рослини, рослинні продукти або інші предмети вийшли з-під контролю такого професійного оператора, такий професійний оператор повинен, за відсутності інших інструкцій від компетентного органу, негайно:

- (a) повідомити особам у ланцюгу реалізації, яким ці рослини, рослинні продукти та інші предмети постачені, про присутність шкідливого організму;
- (b) надати таким особам настанови щодо необхідних заходів, що їх слід вживати під час відправлення відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів, щоб зменшити ризик поширення або проникнення в довкілля відповідних шкідливих організмів; та
- (c) відкликати такі рослини, рослинні продукти або інші предмети.

7. У випадках, що підпадають під застосування параграфів 1, 3, 4, 5 або 6 цієї статті, професійний оператор, на запит, надає компетентному органу всю інформацію, що відповідає потребам громадськості. Без обмеження статті 13, якщо необхідно вчинити дію щодо рослин, рослинних продуктів або інших предметів, у яких може бути присутній шкідливий організм, компетентний орган інформує громаду про такий факт якомога швидше.

Стаття 15

Негайне вжиття заходів особами, що не є професійними операторами

1. Якщо будь-яка особа, що не є професійним оператором, дізнається про присутність карантинного в Союзі шкідливого організму або має підстави підозрювати таку присутність, така особа повинна негайно сповістити компетентний орган. Якщо сповіщення надходить не у письмовому вигляді, компетентний орган офіційно фіксує його. У разі отримання відповідного запиту від компетентного органу, така особа повинна надати такому органу інформацію, якою вона володіє щодо такої присутності.

2. Компетентний орган може вирішити, що сповіщення, зазначене в параграфі 1, не потрібне, якщо відомо, що конкретний шкідливий організм присутній на території.

3. Особа, що здійснила сповіщення, зазначене в параграфі 1, повинна провести консультації з компетентним органом щодо вчинення дії і повинна, згідно з інструкціями компетентного органу, вжити заходів, необхідних, щоб запобігти поширенню такого шкідливого організму і щоб усунути його з відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів та, якщо застосовно, зі споруд такої особи.

Стаття 16

Відступи від обов'язків щодо сповіщення

Обов'язки щодо сповіщення, зазначені в статтях 14 та 15, не застосовуються, якщо:

- (a) зафіксовано присутність карантинного в Союзі шкідливого організму в зараженій шкідливими організмами зоні демаркованої території, утвореної для ізоляції такого шкідливого організму, як зазначено у статті 18(2);
- (b) зафіксовано присутність карантинного в Союзі шкідливого організму в зараженій шкідливими організмами зоні демаркованої території, причому він є об'єктом заходів викорінення, які повинні тривати вісім або більше років, — протягом періоду таких перших восьми років.

Стаття 17

Викорінювання карантинних у Союзі шкідливих організмів

1. Якщо одна з ситуацій, зазначених у пунктах (a) і (b) першого параграфу статті 11, офіційно підтверджена, компетентний орган негайно вживає всіх необхідних фітосанітарних заходів, щоб викоринити відповідний карантинний у Союзі шкідливий організм з відповідної території. Вжиття таких заходів повинно відбуватися відповідно до додатка II.

Таке обов'язкове викорінювання не застосовується, якщо імплементаційним актом щодо такого шкідливого організму, ухваленим на підставі статті 28(2), передбачено інакше.

2. Компетентний орган невідкладно досліджує джерело присутності відповідного карантинного в Союзі шкідливого організму, зокрема у випадках, коли така присутність може бути пов'язана з переміщеннями рослин, рослинних продуктів або інших предметів, і можливість того, що відповідний шкідливий організм поширився далі на інші рослини, рослинні продукти або інші предмети в результаті таких переміщень.

3. Якщо заходи, зазначені в параграфі 1, стосуються введення на територію Союзу або переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів та інших предметів, відповідна держава-член негайно сповіщає про такі заходи Комісію та інші держави-члени.

4. Заходи, зазначені в параграфі 1, та розслідування, зазначені в параграфі 2, повинні бути вжиті незалежно від того, чи шкідливий організм присутній у приватних або у громадських володіннях.

Стаття 18

Утворення демаркованих територій

1. Якщо одна з ситуацій, зазначених у пунктах (а) і (б) першого параграфу статті 11, офіційно підтверджена, компетентний орган негайно утворює одну або більше територій, на яких будуть вжиті заходи викорінення, зазначені у статті 17(1) («демаркована територія»).

Демаркована територія повинна складатися із зараженої шкідливими організмами зони і буферної зони.

2. Заражена шкідливими організмами зона повинна, залежно від застосовного випадку, містити:

- (а) усі рослини, відомі як заражені відповідним шкідливим організмом;
- (б) усі рослини, які мають ознаки або симптоми, що свідчать про можливу зараженість таким шкідливим організмом;
- (с) усі інші рослини, що потенційно могли бути або можуть бути засмічені або заражені таким шкідливим організмом, у тому числі рослини, що потенційно є заражені внаслідок їхньої чутливості до шкідливого організму і їхнього розташування безпосередньо поблизу заражених рослин або внаслідок спільного джерела виробництва, з якого вони походять, якщо таке відоме, із зараженими рослинами або з рослинами, вирощеними з них.
- (д) земля, ґрунт, водотоки та інші елементи, заражені або потенційно заражені відповідним шкідливим організмом.

3. Буферна зона повинна прилягати до зони зараження й оточувати її.

Вона повинна мати належний розмір з огляду на ризик поширення відповідного шкідливого організму за межі зараженої шкідливими організмами зони природним чином або внаслідок діяльності людини в зараженій шкідливими організмами зоні й навколо неї, і такий розмір повинен бути встановлений згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II.

Проте, якщо будь-який ризик поширення відповідного шкідливого організму поза межі зараженої шкідливими організмами зони усунутий або зменшений до прийняттого рівня за допомогою природних або штучних перелон, жодну буферну зону утворювати немає потреби.

4. Як відступ від параграфу 1, якщо після первинної перевірки компетентний орган дійде висновку, з огляду на характер шкідливого організму, рослини, рослинного продукту або іншого предмета та ділянки, де його було виявлено, що відповідний шкідливий організм можливо усунути одразу, компетентний орган може вирішити не утворювати демарковану територію.

У такому випадку, він повинен провести обстеження, щоб визначити, чи шкідливий організм заразив далі будь-які інші рослини або рослинні продукти. На основі такого обстеження, компетентний орган вирішує, чи існує необхідність утворювати демарковану територію.

5. Якщо згідно з параграфами 2 і 3 демаркована територія має бути розширена на територію іншої держави-члена, держава-член, у якій була виявлена присутність відповідного шкідливого організму, негайно звертається до держави-члена, на територію якої буде розширена демаркована територія, щоб така держава-член мала змогу вчинити всі належні дії, зазначені в параграфах 1–4.

6. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени до 30 квітня кожного року про кількість і місця розташування демаркованих територій, що були утворені, для відповідних шкідливих організмів та відповідні заходи, вжиті протягом попереднього календарного року.

Цей параграф застосовується без обмеження жодних обов'язків сповіщати про демарковані території, що встановлені в імплементаційних актах, зазначених у статті 104.

Стаття 19

Обстеження демаркованих територій і їх зміна та зняття обмежень

1. Компетентні органи принаймні раз на рік, у належний час, здійснюють обстеження кожної демаркованої території щодо динаміки присутності відповідного шкідливого організму.

Такі обстеження проводять згідно зі статтею 22(2).

2. Якщо в результаті обстеження, зазначеного у статті 1, або іншим чином компетентний орган виявляє присутність відповідного шкідливого організму в буферній зоні, відповідна держава-член негайно сповіщає Комісію та інші держави-члени про це.

3. Компетентні органи змінюють кордони заражених шкідливими організмами зон, буферних зон та демаркованих територій у відповідних випадках за результатами обстежень, зазначених у параграфі 1.

4. Компетентні органи можуть анулювати демарковану територію і зупинити виконання відповідних заходів викорінення, якщо пересвідчатся, що така територія відповідає статусу вільної від шкідливих організмів. Підставою для цього є відповідність таким двом вимогам:

- (а) обстеження, зазначене в параграфі 1, показує, що встановлено відсутність на території відповідного шкідливого організму; та
- (б) встановлено, що відповідний шкідливий організм не виявлений на такій демаркованій території протягом достатньо тривалого періоду.

5. Під час вироблення рішення щодо змін, зазначених у параграфі 3, або анулювання демаркованої території, зазначеної в параграфі 4, відповідний компетентний орган бере до уваги принаймні такі чинники:

- (а) біологічні характеристики відповідних шкідливого організму і переносника;

- (b) присутність рослин-господарів;
 - (c) екокліматичні умови; та
 - (d) ймовірність того, що заходи викорінення були успішними.
6. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, проведення щорічних обстежень не вимагається в зараженій шкідливими організмами зоні демаркованої території, утвореної для:
- (a) шкідливих організмів, що є об'єктом заходів викорінення, які повинні тривати вісім або більше років;
 - (b) шкідливих організмів, що є об'єктом ізоляційних заходів, зазначених у статті 28(2).
7. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом поглибленої деталізації шкідливих організмів, зазначених у пункті (a) параграфу 6 цієї статті і в пункті (b) статті 16, та умов застосування таких відступів.

Стаття 20

Звіти про заходи, вжиті згідно зі статтями 17, 18 та 19

1. Якщо держава-член вживає заходів на території, прилеглої до кордону з іншою державою-членом, до такої іншої держави-члена повинен бути поданий звіт про заходи, вжиті згідно зі статтями 17, 18 та 19.
2. У разі відповідного запиту від Комісії або будь-якої іншої держави-члена, держава-член подає звіт про конкретні заходи, вжиті згідно зі статтями 17, 18 та 19.

Стаття 21

Зміни додатка II

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до додатка II, щоб адаптувати його до розвитку науково-технічних знань і відповідних міжнародних стандартів.

Стаття 22

Обстеження на виявлення карантинних у Союзі шкідливих організмів і шкідливих організмів, попередньо кваліфікованих як карантинні у Союзі шкідливі організми

1. Держави-члени здійснюють протягом певних періодів часу обстеження, засновані на ризиках, що включають принаймні перевірки на:
 - (a) присутність будь-якого карантинного в Союзі шкідливого організму; та
 - (b) ознаки або симптоми будь-якого шкідливого організму, на який спрямовані інструменти, зазначені у статті 29, або заходи, ухвалені на підставі статті 30(1).

Такі обстеження повинні відбуватися на всіх територіях, де присутність відповідного шкідливого організму не була зафіксована.

Проведення таких обстежень не вимагається для шкідливих організмів, щодо яких існує однозначний висновок про неможливість їх осадження або поширення у відповідній державі-члені внаслідок її екокліматичних умов або відсутності видів-господарів.

2. План обстежень, зазначених у параграфі 1, повинен ґрунтуватися на ризику появи шкідливого організму на кожній території, де проводиться обстеження. Вони повинні складатися принаймні з візуальних перевірок у виконанні компетентного органу та, у відповідних випадках, відбору зразків і виконання тестів. Такі обстеження проводяться в усіх належних місцях і охоплюють, у відповідних випадках, споруди, транспортні засоби, машини й пакування, що їх використовують професійні оператори та інші особи. Вони повинні ґрунтуватися на обґрунтованих науково-технічних принципах та повинні здійснюватися у відповідний час з огляду на можливість виявлення відповідного шкідливого організму.

У таких обстеженнях повинні бути враховані науково-технічні дані та будь-яка інша відповідна інформація щодо присутності відповідного шкідливого організму.

3. Держави-члени звітують Комісії та іншим державам-членам до 30 квітня кожного року про результати обстежень, зазначених у параграфі 1, що були проведені у попередньому календарному році. Такі звіти включають інформацію про те, де були проведені обстеження, графік обстежень, про шкідливих організмів і рослини, рослинні продукти або інші предмети, що їх вони охоплюють, кількість інспектувань і відібраних зразків, та виявлення кожного відповідного шкідливого організму.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати форму таких звітів, а також інструкції щодо її заповнення. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Стаття 23

Багаторічні програми обстежень та збір інформації

1. Держави-члени запроваджують багаторічні програми обстежень, у яких визначають зміст обстежень, що їх будуть проводити відповідно до статті 22. Такі програми повинні передбачати збір і фіксацію науково-технічних даних та іншої інформації, зазначеної у другому підпараграфі статті 22(2).

Багаторічні програми обстежень повинні включати такі елементи з урахуванням статті 22(2):

- (a) конкретна мета кожного обстеження;
- (b) обсяг кожного обстеження, що стосується відповідної території, та охоплені проміжки часу, а також шкідливі організми, рослини і товари, на яких воно спрямоване;
- (c) методологія обстеження та управління якістю, в тому числі опис процедур для візуальної перевірки, відбору зразків і тестування з їх технічним обґрунтуванням;
- (d) розклад, частота і кількість запланованих візуальних перевірок, зразків і тестів; та
- (e) методи фіксації і повідомлення зібраної інформації.

Багаторічні програми обстежень повинні бути розраховані на період від п'яти до семи років.

2. Держави-члени, на запит, сповіщають Комісію та інші держави-члени про свої багаторічні програми обстежень після їх запровадження.

3. Комісія може ухвалювати імплементаційні акти про встановлення формату багаторічних програм обстежень та практичних механізмів застосування елементів, викладених у параграфі 1, до певних пов'язаних зі шкідливими організмами ризиків.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Стаття 24

Обстеження на виявлення пріоритетних шкідливих організмів

1. Для кожного пріоритетного шкідливого організму держави-члени проводять обстеження щорічно, як встановлено у статті 22(1) та (2). Такі обстеження повинні включати достатньо високу кількість візуальних перевірок, відбору зразків і тестувань, що відповідає особливостям кожного пріоритетного шкідливого організму, щоб забезпечити, наскільки це можливо з урахуванням відповідних біологічних характеристик кожного пріоритетного шкідливого організму і екокліматичних умов з високим ступенем достовірності, своєчасне виявлення таких шкідливих організмів.

Проведення таких обстежень не вимагається для шкідливих організмів, щодо яких існує однозначний висновок про неможливість їх осадження або поширення у відповідній державі-члені внаслідок її екокліматичних умов або відсутності видів-господарів.

2. Держави-члени звітують Комісії та іншим державам-членам до 30 квітня кожного року про результати обстежень, зазначених у параграфі 1, що були проведені в попередньому календарному році.

Стаття 25

Плани реагування на появу пріоритетних шкідливих організмів

1. Кожна держава-член розробляє і регулярно оновлює для кожного пріоритетного шкідливого організму, що здатний потрапити на її територію і осісти на ній або на її частині, окремий план, який містить інформацію щодо процесів вироблення й ухвалення рішень, процедур і протоколів, що їх слід дотримуватися, та надання мінімальних ресурсів, а також процедур для надання подальших ресурсів у разі офіційного підтвердження або підозри на присутність такого шкідливого організму («план реагування»).

Держави-члени, на певному етапі, проводять консультації з відповідними стейкхолдерами у процесі складання і регулярного оновлення планів реагування.

Жодні плани реагування не потрібні для шкідливих організмів, щодо яких існує однозначний висновок про неможливість їх осадження або поширення у відповідній державі-члені внаслідок її екокліматичних умов або відсутності видів-господарів.

2. Кожний план реагування повинен визначати таке:

▼М1

(a) ролі і відповідальність органів, залучених до реалізації плану, у випадку підтвердження або підозри на присутність відповідного пріоритетного шкідливого організму, а також систему підпорядкування і процедури для координації відповідних дій компетентних органів, інших органів публічної влади, зазначених у статті 4(2) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀, залучених делегованих органів або фізичних осіб, зазначених у статті 28(1) згаданого Регламенту, лабораторій і професійних операторів, у тому числі координації з сусідніми державами-членами та сусідніми третіми країнами, у відповідних випадках;

▼В

- (b) доступ компетентних органів до споруд професійних операторів, інших відповідних операторів та фізичних осіб;
- (c) доступ компетентних органів, за потреби, до лабораторій, обладнання, персоналу, зовнішнього експертного досвіду і ресурсів, необхідних для швидкого і дієвого викорінення або, у відповідних випадках, ізоляції відповідного пріоритетного шкідливого організму;
- (d) вжиття заходів щодо забезпечення Комісії, інших держав-членів, відповідних професійних операторів та громадськості інформацією щодо присутності відповідного пріоритетного шкідливого організму і заходів, що їх вживають для боротьби з ним у випадку офіційного підтвердження або підозри на присутність відповідного шкідливого організму;
- (e) механізми фіксації даних про присутність відповідного пріоритетного шкідливого організму;

- (f) надані оцінки, зазначені у статті 6(2), і будь-яка оцінка держави-члена щодо ризику, який становить для її території пріоритетний шкідливий організм;
- (g) вжиття заходів з управління ризиками, що стосуються відповідного пріоритетного шкідливого організму, згідно з секцією 1 додатка II, і процедури, яких необхідно дотримуватися;
- (h) принципи географічної демаркації демаркованих територій;
- (i) протоколи з описом методів візуальних перевірок, відбору зразків і лабораторних тестувань; та
- (j) принципи щодо практичного навчання персоналу компетентних органів і, у відповідних випадках, органів влади різних рівнів, зокрема, публічної влади, лабораторій, професійних операторів та інших осіб, зазначених у пункті (a).

У певних випадках з питань, зазначених у пунктах (d)–(j) першого підпараграфу, повинні бути оформлені практичні інструкції.

3. Плани реагування можуть бути об'єднані для багатьох пріоритетних шкідливих організмів із подібними біологічними характеристиками і ряду видів-господарів. У таких випадках плани реагування повинні складатися із загальної частини, спільної для всіх пріоритетних шкідливих організмів, яких вона охоплює, і спеціальних частин для кожного відповідного шкідливого організму.

4. Протягом чотирьох років від дати укладення переліку пріоритетних шкідливих організмів держави-члени повинні встановити план реагування щодо пріоритетних шкідливих організмів, внесених у такий перелік.

Протягом одного року від дати внесення будь-якого додаткового відповідного шкідливого організму до переліку пріоритетних шкідливих організмів, держави-члени повинні встановити план реагування для такого пріоритетного шкідливого організму.

Держави-члени регулярно переглядають та, у відповідних випадках, оновлюють свої плани реагування.

5. Держави-члени на запит надають свої плани реагування Комісії й іншим державам-членам та інформують усіх відповідних професійних операторів шляхом публікації в Інтернеті.

Стаття 26

Імітаційне навчання щодо пріоритетних шкідливих організмів

1. Держави-члени проводять імітаційне навчання щодо реалізації планів реагування з інтервалами, встановленими відповідно до біологічних характеристик відповідних пріоритетних шкідливих організмів і ризиків, що їх становлять такі шкідливі організми.

Такі навчання повинні відбуватися стосовно всіх відповідних пріоритетних шкідливих організмів у межах розумного періоду часу і з залученням відповідних стейкхолдерів.

Такі навчання не потрібні, якщо відповідна держава-член нещодавно вживала заходів для викорінення відповідного шкідливого організму або відповідних шкідливих організмів.

2. Імітаційне навчання щодо пріоритетних шкідливих організмів, чия присутність в одній державі-члені може мати вплив на сусідні держави-члени, можуть бути проведені такими державами-членами спільно на основі їхніх відповідних планів реагування.

У відповідних випадках держави-члени можуть проводити такі імітаційне навчання із сусідніми третіми країнами.

3. Держави члени на запит надають Комісії та іншим державам-членам доступ до звіту про результати кожного імітаційного навчання.

Стаття 27

Плани дій щодо пріоритетних шкідливих організмів

1. У разі офіційного підтвердження присутності пріоритетного шкідливого організму на території держави-члена відповідно до статті 10, компетентний орган негайно затверджує план («план дій»), у якому встановлені заходи з викорінення такого шкідливого організму, передбачені у статтях 17, 18 та 19, або з його ізоляції, передбачені у статті 28(2), а також календарний графік впровадження таких заходів.

План дій повинен включати опис структури й організації передбачених обстежень і встановлювати кількість візуальних перевірок, зразків, що їх необхідно відібрати, і лабораторних тестів, що їх необхідно провести, а також методологію, що застосовується для перевірки, відбору зразків і тестування.

План дій повинен ґрунтуватися на відповідному плані реагування, і компетентний орган повинен негайно надавати план дій відповідним професійним операторам.

2. Кожна держава-член на запит сповіщає Комісію та інші держави-члени про плани дій, які вона ухвалила.

Стаття 28

Заходи Союзу щодо певних карантинних у Союзі шкідливих організмів

1. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати заходи боротьби з певними карантинними в Союзі шкідливими організмами. Такі заходи повинні імплементувати спеціально для кожного відповідного шкідливого організму одне або більше з таких положень:

- (a) статтю 10 щодо вжиття заходів у разі підозри й офіційного підтвердження компетентними органами присутності такого карантинного в Союзі шкідливого організму;
- (b) статтю 14 щодо негайного вжиття заходів професійними операторами;
- (c) статтю 15 щодо негайного вжиття заходів особами, що не є професійними операторами;
- (d) статтю 17 щодо викорінювання карантинних у Союзі шкідливих організмів;
- (e) статтю 18 щодо утворення демаркованих територій;
- (f) статтю 19 щодо обстежень демаркованих територій і їх змін та зняття обмежень;
- (g) статтю 22 щодо обстежень на виявлення карантинних у Союзі шкідливих організмів і шкідливих організмів, попередньо кваліфікованих як карантинні у Союзі шкідливі організми;
- (h) статтю 24 щодо обстежень пріоритетних шкідливих організмів — що стосується кількості візуальних перевірок, зразків і тестів для певних пріоритетних шкідливих організмів;
- (i) статтю 25 щодо плану реагування на появу пріоритетних шкідливих організмів;
- (j) статтю 26 стосовно імітаційного навчання щодо пріоритетних шкідливих організмів;
- (k) статтю 27 стосовно планів дій щодо пріоритетних шкідливих організмів.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

2. Як відступ від статті 17, якщо, на основі обстежень, зазначених у статті 19, або інших фактичних доказів, буде зроблено висновок, що викорінення відповідного карантинного в Союзі шкідливого організму на демаркованій території не є можливим, Комісія ухвалює імплементаційні акти, зазначені у параграфі 1 цієї статті, що встановлюють заходи з метою ізоляції.

З метою досягнення такого висновку, Комісія невідкладно вчиняє необхідні дії на підставі подання відповідних фактичних доказів відповідною державою-членом або будь-яким іншим джерелом.

3. Якщо Комісія дійде висновку про необхідність вжиття запобіжних заходів на територіях поза межами демаркованих територій, щоб захистити частину території Союзу, на якій карантинний у Союзі шкідливий організм не присутній, вона може ухвалити імплементаційні акти, зазначені в параграфі 1, у яких такі заходи будуть встановлені.

4. Вжиття заходів, зазначених у параграфах 1, 2 і 3, повинно відбуватися відповідно до додатка II, причому з урахуванням конкретних ризиків, що їх становлять відповідні карантинні в Союзі шкідливі організми, конкретних екокліматичних умов і ризиків, що стосуються відповідних держав-членів, та потреби реалізовувати необхідні заходи з пом'якшення ризиків на рівні Союзу гармонізованим чином.

5. Допоки Комісія не ухвалить захід, держава-член може продовжувати будь-які заходи, яких вона вживає.

6. У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3). Ухвалення таких актів повинно відбуватися відповідно до додатка II, причому з урахуванням конкретних ризиків, що їх становлять відповідні карантинні в Союзі шкідливі організми, певних екокліматичних умов і ризиків, що стосуються відповідних держав-членів, та потреби реалізовувати необхідні заходи з пом'якшення ризиків на рівні Союзу гармонізованим чином.

7. Держави-члени сповіщають через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, Комісію та інші держави-члени про будь-які випадки невиконання інструментів, ухвалених на підставі цієї статті, що створюють ризик поширення карантинних у Союзі шкідливих організмів.

Стаття 29

Заходи держав-членів щодо шкідливих організмів, не внесених у перелік як карантинні в Союзі шкідливі організми

1. У разі офіційного підтвердження присутності шкідливого організму, не включеного в перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів, на території держави-члена, та якщо держава-член вважає, що такий шкідливий організм може відповідати умовам для внесення в перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів, вона негайно оцінює, чи відповідає шкідливий організм критеріям, викладеним у підсекції 1 секції 3 додатка I. Якщо вона дійде висновку, що відсутня відповідність таким критеріям, вона негайно вживає заходів з викорінення згідно з додатком II. Застосовуються статті 17–20.

Якщо на основі обстежень, зазначених у статті 19, або інших фактичних доказів буде зроблено висновок, що викорінення шкідливого організму на демаркованій території не є можливим, стаття 28(2) застосовується *mutatis mutandis*.

Якщо присутність шкідливого організму, що відповідає критеріям, зазначеним у першому підпараграфі, у вантажі рослин, рослинних продуктів або інших предметів, введених на територію Союзу або переміщуваних у її межах, офіційно підтверджена, така держава-член вживає необхідних заходів, щоб запобігти проникненню такого шкідливого організму на територію Союзу та його осадженню і поширенню на ній.

Якщо держава-член підозрює присутність на своїй території шкідливого організму, що відповідає критеріям, зазначеним у першому підпараграфі, стаття 10 застосовується *mutatis mutandis*.

На етапі, коли очікується підтвердження присутності такого шкідливого організму, держава-член, у відповідних випадках, вживає фітосанітарних заходів, щоб пом'якшити ризик його поширення.

2. Після вжиття заходів, зазначених у параграфі 1, держава-член оцінює, чи відповідає відповідний шкідливий організм критеріям для карантинних шкідливих організмів, встановленим у секції 1 додатка I.

3. Відповідна держава-член сповіщає Комісію та інші держави-члени про присутність шкідливого організму, зазначеного в параграфі 1. Вона також інформує Комісію та інші держави-члени про оцінювання, зазначене у згаданому параграфі, вжиті заходи і фактичні докази на обґрунтування доцільності таких заходів.

Вона повинна сповістити Комісію про результати оцінювання, зазначеного у параграфі 2, протягом двох років від дати офіційного підтвердження присутності такого шкідливого організму.

Сповіднення про присутність такого шкідливого організму повинне бути здійснене через електронну систему сповіщення, зазначену у статті 103.

Стаття 30

Заходи Союзу щодо шкідливих організмів, не внесених у перелік як карантинні в Союзі шкідливі організми

1. Якщо Комісія отримує сповіщення, зазначене у першому підпараграфі статті 29(3), або має інші фактичні докази щодо присутності на території Союзу або безпосередньої загрози проникнення на таку територію чи поширення в її межах шкідливого організму, не внесеного в перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів, і вона вважає, що такий шкідливий організм може відповідати умовам внесення в такий перелік, вона негайно оцінює, чи відповідає у зв'язку з територією Союзу такий шкідливий організм критеріям, встановленим у підсекції 2 секції 3 додатка I.

Якщо Комісія дійде висновку про відповідність таким критеріям, вона негайно за допомогою імплементаційних актів ухвалює на обмежений час заходи щодо ризиків, які становить такий шкідливий організм. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Такі заходи повинні, у відповідних випадках, імплементувати спеціально для кожного відповідного шкідливого організму одне або декілька з положень, зазначених у пунктах (а)–(g) першого підпараграфу статті 28(1).

2. Після ухвалення заходів, зазначених у параграфі 1, Комісія оцінює, чи відповідає у зв'язку з територією Союзу відповідний шкідливий організм критеріям для карантинних шкідливих організмів, наведених у секції 1 додатка I.

3. Якщо на основі обстежень, зазначених у статтях 19 і 22, або інших фактичних доказів буде зроблено висновок, що викорінення відповідного шкідливого організму на демаркованій території не є можливим, в імплементаційних актах, зазначених у другому підпараграфі параграфу 1 цієї статті, можуть бути встановлені заходи з метою ізоляції.

4. Якщо буде зроблено висновок, що необхідними є запобіжні заходи на територіях поза межами демаркованих територій, щоб захистити частину території Союзу, на якій карантинний шкідливий організм Союзу не присутній, такі заходи можуть бути встановлені в імплементаційних актах, зазначених у параграфі 1.

5. Ухвалення заходів, зазначених у параграфах 1, 3 і 4, повинно відбуватися відповідно до додатка II, причому з урахуванням конкретних ризиків, що їх становлять відповідні шкідливі організми, та потреби реалізовувати необхідні заходи з пом'якшення ризиків на рівні Союзу гармонізованим чином.

6. Допоки Комісія не ухвалить заходи, відповідна держава-член може продовжувати заходи, які вона вживає на підставі статті 29.

7. У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3). Ухвалення таких актів повинно відбуватися відповідно до додатка II, причому з урахуванням конкретних ризиків, що їх становлять відповідні шкідливі організми, та потреби реалізовувати необхідні заходи з пом'якшення ризиків на рівні Союзу гармонізованим чином.

8. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, про будь-які випадки невиконання інструментів, ухвалених на підставі цієї статті, що створюють ризик поширення шкідливих організмів, зазначених у параграфі 1 цієї статті.

Стаття 31

Ухвалення державами-членами жорсткіших вимог

1. Держави-члени можуть застосовувати в межах своїх територій заходи, жорсткіші ніж ухвалені на підставі статті 28(1), (2) і (3) і статті 30(1), (3) і (4), якщо це виправдано з точки зору фітосанітарного захисту і згідно з принципами, встановленими в секції 2 додатка II.

Такі жорсткіші заходи повинні не накладати або не спричиняти будь-яких заборон або обмежень на введення на територію Союзу або переміщення в її межах чи через неї рослин, рослинних продуктів та інших предметів, окрім накладених статтями 40–58 і 71–102.

2. Держави-члени негайно сповіщають Комісію та інші держави-члени про заходи, вжиті ними згідно з параграфом 1.

Держави-члени, на запит, подають Комісії та іншим державам-членам річний звіт про заходи, вжиті згідно з параграфом 1.

Секція 3

Карантинні для захищеної зони шкідливі організми

Визнання захищених зон

1. Якщо карантинний шкідливий організм присутній на території Союзу, але не на території певної держави-члена або її частини, і не є карантинним у Союзі шкідливим організмом, Комісія може, на підставі заявки такої держави-члена, поданої відповідно до параграфа 4, визнати таку територію або її частину захищеною зоною згідно з параграфом 3 щодо такого карантинного шкідливого організму («карантинного для захищеної зони шкідливого організму»).

2. Карантинний для захищеної зони шкідливий організм повинен не бути введений у відповідну захищену зону, а також переміщений, утриманий, розмножений або вивільнений у її межах.

Стаття 8 застосовується *mutatis mutandis* щодо введення в захищені зони, переміщення в їхніх межах, утримання і розмноження в них карантинних для захищеної зони шкідливих організмів.

3. Комісія за допомогою імплементаційного акта укладає перелік захищених зон та відповідних карантинних для захищеної зони шкідливих організмів. Перелік повинен включати захищені зони, визнані згідно з першим підпараграфом пункту (h) статті 2(1) Директиви 2000/29/ЄС, відповідних шкідливих організмів, перелічених у частині В додатка I та частині В додатка II до Директиви 2000/29/ЄС, та індивідуальні коди таких шкідливих організмів.

Комісія може, за допомогою імплементаційних актів про внесення змін до імплементаційного акта, зазначеного в першому підпараграфі, визнавати додаткові захищені зони, якщо при цьому дотримані умови, передбачені у параграфі 1 цієї статті.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів замінити імплементаційний акт, зазначений у першому підпараграфі цього параграфа, з метою консолідації змін.

Імплементаційні акти, зазначені в цьому параграфі, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

4. Разом із заявкою, зазначеною в параграфі 1, відповідна держава-член подає:

- (a) опис кордонів пропонованої захищеної зони, в тому числі мапи;
- (b) результати обстежень, які показують, що принаймні протягом трьох років перед заявкою відповідний карантинний шкідливий організм не був присутній на відповідній території; та
- (c) фактичні докази на підтвердження відповідності щодо відповідного карантинного шкідливого організму умовам, викладеним у статті 3, що стосується запропонованої захищеної зони.

5. Обстеження, зазначені в пункті (b) параграфа 4, повинні проводитись у належні часові проміжки і мати належну інтенсивність стосовно можливості виявлення присутності відповідного карантинного шкідливого організму. Вони повинні бути засновані на раціональних науково-технічних принципах із урахуванням відповідних міжнародних стандартів.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом запровадження детальних правил для таких обстежень. Такі акти повинні ухвалюватися мірою розвитку науково-технічних знань і застосовних міжнародних стандартів.

6. Комісія може визнавати тимчасові захищені зони. Для такої цілі умови, встановлені в параграфах 1–4, та перший підпараграф параграфа 5 застосовуються *mutatis mutandis*. Як відступ від вимог, зазначених у пункті (b) параграфа 4, обстеження повинно бути проведене протягом періоду тривалістю принаймні один рік перед заявкою.

Період визнання тимчасово захищеної зони повинен тривати не довше, ніж три роки після визнання, і спливає автоматично через три роки.

7. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени й інформують через публікацію на офіційному веб-сайті компетентного органу професійних операторів про кордони захищених зон на своїй території, в тому числі шляхом надання мап.

Загальні обов'язки стосовно захищених зон

1. Що стосується захищеної зони, щодо відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму обов'язки, встановлені у статтях 9–19, застосовуються *mutatis mutandis*.

2. Рослина, рослинний продукт або інший предмет, що походить із демаркованої території, утвореної в захищеній зоні для відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму, повинні не бути переміщені з такої демаркованої території на решту території такої захищеної зони або в будь-яку іншу захищену зону, утворену для такого карантинного для захищеної зони шкідливого організму.

Як відступ від першого підпараграфа, така рослина, рослинний продукт або інший предмет можуть бути переміщені поза таку демарковану територію через таку відповідну захищену зону і поза неї тільки за умови їх запакування і переміщення у спосіб, що не несе жодного ризику поширення такого карантинного для захищеної зони шкідливого організму в межах такої захищеної зони.

3. Про демарковані території, утворені в межах захищеної зони, і заходи викорінення, вжиті на таких територіях відповідно до статей 17, 18 і 19, повинна бути негайно сповіщена Комісія та інші держави-члени.

Обстеження на виявлення карантинних для захищеної зони шкідливих організмів

1. Компетентний орган проводить щорічні обстеження кожної захищеної зони на присутність відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму. Стаття 22(2) застосовується до таких обстежень *mutatis mutandis*.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом запровадження детальних правил щодо підготування і змісту таких обстежень.

2. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени до 30 квітня кожного року про результати обстежень, зазначених у параграфі 1, що були проведені в попередньому календарному році.

Стаття 35

Зміна розмірів і відкликання визнання захищених зон

1. Комісія може змінити розміри захищеної зони за заявкою держави-члена, території якої це стосується.

Якщо така зміна стосується розширення захищеної зони, стаття 32 застосовується *mutatis mutandis*.

2. На підставі заявки держави-члена, зазначеної в параграфі 1, Комісія відкликає визнання захищеної зони або скорочує її розміри.

3. Комісія відкликає визнання захищеної зони, якщо обстеження, зазначені у статті 34, проведені не згідно з такою статтею.

4. Комісія відкликає визнання захищеної зони, якщо була виявлена присутність у такій зоні відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму і за умови відповідності одній з таких умов:

- (a) не було утворено жодної демаркованої території, згідно зі статтею 33(1), протягом трьох місяців від офіційного підтвердження присутності такого шкідливого організму;
- (b) заходи викорінення, вжиті на демаркованій території відповідно до статті 33(1), не були успішними протягом 24 місяців від дати офіційного підтвердження присутності такого шкідливого організму або протягом періоду, довшого за 24 місяці — якщо це зумовлено біологічними особливостями шкідливого організму, причому такий період встановлений в імплементаційному акті, ухваленому на підставі статті 32(3);
- (c) інформація, доступна Комісії, свідчить, що стосується застосування на підставі статті 33(1) заходів згідно зі статтями 17, 18 і 19, про повну недбалість у реагуванні на присутність такого шкідливого організму у відповідній захищеній зоні.

5. Комісія відкликає визнання захищеної зони або скорочує її розміри відповідно до параграфів 2, 3 або 4 цієї статті за допомогою імплементаційного акта про внесення змін до імплементаційного акта, зазначеного у статті 32(3). Такий імплементаційний акт ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

ГЛАВА III

Регульовані некарантинні у Союзі шкідливі організми

Стаття 36

Означення регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів

Шкідливий організм є «регульованим некарантинним у Союзі шкідливим організмом», якщо він відповідає всім із таких умов і внесений у перелік, зазначений у статті 37:

- (a) він ідентифікований згідно з пунктом (1) секції 4 додатка I;
- (b) він присутній на території Союзу;
- (c) він не є карантинним у Союзі шкідливим організмом або шкідливим організмом, на який спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1);
- (d) він передається переважно через певні розсадні рослини, згідно з пунктом (2) секції 4 додатка I;
- (e) його присутність на таких розсадних рослинах має неприйнятні економічні наслідки, що стосується використання таких розсадних рослин за призначенням, згідно з пунктом (3) секції 4 додатка I;
- (f) наявні здійсненні і дієві заходи, щоб запобігати його присутності на відповідних розсадних рослинах.

Стаття 37

Заборона введення на територію і переміщення регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів на розсадних рослинах

1. Професійні оператори повинні ані заносити на територію Союзу, ані переміщувати в її межах регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів на розсадних рослинах, через які вони передаються, що включені до переліку, згаданого у параграфі 2.

Заборона, встановлена у першому підпараграфі, не застосовується в таких випадках:

- (a) переміщення розсадних рослин у межах або між спорудами відповідного професійного оператора;
- (b) переміщення розсадних рослин, необхідне для їх знезараження.

2. Комісія за допомогою імплементаційного акта укладає перелік, у який входять регульовані некарантинні в Союзі шкідливі організми та певні розсадні рослини, зазначені в пункті (d) статті 36, у відповідних випадках — із категоріями, зазначеними у параграфі 7 цієї статті, і граничними значеннями, зазначеними у параграфі 8 цієї статті.

3. Перелік, зазначений у параграфі 2, повинен включати шкідливих організмів і відповідні розсадні рослини, обумовлені в таких положеннях:

- (a) секція II частини А додатка II до Директиви 2000/29/ЄС;
- (b) пункти (3) і (6) додатка I і пункт (3) додатка II до Директиви 66/402/ЄЕС;
- (c) додаток I до Директиви 68/193/ЄЕС;
- (d) акти, ухвалені на підставі статті 5(5) Директиви Ради 98/56/ЄС (2);
- (e) додаток II до Директиви 2002/55/ЄС;
- (f) додаток I і пункт В додатка II до Директиви 2002/56/ЄС, а також акти, ухвалені на підставі пункту (c) статті 18 такої Директиви;
- (g) пункт (4) додатка I і пункт (5) додатка II до Директиви 2002/57/ЄС;
- (h) акти, ухвалені на підставі статті 4 Директиви 2008/72/ЄС; та
- (i) акти, ухвалені на підставі статті 4 Директиви 2008/90/ЄС.

У перелік повинні не бути включені шкідливі організми, що входять у додаток I і в секцію I частини А та в частину В додатка II Директиви 2000/29/ЄС і внесені в перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів відповідно до статті 5(2) цього Регламенту, а також шкідливі організми, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1) цього Регламенту.

4. Комісія за допомогою імплементаційного акта, у відповідних випадках, встановлює заходи із запобігання присутності регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів на відповідних розсадних рослинах, що зазначені в пункті (f) статті 36 цього Регламенту. Такі заходи, у відповідних випадках, стосуються введення на територію Союзу та переміщення в її межах таких рослин. Затвердження таких заходів повинно відбуватися згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II цього Регламенту. Такі заходи застосовуються без обмеження інструментів, ухвалених на підставі директив 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 68/193/ЄЕС та 98/56/ЄС, Директиви Ради 1999/105/ЄС (3) та директив 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС, 2002/56/ЄС, 2002/57/ЄС, 2008/72/ЄС та 2008/90/ЄС.

5. Комісія за допомогою імплементаційних актів вносить зміни до імплементаційних актів, зазначених у параграфах 2–4 цієї статті, якщо результати оцінювання показують, що:

- (a) шкідливий організм, не внесений у перелік імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2 цієї статті, відповідає умовам, зазначеним у статті 36;
- (b) шкідливий організм, внесений у перелік імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2 цієї статті, більше не відповідає одній або більше з умов, зазначених у статті 36;
- (c) до такого переліку необхідно внести зміни щодо категорій, зазначених у параграфі 7 цієї статті, або щодо граничних значень, зазначених у параграфі 8 цієї статті; або
- (d) необхідно змінити інструменти, ухвалені відповідно до параграфа 4 цієї статті.

Комісія невідкладно надає державам-членам доступ до результатів такого оцінювання.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів замінювати імплементаційні акти, зазначені в параграфах 2 і 4 цієї статті, з метою консолідації змін.

6. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 2, 4 і 5, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

7. Якщо пункт (e) статті 36 виконується тільки для однієї або декількох із таких категорій як добазовий, базовий або сертифікований матеріал, добазове, базове або сертифіковане насіння або добазова, базова або сертифікована насіннева картопля, чи матеріал або насіння стандартної якості або категорії САС (Conformitas Agraria Communitatis), зазначених у директивах 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 68/193/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС, 2002/56/ЄС, 2002/57/ЄС, 2008/72/ЄС і 2008/90/ЄС, у переліку, зазначеному в параграфі 2 цієї статті, такі категорії повинні бути викладені з застереженням, що заборона на введення і переміщення, передбачена в параграфі 1 цієї статті, застосовується тільки до таких категорій.

8. Якщо пункт (e) статті 36 виконується тільки за умови, що відповідний шкідливий організм присутній із поширеністю понад певне граничне значення, вище за нуль, у переліку, зазначеному в параграфі 2 цієї статті, повинно бути наведене таке граничне значення із застереженням, що заборона на введення і переміщення, передбачена в параграфі 1 цієї статті, застосовується тільки за умови перевищення такого граничного значення.

Таке граничне значення встановлюють тільки за умови відповідності обом із таких пунктів:

- (a) професійні оператори мають змогу забезпечити, що поширеність такого регульованого некарантинного у Союзі шкідливого організму на таких розсадних рослинах не перевищує таке граничне значення;
- (b) є можливість пересвідчитися, що таке граничне значення не перевищене в партіях таких розсадних рослин.

Застосовуються наведені в секції 2 додатка II принципи управління ризиками, що їх становлять шкідливі організми.

9. Стаття 31 застосовується *mutatis mutandis* стосовно заходів, що їх держави-члени вживають щодо регульованих некарантинних шкідливих організмів та пов'язаних розсадних рослин.

Стаття 38

Внесення змін у секцію 4 додатка I

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до секції 4 додатка I, щоб адаптувати її до розвитку науково-технічних знань і відповідних міжнародних стандартів.

Стаття 39

Використання регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів для наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів, виведення сортів або виставкової діяльності

Заборона, передбачена у статті 37, не застосовується щодо регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів, присутніх на розсадних рослинах, що використовуються для наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів, виведення сортів або виставкової діяльності.

ГЛАВА IV

Заходи стосовно рослин, рослинних продуктів та інших предметів

Секція 1

Заходи, що стосуються всієї території Союзу

Стаття 40

Заборона на введення рослин, рослинних продуктів та інших предметів на територію Союзу

1. Введення певних рослин, рослинних продуктів або інших предметів на територію Союзу забороняється, якщо вони походять із будь-яких або певних третіх країн чи територій.

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів ухвалює перелік, до якого входять рослини, рослинні продукти та інші предмети, зазначені у параграфі 1, що їх заборонено вводити на територію Союзу, разом із третіми країнами, групами третіх країн або певних територій третіх країн, щодо яких застосовується заборона.

Перший з таких імплементаційних актів повинен включати рослини, рослинні продукти та інші предмети, а також країни їхнього походження з переліку в частині А додатка III до Директиви 2000/29/ЄС.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2) цього Регламенту.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди згідно з класифікатором у Комбінованій номенклатурі, встановленим у Регламенті Ради (ЄС) № 2658/87 (⁴) («код CN»), за наявності такого коду. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

3. Якщо рослина, рослинний продукт чи інший предмет, що походить або відправлений із третьої країни, становлять зумовлений шкідливим організмом ризик неприйняттого рівня внаслідок ймовірності того, що вони можуть бути господарем карантинного у Союзі шкідливого організму, і такий спричинений шкідливим організмом ризик немає можливості зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія вносить відповідні зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2, щоб включити в нього таку рослину, рослинний продукт або інший предмет і відповідні треті країни, групи третіх країн або окремі території третіх країн.

Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, включені в такий імплементаційний акт, не становлять зумовленого шкідливим організмом ризику неприйняттого рівня або становлять такий ризик, але такий ризик можливо зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія вносить відповідні зміни до такого імплементаційного акта.

Прийнятність рівня такого зумовленого шкідливим організмом ризику повинна бути оцінена згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II, у відповідних випадках — щодо однієї або більше з конкретних третіх країн.

Такі зміни ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює такі зміни через імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3).

4. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, про випадки введення рослин, рослинних продуктів або інших предметів на територію Союзу з порушенням параграфу 1.

Таке сповіщення також повинне надійти третій країні, з якої рослини, рослинні продукти або інші предмети були введені на територію Союзу.

Стаття 41

Спеціальні й еквівалентні вимоги до рослин, рослинних продуктів та інших предметів

1. Деякі рослини, рослинні продукти або інші предмети можуть бути введені на територію Союзу або переміщені в її межах тільки за дотримання спеціальних умов або ж еквівалентних умов. Такі рослини, рослинні продукти або інші предмети можуть походити з третіх країн або з території в межах Союзу.

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів ухвалює перелік, до якого входять рослини, рослинні продукти та інші предмети, а також відповідні спеціальні вимоги, зазначені в параграфі 1. Такий перелік повинен, у відповідних випадках, включати треті країни, групи третіх країн або спеціальні території в межах відповідних третіх країн.

Перший з таких імплементаційних актів повинен включати рослини, рослинні продукти та інші предмети, особливі вимоги та, у застосовних випадках, треті країни, з яких вони походять, із переліку в частині А додатка IV до Директиви 2000/29/ЄС.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2) цього Регламенту.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, таким рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

3. Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет становить зумовлений шкідливим організмом ризик неприйняттого рівня внаслідок імовірності того, що вони є господарем карантинного в Союзі шкідливого організму, і такий спричинений шкідливим організмом ризик можливо зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія вносить зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2, щоб включити в нього таку рослину, такий рослинний продукт або інший предмет та заходи, що мають бути до них застосовані. Такі заходи та вимоги, зазначені в параграфі 2, становлять «спеціальні вимоги».

Заходи, зазначені у першому підпараграфі, можуть набувати форми спеціальних вимог, ухвалених згідно зі статтею 44(1), для введення на територію Союзу окремих рослин, рослинних продуктів або інших предметів, що є еквівалентними спеціальним вимогам для введення на територію Союзу та переміщення в її межах таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів («еквівалентні вимоги»).

Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, включені в такий імплементаційний акт, не становлять зумовленого шкідливим організмом ризику неприйняттого рівня або становлять такий ризик, але такий ризик немає можливості зменшити до прийняттого рівня за допомогою встановлення спеціальних вимог, Комісія вносить відповідні зміни до такого імплементаційного акта відповідними чином — шляхом вилучення такої рослини, такого рослинного продукту або іншого предмета з переліку або внесення їх у перелік, зазначений у статті 40(2).

Прийнятність рівня такого зумовленого шкідливим організмом ризику повинна бути оцінена, а інструменти для зменшення такого ризику до прийняттого рівня — ухвалені згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II, у відповідних випадках — щодо однієї або більше з конкретних третіх країн або їхніх частин.

Такі зміни ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3).

▼M1

4. У разі введення на територію Союзу або переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів або інших предметів із порушенням параграфу 1 цієї статті, держави-члени ухвалюють необхідні інструменти, зазначені в статті 66(3) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 [◄](#), та сповіщають Комісію й інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену у статті 103.

У застосовних випадках, таке сповіщення також повинне надійти третій країні, з якої рослини, рослинні продукти або інші предмети були введені на територію Союзу.

▼B

Стаття 42

Обмеження на підставі попереднього оцінювання щодо введення на територію Союзу рослин, рослинних продуктів та інших предметів із високим рівнем ризику

1. Рослина, рослинний продукт або інший предмет, що походять із третьої країни й не включені до переліку згідно зі статтею 40, або на які вимоги, зазначені у статті 41, поширюються недостатньою мірою чи які не підпадають під тимчасові заходи статті 49 і які, на підставі попереднього оцінювання, становлять зумовлений шкідливим організмом ризик неприйняттого рівня для території Союзу, є «рослиною з високим рівнем ризику», «рослинним продуктом із високим рівнем ризику» або «іншим предметом із високим рівнем ризику» («рослини, рослинні продукти та інші предмети з високим рівнем ризику»).

У такому попередньому оцінюванні повинно бути враховано для, відповідно, рослини, рослинного продукту або іншого предмета, яких воно стосується, критерії, наведені в додатку III.

2. Рослини, рослинні продукти та інші предмети з високим рівнем ризику, включені в перелік в імплементаційному акті, передбаченому в параграфі 3, повинні не бути введені на територію Союзу з третіх країн, груп третіх країн або певних територій третіх країн походження, яких стосується такий перелік.

3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, якими, допоки не буде проведено оцінювання ризику, зазначене в параграфі 4, утворює попередній перелік, на належному таксономічному рівні, рослин, рослинних продуктів та інших предметів із високим рівнем ризику, зазначених у параграфі 1, та, у відповідних випадках, пов'язаних третіх країн, груп третіх країн або певних територій третіх країн.

Перший із таких імплементаційних актів повинен бути ухвалений до 14 грудня 2018 року.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, таким рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам, у застосовних випадках, повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

4. Якщо оцінювання ризику дозволить дійти висновку, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що походять із відповідної третьої країни, групи третіх країн або певної території відповідної третьої країни, які зазначені в параграфі 2, на таксономічному рівні, вказаному в переліку імплементаційного акту, передбаченого в параграфі 3, або нижче такого рівня не становлять ризику неприйняттого рівня з точки зору ймовірності стати господарем для карантинного в Союзі шкідливого організму, Комісія ухвалює імплементаційний акт про вилучення такої рослини, такого рослинного продукту або іншого предмета з переліку, зазначеного в такому параграфі, для відповідних третіх країн.

Якщо оцінювання ризику дозволить дійти висновку, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що походять із відповідної третьої країни, групи третіх країн або певної території відповідної третьої країни, які зазначені в параграфі 2, становлять неприйнятний ризик унаслідок імовірності того, що вони є господарем карантинного в Союзі шкідливого організму, і такий спричинений шкідливим організмом ризик немає можливості зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія ухвалює імплементаційний акт про вилучення такої рослини, такого рослинного продукту або іншого предмета і пов'язаних третіх країн із переліку, зазначеного в параграфі 2, і долучає вилучене до переліку, зазначеного у статті 40.

Якщо оцінювання ризику дозволить дійти висновку, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що походять із відповідної третьої країни, групи третіх країн або певної території відповідної третьої країни, які зазначені в параграфі 2, становлять неприйнятний ризик, але такий ризик можливо зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія ухвалює імплементаційний акт про вилучення такої рослини, такого рослинного продукту або іншого предмета і пов'язаної третьої країни, групи пов'язаних третіх країн або певної території пов'язаної третьої країни з переліку, зазначеного в параграфі 2, і долучає вилучене до переліку, зазначеного у статті 41.

5. За умови визначення попиту на ввезення рослин, рослинних продуктів або інших предметів, включених у перелік в імплементаційному акті, передбаченому в параграфі 3, оцінювання ризику, зазначене у параграфі 4, повинно здійснюватися протягом належного й розумного періоду часу.

У відповідних випадках, таке оцінювання може зводитися до рослин, рослинних продуктів або інших предметів окремої третьої країни походження або відправлення чи групи третіх країн походження або відправлення.

6. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати окремі правила щодо дотримання процедури при оцінюванні ризику, зазначеного в параграфі 4.

7. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 3, 4 і 6, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

Стаття 43

Особливі умови ввезення на територію Союзу дерев'яних пакувальних матеріалів

1. Дерев'яний пакувальний матеріал незалежно від того, чи він дійсно використовується при транспортуванні предметів будь-якого характеру, повинен бути введений на територію Союзу тільки за умови дотримання щодо нього всіх наведених нижче вимог:

- (a) він пройшов одне або декілька із затверджених оброблень і відповідає застосовним вимогам, встановленим у додатку 1 до Міжнародного стандарту для фітосанітарних заходів № 15 «*Регулювання дерев'яного пакувального матеріалу в міжнародній торгівлі*» (ISPM15);
- (b) він маркований знаком, зазначеним у додатку 2 ISPM15, який підтверджує, що він пройшов оброблення, зазначене в пункті (a).

Цей параграф не застосовується до дерев'яного пакувального матеріалу, що підпадає під звільнення, передбачені в ISPM15.

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до вимог, викладених у параграфі 1 цієї статті, щоб враховувати розвиток міжнародних стандартів, зокрема ISPM15.

У таких делегованих актах може також бути обумовлено, що дерев'яний пакувальний матеріал, який не підлягає звільненням, передбаченим у ISPM15, звільняється від вимог параграфу 1 цієї статті або підлягає менш жорстким вимогам.

Стаття 44

Встановлення еквівалентних вимог

1. Комісія встановлює еквівалентні вимоги за допомогою імплементаційних актів на запит окремої третьої країни за дотримання обох таких умов:

- (a) відповідна третя країна забезпечує, шляхом застосування під своїм офіційним контролем одного визначеного заходу або більше, рівень фітосанітарного захисту, що є еквівалентним спеціальним вимогам — що стосується переміщення в межах території Союзу відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів;
- (b) відповідна третя країна демонструє Комісії, що за допомогою наведених заходів, зазначених у пункті (a), досягнуто рівня фітосанітарного захисту, зазначеного в такому пункті.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

▼M1

2. Залежно від випадку, Комісія проводить розслідування у відповідній третій країні та згідно зі статтею 120 Регламенту ►C1 (ЄС) 2017/625 ◀ , щоб пересвідчитися, що умови, зазначені в пунктах (a) і (b) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті, дотримані.

▼B

Стаття 45

Надання інформації мандрівникам та клієнтам поштових служб

1. Держави-члени, морські порти, аеропорти та міжнародні транспортні оператори повинні надавати пасажиром інформацію щодо заборон, зазначених у статті 40(2), вимог, зазначених у статтях 41(2) і 42(3), і звільнення, зазначеного у статті 75(2), що стосується введення рослин, рослинних продуктів та інших предметів на територію Союзу.

Вони надають таку інформацію у формі плакатів або брошур та, у застосовних випадках, на своїх інтернет-сайтах.

Поштові служби і професійні оператори, залучені у продажі через дистанційні договори, повинні також надавати своїм клієнтам інформацію щодо рослин, рослинних продуктів та інших предметів, зазначених у першому підпараграфі, принаймні через Інтернет.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати процедури оформлення і використання таких плакатів і брошур. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

2. Держави члени на запит надають Комісії звіт зі зведеною інформацією, надаваною відповідно до цієї статті.

Стаття 46

Звільнення від заборон і вимог для прикордонних зон

1. Як відступ від статті 40(1), статті 41(1) і статті 42(2), держави-члени можуть дозволити введення на територію Союзу рослин, рослинних продуктів та інших предметів, які відповідають усім таким вимогам:

- (a) їх вирощують або виробляють на територіях третіх країн поблизу сухопутного кордону з державами-членами («прикордонні зони третіх країн»);
- (b) їх вводять на території держав-членів безпосередньо через такий кордон («прикордонні зони держави-члена»);
- (c) у таких прикордонних зонах держав-членів вони потрапляють на оброблення у спосіб, що забезпечує усунення будь-якого зумовленого шкідливим організмом ризику;
- (d) вони не становлять жодного ризику поширення карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), зумовлені переміщеннями в прикордонній зоні.

Переміщення таких рослин, рослинних продуктів та інших предметів повинне відбуватись на територію і в межах території прикордонних зон держави-члена і тільки під офіційним контролем компетентного органу.

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту встановленням:

- (a) максимальної ширини прикордонних зон третіх країн і прикордонних зон держава-членів, з урахуванням особливостей окремих рослин, рослинних продуктів та інших предметів;
- (b) максимальної відстані переміщення відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах прикордонних зон третіх країн і прикордонних зон держава-членів; та
- (c) процедур отримання дозволу на введення у прикордонні зони держав-членів або переміщення в їхніх межах рослин, рослинних продуктів та інших предметів, зазначених у параграфі 1 цієї статті.

Ширина таких зон повинна бути такою, щоб забезпечувати відсутність для території Союзу або її частин будь-яких зумовлених шкідливими організмами ризиків, що виникають унаслідок введення на територію Союзу і переміщення в її межах таких рослин, рослинних продуктів та інших предметів.

3. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати конкретні умови і заходи щодо введення у прикордонні зони держав-членів окремих рослин, рослинних продуктів та інших предметів, і визначати конкретні треті країни, на які поширюється ця стаття.

Такі акти повинні ухвалюватися згідно з додатком II та, у відповідних випадках, з урахуванням розвитку науково-технічних знань і міжнародних стандартів.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

4. Держави-члени сповіщають через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, Комісію та інші держави-члени про випадки введення у прикордонні зони держав-членів або прикордонні зони третіх країн або переміщення в їхніх межах рослин, рослинних продуктів або інших предметів із порушенням параграфів 1, 2 і 3 цієї статті.

Таке сповіщення також повинне надійти третій країні, з якої рослини, рослинні продукти або інші предмети були введені у відповідну прикордонну зону.

Стаття 47

Вимоги до фітосанітарного транзиту

1. Як відступ від статті 40(1), статті 41(1), статті 42(2), статті 72(1) і статті 73, рослини, рослинні продукти та інші предмети можуть бути введені на територію Союзу і передані через неї третій країні у форматі або транзиту, або перевантаження («фітосанітарний транзит»), якщо вони відповідають обом таким умовам:

- (a) їх супроводжує підписана декларація професійного оператора, який контролює такі рослини, рослинні продукти та інші предмети, із зазначенням того, що такі рослини, рослинні продукти та інші предмети перебувають у фітосанітарному транзиті;
- (b) вони запаковані і їх перевозять у такий спосіб, за якого відсутній будь-який ризик поширення карантинного в Союзі шкідливого організму під час його введення на територію Союзу і проходження через неї.

2. Компетентні органи забороняють фітосанітарний транзит, якщо відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети не відповідають — або ж є обґрунтовані фактичні докази того, що вони не відповідатимуть — параграфу 1.

Стаття 48

Використання рослин, рослинних продуктів та інших предметів для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів

1. Як відступ від статті 40(1), статті 41(1) і статті 42(2), держави-члени можуть на підставі заявки тимчасово дозволяти введення на свою територію та переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що використовуються для офіційного тестування, наукових чи освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів.

На відповідну діяльність такий дозвіл надається тільки за умови накладення достатніх обмежень, які забезпечують, що присутність відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів не створює неприйнятної ризику поширення карантинного в Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, на якого спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), з урахуванням індивідуальних особливостей, біологічних характеристик і засобів розповсюдження відповідних шкідливих організмів, передбаченої діяльності, взаємодії з довкіллям та інших значущих чинників, пов'язаних із зумовленим шкідливим організмом ризиком, що його становлять такі рослини, рослинні продукти або інші предмети.

2. У разі надання дозволу згідно з параграфом 1, він повинен включати всі умови, зазначені нижче:

- (a) рослини, рослинні продукти або інші предмети слід зберігати в місцях і за умов, що визнані компетентними органами належними і зазначені в дозволі;
- (b) діяльність, пов'язану з такими рослинами, рослинними продуктами або іншими предметами, будуть провадити на карантинній станції або ізоляційному об'єкті, що призначені згідно зі статтею 60 компетентним органом і зазначені у дозволі;
- (c) діяльність, пов'язану з такими рослинами, рослинними продуктами або іншими предметами, буде провадити персонал, чію наукову і технічну компетенцію компетентний орган вважає належною і персональний склад якого зазначено у дозволі;
- (d) такі рослини, рослинні продукти або інші предмети під час їх введення на територію Союзу і переміщення в її межах супроводжуються дозволом.

3. Дозвіл, зазначений у параграфі 1, повинен бути обмежений до кількості і тривалості, що їх достатньо для відповідної діяльності, і повинен не перевищувати потужності призначених карантинної станції або ізоляційного об'єкту.

Він повинен включати обмеження, необхідні, щоб належно усувати ризик поширення відповідних карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1).

4. Компетентний орган здійснює моніторинг дотримання умов, зазначених у параграфі 2, та лімітів і обмежень, зазначених у параграфі 3, і вчиняє необхідну дію у випадку недотримання таких умов, такого ліміту чи таких обмежень.

У відповідних випадках такою дією повинно бути відкликання дозволу, зазначеного у параграфі 1.

5. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення детальних правил стосовно:

- (a) обміну інформацією між державами-членами і Комісією щодо введення на територію Союзу та переміщення в її межах відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів;
- (b) процедур і умов надання дозволу, зазначеного в параграфі 1 цієї статті; та
- (c) вимог до моніторингу дотримання вимог і дій, яких належить вживати у випадку недотримання, що їх зазначено у параграфі 4 цієї статті.

Тимчасові заходи стосовно рослин, рослинних продуктів та інших предметів, які, ймовірно, становлять ризики, зумовлені нововиявленим шкідливим організмом, або інші підозрювані фітосанітарні ризики

1. Комісія може ухвалювати, за допомогою імплементаційних актів, тимчасові заходи стосовно введення на територію Союзу та переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів та інших предметів з третіх країн, якщо при цьому дотримані наведені нижче умови:

- (a) рослини, рослинні продукти або інші предмети, ймовірно, становлять ризики, зумовлені нововиявленими шкідливими організмами, причому такі ризики достатньою мірою не охоплені жодними заходами Союзу і не пов'язані чи не можуть наразі бути пов'язані з карантинними в Союзі шкідливими організмами або шкідливими організмами, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1);
- (b) у фітосанітарній сфері недостатньо досвіду, як-от стосовно нових видів рослин або шляхів занесення, що стосується торгівлі відповідними рослинами, рослинними продуктами або іншими предметами, що походять або відправлені з відповідних третіх країн;
- (c) щодо таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів із відповідних третіх країн не було проведено жодного оцінювання, що стосується ризиків для території Союзу, зумовлених нововиявленими шкідливими організмами.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

2. Тимчасові інструменти, зазначені у параграфі 1, повинні бути ухвалені з урахуванням секції 2 додатка II і додатка IV. Вони повинні передбачати один або більше з таких пунктів — мірою необхідності для конкретного випадку:

- (a) систематичні й інтенсивні інспектування та відбори зразків, на місці введення, кожної з партій рослин, рослинних продуктів або інших предметів, введених на територію Союзу, а також тестування зразків;
- (b) карантинний період, у межах карантинної станції або ізоляційного об'єкта, зазначених у статті 60, щоб пересвідчитися у відсутності ризику, зумовленого нововиявленим шкідливим організмом, у таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів;
- (c) заборона вводити такі рослини, рослинні продукти або інші предмети на територію Союзу.

У випадках, зазначених у пунктах (a) і (b) другого підпараграфа, в імплементаційному акті, зазначеному у параграфі 1, можуть також бути встановлені конкретні заходи, що їх належить вжити перед введенням на територію Союзу таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів.

3. Тимчасові заходи, зазначені у параграфі 1, повинні застосовуватись протягом належного й обґрунтованого періоду часу — до визначення характеристик шкідливих організмів, що, ймовірно, пов'язані з такими рослинами, рослинними продуктами або іншими предметами з таких третіх країн і до отримання повної оцінки ризиків, що їх становлять такі шкідливі організми, згідно з секцією 1 додатка I.

4. У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити швидко виявлений серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3). Такі акти ухвалюють згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II.

5. Як відступ від інструментів, ухвалених на підставі параграфа 1 цієї статті, щодо введення на територію Союзу та переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів або інших предметів, що використовуються для офіційного тестування, наукових чи освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів, застосовується стаття 48.

6. Держави-члени подають Комісії та іншим державам-членам, до 30 квітня кожного року, звіт про застосування інструментів, зазначених у пункті (a) або (b) другого підпараграфа параграфа 2, протягом попереднього календарного року.

Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени, якщо, після застосування інструментів, зазначених у пункті (a) або (b) другого підпараграфа параграфа 2, виявлена присутність шкідливого організму, що, ймовірно, становить ризики як нововиявлений шкідливий організм.

▼M1

Держави-члени сповіщають через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103 цього Регламенту, Комісію та інші держави-члени про будь-який випадок, коли у введенні рослин, рослинних продуктів або інших предметів на територію Союзу було відмовлено або їх переміщення в межах території Союзу заборонено, оскільки відповідна держава-член вважала, що заборону, зазначену в пункті (c) другого підпараграфа параграфа 2 цієї статті, було порушено. У застосовних випадках, таке сповіщення повинно охоплювати заходи, вжиті такою державою-членом щодо відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів на підставі статті 66(3) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀.

▼B

У застосовних випадках також повинна бути сповіщена третя країна, з якої рослини, рослинні продукти або інші предмети були відправлені для введення на територію Союзу.

Звітування Комісії стосовно реалізації та дієвості заходів щодо імпортування на територію Союзу

До 14 грудня 2021 року Комісія повинна винести на розгляд Європейського Парламенту і Ради звіт стосовно реалізації та дієвості заходів щодо імпортування на територію Союзу, в тому числі аналіз витрат і вигід, та, у відповідних

випадках, внести законодавчу пропозицію.

Стаття 51

Внесення змін до додатків III і IV

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до додатків III і IV, щоб адаптувати їх до розвитку науково-технічних знань і відповідних міжнародних стандартів.

Стаття 52

Тимчасові заходи держав-членів у разі безпосередньої загрози

1. Якщо держава-член вважає, що введення на її територію або переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів або інших предметів із деяких третіх країн або деяких інших держав-членів становить неприйнятний рівень зумовленого шкідливим організмом ризику щодо проникнення на її територію і осадження та поширення на ній карантинного у Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, оцінка якого свідчить про його відповідність вимогам для включення в перелік карантинних у Союзі шкідливих організмів, причому заходи, зазначені у статті 17(1) і (2), статті 18(1), статті 19(1), статті 28(1) і (2), статті 29(1), статті 30(1) і (3), статті 40(2) і (3), статті 41(2) і (3), статті 42(3), статті 49(1) і статті 53, пом'якшують цей ризик недостатньо, вона письмово сповіщає Комісію та інші держави-члени про заходи Союзу, яких бажано для неї вжити, і разом із цим надає технічне або наукове обґрунтування таких заходів.

2. Якщо держава-член вважає, що заходи, зазначені в параграфі 1, не вживаються або не можуть бути вжиті протягом часу, достатньо тривалого для пом'якшення ризику, зазначеного в такому параграфі, вона може вжити тимчасових заходів, щоб захистити свою територію від безпосередньої загрози. Такі тимчасові заходи, разом із технічним обґрунтуванням таких заходів, повинні бути негайно сповіщені Комісії та іншим державам-членам.

3. Якщо Комісія отримує сповіщення, зазначене у параграфі 1, вона негайно оцінює, чи ризик, зазначений у параграфі 1, належним чином пом'якшений заходами, зазначеними у статті 17(1) і (2), статті 18(1), статті 19(1), статті 28(1) і (2), статті 29(1), статті 30(1) і (3), статті 40(2) і (3), статті 41(2) і (3), статті 42(3), статті 49(1) і статті 53, або чи є необхідність ухвалити будь-які нові інструменти на підставі цих статей.

4. Якщо на основі оцінки, зазначеної у параграфі 3, Комісія дійде висновку, що тимчасові заходи, вжиті державами-членами на підставі параграфа 2, пом'якшують ризик, зазначений у параграфі 1, недостатньо або якщо ці заходи є непропорційними чи недостатньо виправданими, вона може вирішити, за допомогою імплементаційних актів, що такі заходи повинні бути скасовані або змінені. Допоки Комісія не ухвалить такий імплементаційний акт, держава-член може продовжувати вживати заходів, яких вона вживає.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Секція 2

Заходи стосовно захищених зон

Стаття 53

Заборона на введення в захищені зони рослин, рослинних продуктів та інших предметів

1. Деякі рослини, рослинні продукти або інші предмети, що походять із третіх країн або з території в межах Союзу, повинні не бути введені в певні захищені зони.

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів ухвалює перелік, до якого входять рослини, рослинні продукти та інші предмети, зазначені в параграфі 1, вводити які у певні захищені зони заборонено. Перший із таких імплементаційних актів повинен включати рослини, рослинні продукти та інші предмети, разом із їхніми відповідними захищеними зонами, а також, у відповідних випадках, країни їхнього походження з переліку в частині В додатка III до Директиви 2000/29/ЄС.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2) цього Регламенту.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

3. Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет з-поза меж захищеної зони становлять зумовлений шкідливим організмом ризик неприйняттого рівня внаслідок імовірності того, що вони є господарем карантинного для захищеної зони шкідливого організму, і такий ризик немає можливості зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія вносить відповідні зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2, щоб включити в нього таку рослину, такий рослинний продукт або інший предмет та відповідну захищену зону або відповідні захищені зони.

Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, включені в такий імплементаційний акт, не становлять зумовленого шкідливим організмом ризику неприйняттого рівня або становлять такий ризик, але такий ризик можливо зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія вносить відповідні зміни до такого імплементаційного акта.

Такі зміни ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

Прийнятність рівня такого зумовленого шкідливим організмом ризику повинна бути оцінена згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II.

У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3).

4. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, про будь-які випадки введення у відповідну захищену зону або переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів або інших предметів із порушенням заборон, ухвалених відповідно до цієї статті.

У застосовних випадках, держави-члени або Комісія сповіщають третю країну, з якої рослини, рослинні продукти або інші предмети були введені у відповідну захищену зону.

Стаття 54

Спеціальні вимоги до рослин, рослинних продуктів та інших предметів для захищених зон

1. Деякі рослини, рослинні продукти або інші предмети можуть бути введені в певні захищені зони або переміщені в їхніх межах тільки за умови дотримання спеціальних умов для таких захищених зон.

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів ухвалює перелік, до якого входять рослини, рослинні продукти та інші предмети, а також відповідні захищені зони і пов'язані спеціальні вимоги для захищених зон. Перший з таких імплементаційних актів повинен включати рослини, рослинні продукти та інші предмети, разом із їхніми відповідними захищеними зонами, і спеціальні вимоги для захищених зон з переліку в частині В додатка IV до Директиви 2000/29/ЄС.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2) цього Регламенту.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, таким рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

3. Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, що надходить з-поза меж відповідної захищеної зони, становлять зумовлений шкідливим організмом ризик неприйняттого рівня для такої захищеної зони внаслідок імовірності того, що вони є господарем карантинного для захищеної зони шкідливого організму, і такий ризик можливо зменшити до прийняттого рівня шляхом застосування одного або декількох із заходів, викладених у пунктах 2 і 3 секції 1 додатка II, Комісія вносить відповідні зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 2, щоб включити в нього таку рослину, такий рослинний продукт або інший предмет та заходи, що їх слід застосувати щодо них. Такі заходи та зазначені в параграфі 2 вимоги становлять «спеціальні вимоги для захищених зон».

Якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, включені в такий імплементаційний акт, не становлять зумовленого шкідливим організмом ризику неприйняттого рівня для відповідної захищеної зони або становлять такий ризик, але такий ризик немає можливості зменшити до прийняттого рівня за допомогою спеціальних вимог для захищених зон, Комісія вносить відповідні зміни до такого імплементаційного акта.

Такі зміни ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

Прийнятність рівня такого зумовленого шкідливим організмом ризику повинна бути оцінена, а інструменти зі зменшення такого ризику до прийняттого рівня — ухвалені згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II.

У разі виникнення обставин невідкладної необхідності, щоб вирішити серйозний ризик, зумовлений шкідливим організмом, Комісія ухвалює імплементаційні акти з невідкладним застосуванням згідно з процедурою, зазначеною у статті 107(3).

4. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, про введення у відповідну захищену зону або переміщення в її межах рослин, рослинних продуктів або інших предметів із порушенням інструментів, ухвалених згідно з цією статтею.

У застосовних випадках, держави-члени або Комісія сповіщають третю країну, з якої рослини, рослинні продукти або інші предмети були введені на територію Союзу.

Стаття 55

Надання інформації мандрівникам і клієнтам поштових служб стосовно захищених зон

Стаття 45 застосовується *mutatis mutandis* щодо введення в захищені зони чи переміщення в їхніх межах рослин, рослинних продуктів та інших предметів.

Стаття 56

Звільнення від заборон і вимог для прикордонних зон, що стосується захищених зон

Стаття 46 застосовується *mutatis mutandis* щодо рослин, рослинних продуктів та інших предметів з переліків в імплементаційних актах, передбачених у статті 53(2) і (3) та у статті 54(2) і (3), що їх вводять із прикордонної зони третьої країни у відповідні захищені зони, що межують із такою прикордонною зоною.

Стаття 57

Вимоги до фітосанітарного транзиту, що стосується захищених зон

Стаття 47 застосовується *mutatis mutandis* щодо фітосанітарного транзиту рослин, рослинних продуктів та інших предметів із переліків в імплементаційних актах, передбачених у статті 53(2) і (3) і у статті 54(2) і (3), через захищені зони.

Стаття 58

Використання рослин, рослинних продуктів та інших предметів для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів, що стосується захищених зон

Як відступ від заборон і вимог, передбачених у статті 53(1) і статті 54(1), стаття 48 застосовується *mutatis mutandis* щодо введення в захищені зони та переміщення в їхніх межах рослин, рослинних продуктів та інших предметів із переліків в імплементаційних актах, передбачених у статті 53(2) і (3) і у статті 54(2) і (3), що їх використовують для офіційного тестування, наукових або освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів.

Секція 3

Інші заходи стосовно рослин, рослинних продуктів та інших предметів

Стаття 59

Загальні вимоги для транспортних засобів, машин і пакувального матеріалу

1. Транспортні засоби, машини і пакувальний матеріал, що використовується для рослин, рослинних продуктів або інших предметів, зазначених в імплементаційних актах, ухвалених на підставі статті 28(1) і (2), статті 30(1) і (3), статті 40(2), статті 41(2) і (3), статті 42(3), статті 49(1), що їх переміщують на територію або у межах території Союзу чи через територію Союзу відповідно до статті 47, повинні бути вільні від карантинних у Союзі шкідливих організмів та шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1).
2. Параграф 1 застосовується щодо захищених зон також стосовно відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму.

Стаття 60

Призначення карантинних станцій і ізоляційних об'єктів

1. Для цілей, зазначених у статтях 8, 48, 49 і 58, держави-члени вчиняють одну або більше з дій, наведених нижче, з урахуванням відповідного зумовленого шкідливим організмом ризику:
 - (a) призначають на своїй території карантинні станції або ізоляційні об'єкти;
 - (b) дозволяють використовувати призначені карантинні станції або призначені ізоляційні об'єкти в іншій державі-члені, якщо, у застосовних випадках, така інша держава-член погодила такий дозвіл;
 - (c) тимчасово призначають споруди професійних операторів чи інших осіб ізоляційними спорудами для рослин, рослинних продуктів або інших предметів та відповідні напрямки їх використання, наведені у статтях 8, 48 і 49.
2. Держави-члени, на запит, надають перелік призначених карантинних станцій і ізоляційних об'єктів на їхній території Комісії та іншим державам-членам.

Стаття 61

Вимоги до карантинних станцій і ізоляційних об'єктів

1. Карантинні станції і ізоляційні об'єкти, зазначені у статті 60, повинні, щоб запобігати поширенню карантинних у Союзі шкідливих організмів, відповідати таким вимогам:
 - (a) забезпечувати фізичну ізоляцію шкідливих організмів, рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що підлягають утриманню на карантині або ізоляції, і забезпечувати неможливість доступу до них чи вилучення їх із таких станцій або об'єктів без згоди компетентного органу;
 - (b) мати системи або доступ до систем стерилізації, очищення від шкідливих організмів або знищення заражених шкідливими організмами рослин, рослинних продуктів та інших предметів, відходів і обладнання до вилучення зі станцій або об'єктів;
 - (c) мати інформацію, що містить визначення і опис завдань таких станцій і об'єктів, осіб, відповідальних за виконання таких завдань, та умов, за яких вони повинні здійснювати такі завдання;
 - (d) мати достатню кількість належно кваліфікованого, навченого і досвідченого персоналу; та
 - (e) мати план реагування з метою дієвого усунення будь-якої нецільової присутності карантинних у Союзі шкідливих організмів і шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), і запобігання їх поширенню.
2. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати конкретні правила, щоб забезпечити уніфіковані умови застосування вимог, викладених у параграфі 1, щодо типу рослин, рослинних продуктів та інших предметів і

фактичного або потенційного ризику, в тому числі конкретних вимог до офіційного тестування, наукових чи освітніх цілей, випробувань, підбору сортів або виведення сортів.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Стаття 62

Діяльність карантинних станцій і ізоляційних об'єктів

1. Особа, відповідальна за карантинну станцію або ізоляційний об'єкт, повинна здійснювати моніторинг такої станції або об'єкта та їхніх найближчих околиць щодо нецільової присутності карантинних у Союзі шкідливих організмів і шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1).

2. У разі виявлення нецільової присутності шкідливого організму, зазначеного у параграфі 1, або підозри на таку присутність, особа, відповідальна за відповідну карантинну станцію або відповідний ізоляційний об'єкт, повинна вчинити належну дію на основі плану реагування, зазначеного в пункті (е) статті 61(1). Обов'язки, встановлені для професійних операторів у статті 14, застосовуються *mutatis mutandis* щодо особи, відповідальної за карантинну станцію або ізоляційний об'єкт.

3. Особа, відповідальна за карантинну станцію або ізоляційний об'єкт, веде облік:

- (a) найманого персоналу;
- (b) відвідувачів, що потрапляють на станцію або об'єкт;
- (c) рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що надходять на станцію або об'єкт і залишають їх;
- (d) місця походження таких рослин, рослинних продуктів та інших предметів; та
- (e) обстежень щодо присутності шкідливих організмів на таких рослинах, рослинних продуктах та інших предметах всередині карантинної станції або ізоляційного об'єкта і в їхніх найближчих околицях.

Такі записи зберігаються три роки.

Стаття 63

Нагляд за карантинними станціями і ізоляційними об'єктами та відкликання призначення

1. Компетентний орган регулярно інспектує карантинні станції і ізоляційні об'єкти з метою пересвідчитись у їх відповідності вимогам, викладеним у статті 61, та умовам діяльності, викладеним у статті 62.

Він повинен визначити частоту таких інспектувань згідно із зумовленим шкідливим організмом ризиком, що пов'язаний із діяльністю карантинних станцій або ізоляційних об'єктів.

2. На підставі інспектувань, зазначених у параграфі 1, компетентний орган може зажадати від особи, відповідальної за карантинну станцію або ізоляційний об'єкт, здійснити коригувальні дії, щоб забезпечити дотримання положень статей 61 і 62, або негайно, або протягом певного періоду часу.

Якщо компетентний орган дійде висновку, що карантинна станція або ізоляційний об'єкт чи особа, відповідальна за неї або за нього, не дотримується вимог статей 61 і 62, такий орган повинен невідкладно вжити заходів, необхідних, щоб забезпечити, що недотримання таких положень надалі тривати не буде. Такі заходи можуть включати відкликання або призупинення призначень, зазначених у статті 60(1).

3. Якщо компетентний орган вжив заходів згідно з параграфом 2 цієї статті без відкликання призначень, зазначених у статті 60(1), і недотримання положень статей 61 і 62 триває, такий орган повинен невідкладно відкликати такі призначення.

Стаття 64

Вивільнення рослин, рослинних продуктів та інших предметів з карантинних станцій і ізоляційних об'єктів

1. Рослини, рослинні продукти та інші предмети повинні залишати межі карантинних станцій або ізоляційних об'єктів, після надання дозволу компетентними органами, тільки за умови підтвердження, що вони вільні від карантинних у Союзі шкідливих організмів і шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), або, у застосовних випадках, карантинних для захищеної зони шкідливих організмів.

2. Компетентний орган може дозволити переміщення рослин, рослинних продуктів або інших предметів, заражених карантинним у Союзі шкідливим організмом або шкідливим організмом, на який спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), із карантинної станції або ізоляційного об'єкта на іншу карантинну станцію або ізоляційний об'єкт, якщо таке переміщення є виправданим з мотивів офіційного тестування або науки і відбувається в умовах, встановлених компетентним органом.

3. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати конкретні правила щодо вивільнення рослин, рослинних продуктів та інших предметів із карантинних станцій і ізоляційних об'єктів та, у відповідних випадках, вимоги до маркування, що стосуються такого вивільнення або переміщення, зазначеного в параграфі 2.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Офіційний реєстр професійних операторів

1. Компетентний орган веде і підтримує актуальність даних реєстру, що включає зазначених нижче професійних операторів, які провадять діяльність на території відповідної держави-члена:

- (a) професійних операторів, які вводять у Союз або переміщують у його межах рослини, рослинні продукти та інші предмети, на які вимагається фітосанітарний сертифікат або паспорт рослини на основі імплементаційних актів, ухвалених відповідно до статті 72(1), статті 73, статті 74(1), статті 79(1) і статті 80(1);
- (b) професійних операторів, уповноважених видавати паспорти рослин згідно зі статтею 89;
- (c) професійних операторів, які звертаються до компетентного органу за виданням сертифікатів, зазначених у статтях 100, 101 і 102;
- (d) професійних операторів, уповноважених наносити знаки, зазначені у статті 98, уповноважених видавати підтвердження, зазначені у статті 99, які надають інформацію згідно зі статтями 45 або 55, які вводять рослини, рослинні продукти або інші предмети в прикордонні зони згідно зі статтею 46(1) або статтею 56, або які провадять діяльність стосовно відповідних рослин на демаркованих територіях, за умови що такі оператори не належать до переліку в іншому офіційному реєстрі, до якого мають доступ компетентні органи; та
- (e) професійних операторів, які не зазначені в пунктах (a)–(d) цього підпараграфу, якщо так вимагає імплементаційний акт, ухвалений на підставі статті 28(1), статті 30(1), статті 41(2), статті 49(1), статті 53(2) або статті 54(2).

Держави-члени можуть вирішити зареєструвати подальші категорії виробників або інших професійних операторів, якщо це виправдано зумовленим шкідливим організмом ризиком, що його являють собою рослини, які вони вирощують, або будь-які інші види їхньої діяльності.

2. У реєстрі компетентного органу професійний оператор може бути зареєстрований тільки один раз. У застосовних випадках, така реєстрація повинна проводитись із безпосереднім зазначенням кожної з різних споруд, зазначених у пункті (d) статті 66(2).

3. Параграф 1 цієї статті не застосовується до професійного оператора, який відповідає одному або більше з таких критеріїв:

- (a) він постачає виключно і безпосередньо кінцевим користувачам малої кількості рослин, рослинних продуктів та інших предметів без використання методів продажу через дистанційні договори;
- (b) він постачає виключно і безпосередньо кінцевим користувачам малі кількості насіння, крім насіння, що підпадає під статтю 72;
- (c) його професійна діяльність стосовно рослин, рослинних продуктів та інших предметів зводиться до транспортування їх для іншого професійного оператора;
- (d) його професійна діяльність пов'язана виключно з транспортуванням предметів будь-якого характеру з використанням дерев'яного пакувального матеріалу.

Держави-члени можуть вирішити не застосовувати звільнення, зазначене в пункті (a) першого підпараграфу, щодо всіх або окремих виробників або інших професійних операторів, якщо це виправдано зумовленим шкідливим організмом ризиком, що його являють собою рослини, які вони вирощують або на які впливають будь-які інші види їхньої діяльності.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 щодо одного або більше з таких питань:

- (a) внесення змін до цього Регламенту шляхом додавання подальших категорій професійних операторів, які підлягають звільненню від застосування параграфу 1 цієї статті, якщо реєстрація становила б для них адміністративне навантаження, непропорційне до низького зумовленого шкідливим організмом ризику, пов'язаного з їхньою професійною діяльністю;
- (b) доповнення цього Регламенту шляхом встановлення окремих вимог для реєстрації певних категорій професійних операторів з урахуванням характеру діяльності або відповідної рослини, рослинного продукту або іншого предмета;
- (c) доповнення цього Регламенту шляхом встановлення максимальних показників для малих кількостей окремих рослин, рослинних продуктів або інших предметів, зазначених у пункті (a) першого підпараграфу параграфу 3. Такі показники повинні бути запроваджені, відповідно, для відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів та пов'язаних зумовлених шкідливим організмом ризиків.

Процедура реєстрації

1. Професійні оператори, що належать до сфери регулювання статті 65(1), подають у компетентні органи заявку на реєстрацію.

2. Заявка на реєстрацію повинна містити такі елементи:

- (a) найменування, адреса в державі-члені реєстрації і контактні дані професійних операторів;

- (b) заява щодо наміру професійного оператора провадити один або більше з видів діяльності, зазначених у статті 65(1), щодо рослин, рослинних продуктів та інших предметів;
- (c) заява щодо наміру професійного оператора провадити, у застосовних випадках, один або більше з таких видів діяльності:
- (i) видання паспортів рослин для рослин, рослинних продуктів та інших предметів відповідно до статті 84(1);
- (ii) розміщення на дерев'яному пакувальному матеріалі знака, зазначеного у статті 96(1);
- (iii) видання будь-якого іншого підтвердження, зазначеного у статті 99(1);
- (d) адреса споруд та, у застосовних випадках, розташування земляних ділянок, що їх використовує професійний оператор у відповідній державі-члені для провадження видів діяльності, зазначених у статті 65(1), з метою реєстрації; та
- (e) типи товарів, родини, роди або види рослин або рослинних продуктів та, у відповідних випадках, характер інших предметів, на яких впливають види діяльності професійних операторів, що зазначені у статті 65(1).

3. Якщо заявка на реєстрацію містить елементи, наведені в параграфі 2, компетентні органи невідкладно реєструють професійного оператора.

4. Як відступ від параграфів 1 і 2 цієї статті, компетентний орган реєструє професійного оператора без подання заявки на реєстрацію, якщо такий оператор зареєстрований згідно з третім підпараграфом статті 6(5), статті 6(6) або пункту (b) статті 13с (1) Директиви 2000/29/ЄС або національних правил щодо здоров'я рослин і якщо такий компетентний орган має доступ до всіх елементів, наведених у параграфі 2 цієї статті. Якщо це актуально, відповідний професійний оператор повинен надати інформацію про зміну таких елементів до 14 березня 2020 року.

5. Зареєстровані оператори повинні, у відповідних випадках, щорічно надавати актуальну інформацію про будь-які зміни в даних, зазначених у пунктах (d) і (e) параграфа 2, і в заявах, зазначених у пунктах (b) і (c) параграфа 2. Таке надання повинне відбуватися до 30 квітня кожного року щодо оновлення даних попереднього року.

Заявка на оновлення даних, зазначених у пункті (a) параграфа 2, повинна бути надана не пізніше ніж через 30 днів після настання зміни в таких даних.

6. Якщо компетентному органу стане відомо, що зареєстрований оператор більше не провадить види діяльності, зазначені у статті 65(1), або що елементи, включені в заявку, подану зареєстрованим оператором згідно з параграфом 2 цієї статті, більше не відповідають дійсності, він повинен вимагати в такого оператора виправити такі елементи негайно або в межах визначеного періоду часу.

Якщо зареєстрований оператор не виправить такі елементи протягом періоду часу, встановленого компетентним органом, компетентний орган, залежно від випадку, вносить зміни в умови реєстрації такого оператора або скасовує її.

Стаття 67

Зміст реєстру

Реєстр повинен включати елементи, наведені в пунктах (a), (b), (d) і (e) статті 66(2), і такі елементи:

- (a) офіційний реєстраційний номер, що повинен включати дволітерний код, зазначений за нормативом ISO 3166-1-alpha-2 ([2](#)) для держави-члена, в який професійний оператор зареєстрований;
- (b) у застосовних випадках, зазначення, на які з видів діяльності, зазначених у пункті (c) статті 66(2), професійний оператор має дозвіл, та, у застосовних випадках, конкретні відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети.

Стаття 68

Доступність інформації офіційних реєстрів

1. Держава-член, що веде реєстр, на обґрунтований запит надає державам-членам або Комісії у їхнє власне користування інформацію, що міститься у такому реєстрі.

2. Держава-член, що веде реєстр, на вмотивований запит надає інформацію, зазначену в пунктах (a) і (b) статті 66(2) і (b) статті 67, стосовно окремого зареєстрованого оператора будь-якому професійному оператору, що має осідок у Союзі, у його власне використання.

3. Ця стаття застосовується без обмеження національних правил і правил Союзу щодо конфіденційності, доступу до інформації і захисту приватних даних.

Стаття 69

Простежуваність

1. Професійний оператор, якому постачають рослини, рослинні продукти або інші предмети, що підпадають під вимоги або умови відповідно до пунктів (a)–(d) першого підпараграфу статті 28(1), статті 28(2) і (3), статті 30(1), (3) і (4), статті 37(2), статті 41(2) і (3), статті 46(1) і (3), статті 48(1) і (2), статті 49(1), статті 54(2) і (3), статей 56, 57 і 58 і статті 79(1), повинен вести облік, що дозволяє такому оператору ідентифікувати, для кожної торгової одиниці постачених рослин, рослинних продуктів або інших предметів, професійних операторів, що постачили її.

2. Професійний оператор, що постачає рослини, рослинні продукти або інші предмети, що підпадають під вимоги або умови відповідно до пунктів (a)–(d) першого підпараграфу статті 28(1), статті 28(2) і (3), статті 30(1), (3) і (4),

статті 37(2), статті 41(2) і (3), статті 46(1) і (3), статті 47(1), статті 48(1) і (2), статті 49(1), статті 54(2) і (3), статей 56, 57 і 58 і статті 79(1), повинен вести облік, що дозволяє такому оператору ідентифікувати, для кожної торгової одиниці рослини, рослинних продуктів або інших предметів, що їх він постачив, професійних операторів, яким вона постачена.

3. У разі видання авторизованим оператором паспорта рослини відповідно до статті 84(1) та в разі видання компетентним органом паспорта рослини відповідно до статті 84(2) для зареєстрованого оператора, такий оператор повинен забезпечити, з метою забезпечення простежуваності відповідно до параграфів 1 і 2 цієї статті, що стосовно такого паспорта рослини він фіксує таку інформацію:

- (a) у застосовних випадках, про професійного оператора, який постачив відповідну торгову одиницю;
- (b) про професійного оператора, якому відповідну торгову одиницю було постачено; та
- (c) релевантну інформацію, пов'язану з паспортом рослини.

4. Професійні оператори повинні зберігати записи, зазначені у параграфах 1, 2 і 3, принаймні три роки після дати, на яку відповідні рослини, продукти або іншого предмети були постачені їм або ними.

5. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановити такі елементи:

- (a) мінімальний період, довший чи коротший ніж зазначений у параграфі 4, що стосується окремих конкретних рослин, якщо це виправдовує тривалість періоду вирощування таких рослин; та
- (b) вимоги щодо доступності записів, що їх ведуть професійні оператори, зазначені у параграфах 1 і 2.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

6. На запит, професійні оператори, зазначені у параграфі 4, передають інформацію у записах, зазначених у параграфах 1, 2 і 3, компетентному органу.

7. Ця стаття не застосовується до професійних операторів, зазначених у пунктах (c) і (d) першого підпараграфу статті 65(3).

Стаття 70

Переміщення рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах споруд професійного оператора або між ними

1. У професійних операторів, яким постачають або які постачають рослини, рослинні продукти або інші предмети, зазначені у статті 69(1) і (2), повинні бути системи або процедури простежуваності, що дозволяють фіксувати переміщення таких рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах своїх власних споруд і між ними.

Перший підпараграф не застосовується щодо професійних операторів, зазначених у пунктах (c) і (d) першого підпараграфу статті 65(3).

2. До інформації, ідентифікованої за допомогою систем або процедур, зазначених у параграфі 1, щодо переміщення рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах споруд професійних операторів, зазначених у такому параграфі, або між ними повинен бути наданий доступ компетентному органу за його запитом.

ГЛАВА VI

Сертифікація рослин, рослинних продуктів та інших предметів

Секція 1

Фітосанітарні сертифікати, необхідні для введення рослин, рослинних продуктів та інших предметів на територію Союзу

Стаття 71

Фітосанітарні сертифікати на введення на територію Союзу

1. Фітосанітарний сертифікат на введення рослин, рослинних продуктів та інших предметів на територію Союзу є документом, виданим третьою країною, який відповідає умовам статті 76, має зміст, встановлений у частині А додатка V, або, у застосовних випадках, частині В додатка V, і засвідчує, що відповідні рослини, рослинні продукти та інші предмети відповідають усім таким вимогам:

- (a) є вільними від карантинних у Союзі шкідливих організмів і шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1);
- (b) відповідають положенням статті 37(1) щодо присутності регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів на розсадних рослинах;
- (c) відповідають вимогам, зазначеним у статті 41(2) і (3), або, у застосовних випадках, статті 54(2) і (3);
- (d) у застосовних випадках, відповідають правилам, ухваленим згідно з положеннями, ухваленими на підставі пункту (d) першого підпараграфу статті 28(1), статті 28(2) і статті 30(1).

2. У фітосанітарному сертифікаті в пункті «Додаткова декларація» повинно бути зазначено, які конкретні вимоги виконані в усіх можливих випадках, коли пов'язаний імплементаційний акт, ухвалений на підставі статті 28(1) і (2), статті 30(1) і (3), статті 37(2), статті 41(2) і (3) і статті 54(2) і (3), дозволяє декілька різних рішень щодо таких вимог. Таке зазначення повинно містити повне формулювання відповідних вимог.

3. У застосовних випадках, у фітосанітарному сертифікаті повинно бути заявлено, що відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети відповідають вимогам фітосанітарних заходів, що відповідно до статті 44 визнані еквівалентними вимогам імплементаційного акта, ухваленого згідно зі статтею 41(3).

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до частин А і В додатка V, щоб адаптувати їх до розвитку відповідних міжнародних стандартів.

Стаття 72

Рослини, рослинні продукти та інші предмети, на які необхідні фітосанітарні сертифікати

1. Комісія за допомогою імплементаційного акта укладає перелік рослин, рослинних продуктів та інших предметів і відповідних країн походження або відправлення, введення яких на територію Союзу вимагає фітосанітарного сертифіката.

Такий перелік повинен включати:

- (a) усі розсадні рослини, окрім насіння;
- (b) рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліку в пункті I частини B додатка V до Директиви 2000/29/ЄС;
- (c) рослини, рослинні продукти та інші предмети, для яких ухвалені вимоги відповідно до пункту (d) першого підпараграфу статті 28(1) і статті 30(1) щодо введення їх на територію Союзу;
- (d) насіння або, у застосовних випадках, насіннева картопля, включені в перелік в імплементаційному акті, передбаченому у статті 37(2) цього Регламенту, і на які поширюються рішення про еквівалентність, ухвалені відповідно до директив 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 98/56/ЄС, 1999/105/ЄС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС, 2002/56/ЄС і 2002/57/ЄС;
- (e) рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліків у імплементаційних актах, передбачених у статті 41(2) і (3); та
- (f) рослини, рослинні продукти та інші предмети, на які поширюються пункти (a) і (b) другого підпараграфу статті 49(2).

Пункти (a)–(e) першого підпараграфу не застосовуються і фітосанітарний сертифікат не вимагається, якщо імплементаційний акт, ухвалений відповідно до пункту (d) першого підпараграфу статті 28(1), статті 30(1) або статті 41(2) і (3), вимагає доказу дотримання вимог у формі офіційного знака, зазначеного у статті 96(1), чи іншого офіційного підтвердження, зазначеного у статті 99(1).

У переліку, встановленому таким імплементаційним актом, рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

2. Комісія за допомогою імплементаційного акта вносить зміни до імплементаційного акта, зазначеного у параграфі 1, у будь-якому з таких випадків:

- (a) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет з переліку в такому акті не відповідають пунктам (c), (d) або (e) першого підпараграфу параграфу 1;
- (b) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входять до переліку в такому акті, відповідають пунктам (c), (d) або (e) першого підпараграфу параграфу 1.

3. Окрім випадків, зазначених у параграфі 2, Комісія може за допомогою імплементаційних актів вносити зміни до імплементаційного акта, зазначеного у параграфі 1, згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II, якщо існує ризик, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входить до переліку в такому акті, є господарем карантинного в Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, на який спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), або якщо для рослини, рослинного продукту чи іншого предмета, що входить до переліку в такому акті, такого ризику більше не існує.

4. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 1, 2 і 3, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

5. Як відступ від параграфів 1, 2 і 3 на рослини, рослинні продукти або інших предмети, що підпадають під статті 46, 47 і 48 і статтю 75(1), жодного фітосанітарного сертифікату не вимагається.

Стаття 73

Інші рослини, для яких фітосанітарні сертифікати вимагаються

Комісія за допомогою імплементаційних актів передбачає, щоб на рослини, що не належать до рослин, включених у перелік, зазначений у статті 72(1), для введення на територію Союзу вимагався фітосанітарний сертифікат.

Проте, такі імплементаційні акти повинні передбачати, щоб фітосанітарний сертифікат не вимагався на такі рослини, якщо оцінювання на основі фактів про зумовлені шкідливим організмом ризики та досвід у торгівлі показує, що такий

сертифікат не є необхідним. У такому оцінюванні повинні бути враховані критерії, наведені в додатку VI. У відповідних випадках, таке оцінювання може стосуватися тільки рослин певної третьої країни походження або відправлення чи групи третіх країн походження або відправлення.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, рослинам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів.

Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2). Перший з таких актів повинен бути ухвалений до 14 грудня 2018 року.

Стаття 74

Рослини, рослинні продукти та інші предмети, введення яких у захищену зону вимагає фітосанітарних сертифікатів

1. Фітосанітарних сертифікатів вимагає, окрім випадків, зазначених у статті 72(1), (2) і (3), введення деяких рослин, рослинних продуктів та інших предметів у певні захищені зони з певних третіх країн походження або відправлення.

Комісія за допомогою імплементаційних актів укладає перелік таких рослин, рослинних продуктів та інших предметів і відповідних країн походження або відправлення, зазначених у першому підпараграфі.

Такий перелік повинен включати:

- (a) у першому з таких імплементаційних актів рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліку в пункті II частини B додатка V до Директиви 2000/29/ЄС;
- (b) рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліків у імплементаційних актах, передбачених у статті 54(2) і (3) цього Регламенту.

У переліку, встановленому такими імплементаційними актами, рослинам, рослинним продуктам та іншим предметам повинні також бути присвоєні їхні відповідні коди CN — за наявності таких кодів. Крім того, повинні бути наведені інші коди, встановлені законодавством Союзу, якщо вони уточнюють застосовний код CN для окремої рослини, окремого рослинного продукту або іншого предмета.

Фітосанітарний сертифікат не вимагається на рослини, рослинні продукти та інші предмети з такого переліку, якщо імплементаційний акт, ухвалений відповідно до статті 54(2) і (3), вимагає доказу дотримання вимог у формі офіційного знака, зазначеного у статті 96(1), чи іншого офіційного підтвердження, зазначеного у статті 99(1).

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів вносить зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 1, у таких випадках:

- (a) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет із переліку в такому акті не відповідає пункту (b) третього підпараграфа параграфа 1;
- (b) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входять до переліку в такому акті, відповідають пункту (b) третього підпараграфа параграфа 1.

3. Окрім випадків, зазначених у параграфі 2, Комісія може за допомогою імплементаційних актів вносити зміни до імплементаційного акта, зазначеного у параграфі 1, згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II, якщо існує ризик, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входить до переліку в такому акті, є господарем відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму або якщо для рослини, рослинного продукту або іншого предмета, що входить до переліку в такому акті, такого ризику більше не існує.

4. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 1, 2 і 3, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

5. Як відступ від параграфів 1, 2 і 3 на рослини, рослинні продукти або інших предмети, що підпадають під статті 56, 57 і 58 і статтю 75(1), жодного фітосанітарного сертифікату не вимагається.

Стаття 75

Винятки для багажу мандрівників

1. Малі кількості певних рослин, крім розсадних рослин, і рослинних продуктів та інших предметів із третьої країни, можуть бути звільнені від вимоги щодо фітосанітарного сертифікату, встановленої згідно зі статтею 72(1), статтею 73 або статтею 74(1), якщо вони відповідають усім таким вимогам:

- (a) їх ввозять на територію Союзу як частину особистого багажу мандрівників;
- (b) вони не будуть використовуватись для професійних або комерційних цілей;
- (c) вони внесені в імплементаційний акт, передбачений у параграфі 2 цієї статті.

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів веде переліки рослин, рослинних продуктів та інших предметів, зазначених у параграфі 1, та відповідних третіх країн, і встановлює максимальні кількості, відповідно, відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що підпадають під звільнення від вимог такого параграфа, та, у відповідних випадках, під один або більше із заходів з управління ризиками, викладених у секції 1 додатка II.

Таке ведення переліків і таке встановлення відповідних максимальних обсягів та, у відповідних випадках, заходи з управління ризиками повинні здійснюватись на основі зумовленого шкідливим організмом ризику, що його становлять

малі партії таких рослин, рослинних продуктів та інших предметів, згідно з критеріями, наведеними у секції 2 додатка II.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Стаття 76

Дотримання умов щодо фітосанітарного сертифіката

1. Без обмеження зобов'язань за Міжнародною конвенцією про захист рослин (IPPC) і з урахуванням відповідних міжнародних стандартів, компетентний орган приймає фітосанітарний сертифікат, що супроводжує введення рослин, рослинних продуктів або інших предметів із третьої країни, тільки якщо зміст такого сертифіката відповідає частині А додатка V. Якщо рослини, рослинні продукти або інші предмети вводять із третьої країни, з якої вони не походять, компетентний орган приймає тільки фітосанітарний сертифікат, що відповідає або частині А, або частині В додатка V.

Він не приймає такий фітосанітарний сертифікат, якщо додаткова декларація, зазначена у статті 71(2), у застосовних випадках, відсутня або не відповідає дійсності, і якщо заява, зазначена у статті 71(3), у застосовних випадках, відсутня.

Він не приймає фітосанітарний сертифікат на реекспорт, якщо такий фітосанітарний сертифікат не супроводжується оригінальним фітосанітарним сертифікатом на експорт або засвідченою копією оригінального фітосанітарного сертифіката на експорт.

2. Компетентний орган приймає фітосанітарний сертифікат тільки за умови дотримання щодо нього таких вимог:

- (a) він виданий принаймні однією з офіційних мов Союзу;
- (b) він адресований національній організації захисту рослин держави-члена; та
- (c) він виданий не більше ніж за 14 днів до дати, на яку рослини, рослинні продукти або інші предмети, що їх він охоплює, залишили межі третьої країни, в якій він був виданий.

3. У випадку третьої країни, що є договірною стороною IPPC, компетентний орган приймає тільки фітосанітарні сертифікати, видані офіційною національною організацією захисту рослин такої третьої країни або, під свою відповідальність, посадовою особою, яка має технічну кваліфікацію і належним чином уповноважена такою офіційною національною організацією захисту рослин.

▼M1

4. У випадку третьої країни, що не є договірною стороною IPPC, компетентний орган приймає тільки фітосанітарні сертифікати, видані органами, що є компетентними згідно з національними правилами такої третьої країни й нотифіковані Комісії. Комісія інформує про отримані сповіщення держави-члени й операторів через електронну систему сповіщення, зазначену у статті 103, згідно з пунктом (а) статті 132 Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀ .

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти, відповідно до статті 105, на доповнення цього Регламенту стосовно умов приймання, зазначених у першому підпараграфі цього параграфа, щоб забезпечити надійність таких сертифікатів.

5. Електронні фітосанітарні сертифікати приймаються тільки у разі подання через систему управління інформацією для офіційного контролю (IMSOC), зазначену у статті 131(1) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀ або за умови електронного обміну з такою системою.

▼B

Стаття 77

Визнання фітосанітарного сертифіката недійсним

▼M1

1. Якщо фітосанітарний сертифікат виданий згідно зі статтею 71(1), (2) і (3) та відповідний компетентний орган доходить висновку про невиконання умов, зазначених у статті 76, він повинен визнати такий фітосанітарний сертифікат недійсним і забезпечити, щоб він надалі не супроводжував такі відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети. У такому випадку і щодо відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів, компетентний орган вживає один із заходів, викладених у статті 66(3) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀ .

▼B

Після визнання недійсним, відповідний сертифікат повинен на видному місці своєї лицьової сторони мати трикутну печатку червоного кольору зі словами «сертифікат скасований» від відповідного компетентного органу, разом із його назвою та датою визнання недійсності. Такий напис повинен бути написаний великими літерами принаймні однією з офіційних мов Союзу.

2. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену у статті 103, про визнання фітосанітарного сертифіката недійсним відповідно до параграфа 1 цієї статті.

Третя країна, що видала такий фітосанітарний сертифікат, також повинна бути сповіщена відповідною державою-членом.

3. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати технічні механізми щодо визнання недійсними електронних фітосанітарних сертифікатів, зазначених у статті 76(5). Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Секція 2

Паспорти рослин, необхідні для переміщення рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах території Союзу

Стаття 78

Паспорти рослин

Паспорт рослини є офіційною етикеткою для переміщення рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах території Союзу та, у застосовних випадках, на територію і в межах території захищених зон, що підтверджує дотримання всіх вимог, викладених у статті 85 та, для переміщення в захищені зони та в їхніх межах, статті 86, та має зміст і формат, встановлений у статті 83.

Стаття 79

Рослини, рослинні продукти та інші предмети, переміщення яких у межах території Союзу вимагає наявності паспорта рослини

1. Переміщення деяких рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах території Союзу вимагає наявності паспортів рослин. Комісія за допомогою імплементаційних актів укладає перелік рослин, рослинних продуктів та інших предметів, переміщення яких у межах території Союзу вимагає наявності паспорта рослини.

Такий перелік повинен включати:

- (a) усі розсадні рослини, окрім насіння;
- (b) у першому з таких імплементаційних актів рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліку у пункті (I) частини (A) додатка V до Директиви 2000/29/ЄС, за умови, що вони ще не охоплені пунктом (a) цього підпараграфу.
- (c) рослини, рослинні продукти та інші предмети, для яких ухвалені вимоги відповідно до статті 28(1), (2) або (3) чи статті 30(1), (3) або (4) щодо переміщення їх у межах території Союзу;
- (d) насіння з переліку в імплементаційному акті, передбаченому у статті 37(2); та
- (e) рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліків у імплементаційних актах, передбачених у статті 41(2) і (3), щодо переміщення їх у межах Союзу, за винятком розсадних рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що вимагають іншої специфічної етикетки чи іншого типу підтвердження відповідно до тієї статті.

2. Комісія за допомогою імплементаційних актів вносить зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 1, у таких випадках:

- (a) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входять до переліку в такому акті, відповідають пунктам (c), (d) або (e) другого підпараграфу параграфу 1; або
- (b) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет із переліку в такому акті не відповідають пунктам (c), (d) або (e) другого підпараграфу параграфу 1.

3. Окрім випадків, зазначених у параграфі 2, Комісія може за допомогою імплементаційних актів вносити зміни до імплементаційних актів, зазначених у параграфі 1, згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II, якщо існує ризик, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входить до переліку в такому акті, є господарем відповідного карантинного в Союзі шкідливого організму або якщо для рослини, рослинного продукту або іншого предмета, що входить до переліку в такому акті, такого ризику більше не існує.

4. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 1, 2 і 3, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).

5. Як відступ від параграфів 1, 2 і 3 на рослини, рослинні продукти або інших предмети, що підпадають під статті 46, 47, 48 і 75, жодного паспорта рослини не вимагається.

6. Комісія не пізніше 14 грудня 2021 року подає до Європейського Парламенту і Ради звіт з оглядом досвіду, отриманого в результаті поширення системи паспортів рослин на всі переміщення розсадних рослин у межах території Союзу, в тому числі чіткий аналіз витрат і вигід для операторів, що супроводжується, за певних обставин, законодавчою пропозицією.

Стаття 80

Рослини, рослинні продукти та інші предмети, введення яких у захищені зони й переміщення яких у їхніх межах вимагає наявності паспорта рослини

1. Введення в певні захищені зони і переміщення в їхніх межах деяких рослин, рослинних продуктів та інших предметів вимагає наявності паспортів рослин.

Комісія за допомогою імплементаційних актів укладає перелік рослин, рослинних продуктів та інших предметів, введення яких у певні захищені зони й переміщення яких у їхніх межах вимагає наявності паспорта рослини.

Такий перелік повинен включати:

- (a) у першому з таких імплементаційних актів рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліку в пункті (II) частини A додатка V до Директиви 2000/29/ЄС;

- (b) інші рослини, рослинні продукти та інші предмети з переліків в імплементаційних актах, передбачених у статті 54(3) цього Регламенту.
2. Комісія може за допомогою імплементаційних актів вносити зміни до імплементаційного акта, зазначеного в параграфі 1, у таких випадках:
- (a) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входять до переліку в такому акті, відповідають пункту (b) третього підпараграфа параграфа 1; або
- (b) якщо рослина, рослинний продукт або інший предмет із переліку в такому акті не відповідають пункту (b) третього підпараграфа параграфа 1.
3. Окрім випадків, зазначених у параграфі 2, Комісія може за допомогою імплементаційних актів вносити зміни до імплементаційних актів, зазначених у параграфі 1, і згідно з принципами, викладеними в секції 2 додатка II, якщо існує ризик, що рослина, рослинний продукт або інший предмет, що не входить до переліку в такому акті, є господарем відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму або якщо для рослини, рослинного продукту або іншого предмета, що входить до переліку в такому акті, такого ризику більше не існує.
4. Імплементаційні акти, зазначені в параграфах 1, 2 і 3, ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 107(2).
5. Як відступ від параграфів 1, 2 і 3 на рослини, рослинні продукти або інших предмети, що підпадають під статті 56, 57 і 58, жодного паспорта рослини не вимагається.

Стаття 81

Виняток для прямого постачання кінцевим користувачам

1. Переміщення рослин, рослинних продуктів або інших предметів безпосередньо кінцевому користувачеві, в тому числі користувачам присадибних ділянок, жодного паспорта рослини не вимагає.

Такий виняток не застосовується до:

- (a) кінцевих користувачів, які отримують такі рослини, рослинні продукти або інші предмети за допомогою продажів через дистанційні договори; або
- (b) кінцевих користувачів рослин, рослинних продуктів або інших предметів, на які вимагається паспорт рослини для захищених зон відповідно до статті 80.

Комісія може за допомогою імплементаційних актів зазначати, що вимоги пункту (b) другого підпараграфа застосовуються тільки для окремих шкідливих організмів, рослин, рослинних продуктів або інших предметів захищеної зони. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення випадків, коли виняток за параграфом 1 цієї статті застосовується тільки щодо малих кількостей окремих рослин, рослинних продуктів або інших предметів. Такі делеговані акти повинні визначати такі кількості на період часу залежно від випадку для відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів та пов'язаних зумовлених шкідливим організмом ризиків.

Стаття 82

Винятки для переміщень у межах і між спорудами зареєстрованого оператора

Переміщення рослин, рослинних продуктів та інших предметів у межах споруд одного й того ж зареєстрованого оператора або між такими спорудами, що розташовані в безпосередній близькості одна від одної, жодного паспорта рослини не вимагає.

Держави-члени можуть деталізувати означення безпосередньої близькості на своїх відповідних територіях, а також чи потрібно видавати будь-які документи для таких переміщень замість паспорта рослини.

Якщо такі переміщення відбуваються в межах двох або декількох держав-членів, виняток із вимоги про паспорт рослини вимагає схвалення компетентними органами відповідних держав-членів.

Стаття 83

Зміст і формат паспорта рослини

1. Паспорт рослини повинен мати форму окремої етикетки, нанесеної на основу, придатну для друку елементів, зазначених у параграфі 2, за умови, що паспорт рослини чітко відрізняється від будь-якої інформації або етикетки, яка також може бути присутня на такій основі.

Паспорт рослини повинен бути добре помітним і розбірливим, а інформація на ньому не підлягає змінам і повинна бути стійкою до зносу.

2. Паспорт рослини для переміщення в межах території Союзу повинен містити елементи, викладені в частині А додатка VII.

Як відступ від пункту 1(e) частини А додатка VII, код відстеження не вимагається, якщо розсадні рослини відповідають усім таким вимогам:

- (a) вони підготовлені таким чином, що вони готові для продажу кінцевим користувачам без жодного подальшого підготування і не існує жодного ризику щодо поширення карантинних у Союзі шкідливих організмів або

шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1);

- (b) вони не належать до типів або видів, внесених в імплементаційний акт, передбачений у параграфі 3 цієї статті.
3. Комісія за допомогою імплементаційних актів ідентифікує типи і види розсадних рослин, для яких не застосовується звільнення, зазначене у параграфі 2. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).
4. Паспорт рослини для введення в захищену зону і переміщення в її межах повинен містити елементи, викладені в частині В додатка VII.
5. У випадку розсадних рослин, що вироблені або надані на ринку як добазовий, базовий або сертифікований матеріал або як добазове, базове або сертифіковане насіння або добазова, базова або сертифікована насіннева картопля, відповідно зазначених у директивах 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 68/193/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС, 2002/56/ЄС, 2002/57/ЄС і 2008/90/ЄС, паспорт рослини повинен бути включений у чітко виокремленій формі в офіційну етикетку, виготовлену згідно з відповідними положеннями таких директив.
- Коли застосовується цей параграф, паспорт рослини для переміщення в межах території Союзу повинен містити елементи, викладені в частині С додатка VII до цього Регламенту.
- Коли застосовується цей параграф, паспорт рослини для введення в захищену зону й переміщення в її межах повинен містити елементи, викладені в частині D додатка VII до цього Регламенту.
6. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до частин А, В, С і D додатка VII, щоб адаптувати встановлені в них елементи, у застосовних випадках, до розвитку науково-технічних знань.
7. До 14 грудня 2017 року Комісія ухвалює за допомогою імплементаційних актів технічні вимоги до формату паспорта рослини для переміщення в межах території Союзу і паспорта рослини для введення в захищену зону і переміщення в її межах, що стосується паспортів рослин, зазначених у першому і другому підпараграфі параграфа 2 та у другому і третьому підпараграфі параграфа 5. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).
- Якщо цього вимагає характер окремих рослин, рослинних продуктів або інших предметів, для таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів можуть бути встановлені конкретні технічні вимоги до розміру паспорта рослини.
8. Паспорт рослини також може бути виданий в електронній формі («електронний паспорт рослини») за умови, що він містить усі елементи, зазначені в параграфі 2, та що через імплементаційні акти, зазначені у другому підпараграфі цього параграфа, встановлено відповідні технічні механізми.
- Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати технічні механізми видання електронних паспортів рослин, щоб забезпечити дотримання щодо них положень цієї статті і належний, достовірний і дієвий спосіб видання таких паспортів рослин. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Стаття 84

Видання паспортів рослин уповноваженими професійними операторами і компетентними органами

1. Паспорти рослин повинні видавати уповноважені оператори під наглядом компетентних органів.
- Уповноважені оператори повинні видавати паспорти рослин тільки для рослин, рослинних продуктів або інших предметів, за які вони відповідають.
2. Як відступ від параграфа 1, паспорти рослин також можуть видавати компетентні органи.
3. Уповноважені оператори повинні видавати паспорти рослин тільки у спорудах, колективних складах та центрах відправлення, за які вони відповідають і які вони задекларували відповідно до пункту (d) статті 66(2) або, коли застосовується стаття 94(1), в іншому місці, якщо на це є дозвіл компетентного органу.

Стаття 85

Зasadничі вимоги до паспорта рослин для переміщення в межах території Союзу

Переміщення в межах території Союзу вимагає отримання паспорта рослини для рослин, рослинних продуктів або інших предметів, що відповідають таким вимогам:

- (a) є вільними від карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1);
- (b) відповідають положенням статті 37(1) щодо присутності регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів на розсадних рослинах і положенням статті 37(4) щодо вжиття заходів;
- (c) відповідають вимогам щодо їх переміщення в межах Союзу, зазначеним у статті 41(2) і (3);
- (d) у застосовних випадках, відповідають правилам, ухваленим згідно з відповідними інструментами, ухваленими на підставі статті 17(3), пунктів (a)–(d) першого підпараграфа статті 28(1), статті 28(2) та статті 30(1) і (3); та
- (e) у застосовних випадках, відповідають інструментам, ухваленим компетентними органами для викорінення карантинних у Союзі шкідливих організмів відповідно до статті 17(1) або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), та для викорінення шкідливих організмів, попередньо кваліфікованих як карантинні в Союзі шкідливі організми відповідно до статті 29(1).

Стаття 86

Засадничі вимоги до паспорта рослин для переміщення на територію і в межах території захищеної зони

1. Введення в захищену зону і переміщення в її межах вимагає отримання паспорта рослини для рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що відповідають усім вимогам статті 85 та, крім того, таким вимогам:

- (a) є вільними від відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму; та
- (b) відповідають вимогам, зазначеним у статті 54(2) і (3).

2. Коли застосовується стаття 33(2), паспорт рослини, зазначений у параграфі 1 цієї статті, повинен не бути виданий для рослин, рослинних продуктів або інших предметів, що походять із відповідної демаркованої території й можуть бути господарем відповідного шкідливого організму захищеної зони.

Стаття 87

Перевірки для паспортів рослин

1. Паспорт рослини може бути виданий тільки для рослин, рослинних продуктів та інших предметів, ретельна перевірка яких згідно з параграфами 2, 3 і 4 показала, що вони відповідають вимогам статті 85 та, у застосовних випадках, статті 86.

Перевірка рослин, рослинних продуктів та інших предметів може відбуватися або індивідуально, або на репрезентативних зразках. Перевірка повинна також охоплювати пакувальний матеріал відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів.

2. Перевірку повинен проводити уповноважений оператор. Проте, перевірку повинен проводити компетентний орган у таких випадках:

- (a) якщо стосовно інспектувань, відбору зразків і тестувань застосовується пункт (c) першого підпараграфа параграфа 3 цієї статті;
- (b) якщо застосовується стаття 84(2); або
- (c) якщо перевірка відбувається у найближчих околицях, як зазначено у пункті (b) першого підпараграфа параграфа 3 цієї статті, і уповноважений оператор не має доступу до таких найближчих околиць.

3. Перевірка повинна відповідати всім таким вимогам:

- (a) вона повинна відбуватися в належні проміжки часу і з урахуванням супутніх ризиків;
- (b) вона повинна проводитися у спорудах, зазначених у пункті (d) статті 66(2). Якщо так вимагають імплементаційні акти, ухвалені відповідно до статті 28(1), статті 30(1), статті 37(4), статті 41(2) або статті 54(2), в найближчих околицях місця виробництва відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів повинна також бути проведена перевірка;
- (c) вона повинна бути виконана принаймні шляхом візуальної перевірки, яку доповнюють:
 - (i) інспектування, відбори зразків і тестування у виконанні компетентного органу у випадку підозри на присутність карантинного в Союзі шкідливого організму або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), або у випадку підозри на присутність карантинного для захищеної зони шкідливого організму у відповідній захищеній зоні; або
 - (ii) відбори зразків і тестування у випадку підозри на присутність регульованого некарантинного в Союзі шкідливого організму, у застосовних випадках перевищення відповідних граничних значень;
- (d) її результати записано, і вони зберігаються принаймні протягом трьох років.

Така перевірка повинна відбуватися без обмеження будь-яких конкретних вимог до перевірки або інструментів, ухвалених згідно зі статтею 28(1), (2) або (3), статтею 30(1), (3) або (4), статтею 37(4), статтею 41(2) або (3) чи статтею 54(2) або (3). Якщо такі вимоги до перевірки або такі заходи вимагають проведення компетентним органом перевірки, таку перевірку повинен проводити не уповноважений оператор, зазначений у параграфі 2 цієї статті.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення детальних заходів щодо візуальної перевірки, відбору зразків і тестування, а також частоти і розкладу перевірок, зазначених у параграфах 1, 2 і 3 цієї статті, стосовно певних рослин, рослинних продуктів або інших предметів на основі окремих зумовлених шкідливим організмом ризиків, що їх вони можуть становити. Такі перевірки повинні, у відповідних випадках, стосуватися певних розсадних рослин, що належать до добазового, базового або сертифікованого матеріалу, насіння або добазової, базової або сертифікованої насінневої картоплі, чи матеріалу або насіння стандартної якості або категорії САС (Conformitas Agraria Communitatis), відповідно зазначених у директивах 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 68/193/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС, 2002/56/ЄС, 2002/57/ЄС, 2008/72/ЄС і 2008/90/ЄС.

Якщо Комісія ухвалює такі делеговані акти для певних розсадних рослин, причому такі розсадні рослини підлягають схематичній сертифікації відповідно до директив 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 68/193/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС, 2002/56/ЄС, 2002/57/ЄС і 2008/90/ЄС, Комісія повинна встановити вимоги щодо перевірок на присутність карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1) цього Регламенту, і регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів та перевірок інших характеристик розсадних рослин відповідно до таких директив у рамках єдиної схеми сертифікації.

Під час ухвалення таких делегованих актів Комісія повинна враховувати розвиток науково-технічних знань і міжнародних стандартів.

Стаття 88

Прикріплення паспортів рослин

Паспорти рослин повинні прикріпляти відповідні професійні оператори до торгової одиниці відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів до їх переміщення в межах території Союзу на підставі статті 79 чи в захищену зону або в її межах на підставі статті 80. Якщо переміщення таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів відбувається в пакованні, зв'язці або контейнері, паспорт рослини повинен бути доданий до такого пакування, зв'язки або контейнера.

Стаття 89

Уповноваження професійних операторів видавати паспорти рослин

1. Компетентний орган повинен надавати повноваження професійним операторам видавати паспорти рослин («повноваження видавати паспорти рослин») для окремих родин, родів або видів і типів товарів з рослин, рослинних продуктів та інших предметів, якщо такий професійний оператор відповідає обом таким умовам:
 - (a) він володіє необхідними знаннями для проведення перевірок, зазначених у статті 87, стосовно карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30(1), карантинних для захищеної зони шкідливих організмів і регульованих некарантинних у Союзі шкідливих організмів, що можуть впливати на відповідні рослини, рослинні продукти та інші предмети, і стосовно ознак присутності таких рослин, спричинених ними симптомів та засобів запобігання присутності і поширенню таких шкідливих організмів;
 - (b) у нього наявні системи і процедури, завдяки яким він має змогу виконувати свої обов'язки щодо простежуваності відповідно до статей 69 і 70.
2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення критеріїв до виконання професійними операторами з метою дотримання ними умов, викладених у пункті (a) параграфа 1 цієї статті, і процедур, щоб забезпечити відповідність таким критеріям.

Стаття 90

Обов'язки уповноважених операторів

1. Якщо уповноважений оператор має намір видавати паспорти рослин, він повинен здійснювати ідентифікацію і моніторинг аспектів свого виробничого процесу й аспектів, що стосуються переміщення рослин, рослинних продуктів та інших предметів, які є вкрай важливими з точки зору дотримання статті 37(1), статті 41(1), статей 85 і 87 та, у застосовних випадках, статті 33(2), статті 54(1) і статті 86, та правил, ухвалених відповідно до статті 28(1), (2) і (3), статті 30(1), (3) і (4), та, у застосовних випадках, статті 37(4).

Він повинен зберігати записи щодо ідентифікації та моніторингу таких аспектів принаймні три роки.
2. Уповноважений оператор, зазначений у параграфі 1, повинен забезпечувати проведення, якщо необхідно, належного практичного навчання для свого персоналу, залученого до проведення перевірок, зазначених у статті 87, щоб забезпечити наявність у такого персоналу необхідних знань для здійснення таких перевірок.

Стаття 91

Плани управління зумовленими шкідливим організмом ризиками

1. У авторизованих операторів можуть бути наявні плани управління зумовленими шкідливим організмом ризиками. Компетентний орган затверджує такі плани, якщо вони відповідають усім таким вимогам:
 - (a) містять заходи, які надають змогу таким операторам виконати зобов'язання, викладені у статті 90(1);
 - (b) відповідають вимогам, викладеним у параграфі 2 цієї статті.

▼M1

Для уповноважених операторів, які реалізують ухвалений план управління зумовленими шкідливим організмом ризиками, може бути знижена частота інспектувань, зазначених у пункті (b) статті 22(3) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀.

▼B

2. Плани управління зумовленими шкідливим організмом ризиками повинні охоплювати, у відповідних випадках — у формі стандартних посібників з операційних процедур, принаймні таке:
 - (a) інформацію, що вимагається згідно зі статтею 66(2), стосовно реєстрації уповноваженого оператора;
 - (b) інформацію, що вимагається згідно зі статтями 69(4) і 70(1), стосовно простежуваності рослин, рослинних продуктів та інших предметів;
 - (c) опис виробничих процесів авторизованого оператора та його діяльності щодо переміщення і продажів рослин, рослинних продуктів та інших предметів;
 - (d) аналіз критично важливих аспектів, зазначених у статті 90(1), та заходів, вжитих уповноваженим оператором, з пом'якшення зумовлених шкідливим організмом ризиків, пов'язаних із такими критично важливими аспектами;
 - (e) готові процедури і передбачені дії на випадок підозри на присутність або виявлення присутності карантинних шкідливих організмів, облік таких підозр або виявлених випадків, а також облік вжитих заходів;

(f) ролі та обов'язки персоналу, залученого у здійснення сповіщень, зазначених у статті 14, перевірок, зазначених у статті 87(1), видання паспортів рослин відповідно до статті 84(1), статті 93(1) і (2) та статті 94, і прикріплення паспортів рослин відповідно до статті 88; та

(g) практичні навчання, проведені для персоналу, зазначеного у пункті (f) цього параграфа.

3. Якщо компетентному органу стане відомо, що відповідний професійний оператор не застосовує заходи, зазначені у пункті (a) першого підпараграфу параграфа 1, або що план управління зумовленими шкідливим організмом ризиками більше не враховує будь-які вимоги, зазначені у пункті (b) першого підпараграфу параграфа 1, такий орган повинен невідкладно вжити заходів, необхідних для забезпечення того, що таке недотримання таких умов надалі тривати не буде. Такі заходи можуть включати рішення скасувати такий затверджений план.

Якщо компетентний орган вжив заходів згідно з першим підпараграфом без рішення скасувати затверджений план, але невідповідність зберігається, такий орган повинен невідкладно скасувати такий затверджений план.

Стаття 92

Інспектування і відкликання наданих повноважень

1. Компетентний орган проводить інспектування принаймні раз на рік, а також відбори зразків і тестування за певних обставин, щоб пересвідчитись у дотриманні уповноваженими операторами статті 83(1), (2), (4) або (5), статті 87, статті 88, статті 89(1), статті 90 чи статті 93(1), (2), (3) або (5).

2. Якщо компетентному органу стане відомо, що уповноважений оператор не дотримується положень, зазначених у параграфі 1, або що рослина, рослинний продукт або інший предмет, на які професійний оператор видав паспорт рослини, не відповідає вимогам статті 85, або, у застосовних випадках, статті 86, такий орган повинен невідкладно вжити заходів, необхідних для забезпечення того, що недотримання таких положень надалі тривати не буде.

Такі заходи можуть включати відкликання повноважень видавати паспорти рослин для відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів.

3. Якщо компетентний орган вжив заходів згідно з параграфом 2 без відкликання повноважень видавати паспорти рослин для відповідних рослин, рослинних продуктів та інших предметів, але невідповідність вимогам статті 85 та, у застосовних випадках, статті 86 зберігається, такий орган повинен невідкладно відкликати такі повноваження.

Стаття 93

Заміна паспорта рослини

1. Уповноважений оператор, який отримав торгову одиницю рослин, рослинних продуктів або інших предметів, на яку виданий паспорт рослини, або компетентний орган, який діє на запит професійного оператора, може видати новий паспорт рослини для такої торгової одиниці на заміну паспорта рослини, що первинно був виданий для такої торгової одиниці, якщо при цьому дотримані умови параграфа 3.

2. Якщо торгова одиниця рослин, рослинних продуктів або інших предметів, на яку виданий паспорт рослини, розділена на дві нові торгові одиниці або більше, уповноважений оператор, який відповідає за такі нові торгові одиниці, або компетентний орган, який діє на запит професійного оператора, повинен видати паспорт рослини для кожної нової торгової одиниці, отриманої в результаті такого поділу, якщо при цьому дотримані умови параграфа 3. Такі паспорти рослин замінюють паспорт рослини, виданий на первинну торгову одиницю.

3. Паспорт рослини, передбачений у параграфах 1 і 2, може бути виданий тільки за умови дотримання таких умов:

(a) виконані вимоги до простежуваності, зазначені у статті 69(3), стосовно відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів;

(b) у застосовних випадках, відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети й надалі відповідають вимогам, зазначеним у статтях 85 і 86; та

(c) характеристики відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів не змінилися.

4. Якщо паспорт рослини видається відповідно до параграфів 1 або 2, перевірка, зазначена у статті 87(1), не вимагається.

5. Після заміни паспорта рослини відповідно до параграфів 1 або 2, відповідний уповноважений оператор повинен зберігати замінений паспорт рослини або його вміст принаймні три роки.

Якщо заміну паспорта рослини відповідно до параграфів 1 або 2 проводить компетентний орган, професійний оператор, на запит якого він виданий, повинен зберігати замінений паспорт рослини або його вміст принаймні три роки.

Таке зберігання може відбуватися у формі зберігання інформації, яку містив паспорт рослини, в комп'ютеризованій базі даних, за умови охоплення при цьому інформації в будь-яких штрих-кодах, голограмах, чипах або інших носіях даних для цілей простежуваності, що можуть доповнювати код простежуваності, як зазначено у додатку VII.

Стаття 94

Заміна фітосанітарних сертифікатів паспортами рослин

▼M1

1. Як відступ від статті 87 цього Регламенту, якщо рослину, рослинний продукт або інший предмет вводять на територію Союзу з третьої країни, яка для переміщення в межах території Союзу вимагає паспорт рослини відповідно до статті 79(1) і 80(1) цього Регламенту, паспорт повинен бути виданий, якщо перевірки згідно зі статтею 49(1)

Регламенту [►С1](#) (ЄС) 2017/625 ◀ стосовно їх введення завершилися задовільно і привели до висновку, що відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети відповідають засадничим вимогам для видання паспорта рослини згідно зі статтею 85 цього Регламенту та, у відповідних випадках, статті 86 цього Регламенту.

▼В

Заміна фітосанітарного сертифіката паспортом рослини може відбуватись на місці призначення відповідної рослини, рослинного продукту або іншого предмета, замість пункту пропуску, якщо перевірка на місці призначення дозволена, як зазначено в законодавстві Союзу про офіційний контроль.

2. Як відступ від першого підпараграфу параграфа 1, держави-члени можуть вирішити замінювати фітосанітарний сертифікат на пункті пропуску відповідної рослини, рослинного продукту або іншого предмета на територію Союзу засвідченою копією оригінального фітосанітарного сертифіката.

Таку засвідчену копію оригінального фітосанітарного сертифіката повинен видавати компетентний орган, і вона повинна супроводжувати переміщення відповідної рослини, рослинного продукту або іншого предмета тільки до точки, де буде виданий паспорт рослини, і тільки в межах території відповідної держави-члена.

3. Компетентний орган повинен зберігати фітосанітарний сертифікат принаймні три роки. Таке зберігання може відбуватися у формі зберігання інформації, яку містив фітосанітарний сертифікат, у комп'ютеризованій базі даних.

Коли застосовується пункт (а) статті 101(2), такий фітосанітарний сертифікат повинен бути замінений його засвідченою копією.

Стаття 95

Визнання недійсним і вилучення паспорта рослини

1. Професійний оператор, під контролем якого перебуває торгова одиниця рослин, рослинних продуктів або інших предметів, повинен визнати паспорт рослини недійсним і, за можливості, вилучити його з такої торгової одиниці, якщо йому стає відомо, що будь-які з вимог статей 83–87, 89, 90, 93 або 94 не дотримуються.

Без обмеження обов'язку щодо сповіщення, зазначеного у статті 14, такий професійний оператор повинен інформувати компетентний орган, під компетенцією якого він працює.

2. Якщо професійний оператор не відповідає вимогам параграфа 1, компетентний орган визнає паспорт рослини недійсним та, якщо можливо, вилучає його з відповідної торгової одиниці.

3. Коли застосовуються параграфи 1 і 2, відповідний професійний оператор повинен зберігати визнаний недійсним паспорт рослини або його вміст принаймні три роки.

Таке зберігання може відбуватися у формі зберігання інформації, яку містив визнаний недійсним паспорт рослини, в комп'ютеризованій базі даних, за умови охоплення при цьому інформації в будь-яких штрих-кодах, голограмах, чипах або інших носіях даних для цілей простежуваності, що можуть доповнювати код простежуваності, як зазначено в додатку VII, а також заяв щодо такого визнання недійсності.

4. Коли застосовуються параграфи 1 і 2, відповідний професійний оператор повинен інформувати, відповідно, уповноваженого оператора або компетентний орган, які видали визнаний недійсним паспорт рослини.

5. Держави-члени сповіщають Комісію та інші держави-члени через електронну систему сповіщення, зазначену в статті 103, про вилучення або визнання недійсним фітосанітарного сертифіката відповідно до параграфа 2 цієї статті.

Секція 3

Інші підтвердження

Стаття 96

Маркування дерев'яного пакувального матеріалу, деревини або інших продуктів

1. Знак, що його наносять на дерев'яний пакувальний матеріал, деревину або інші предмети, щоб засвідчити, що було застосоване оброблення відповідно до додатка 1 до ISPM15, повинен відповідати вимогам, викладеним в додатку 2 до ISPM15, в усіх наведених нижче випадках:

- введення дерев'яного пакувального матеріалу на територію Союзу з третьої країни, як зазначено у статті 43;
- переміщення дерев'яного пакувального матеріалу, маркованого в межах території Союзу, поза межі території Союзу;
- переміщення в межах території Союзу дерев'яного пакувального матеріалу, деревини або інших предметів, якщо так вимагає імплементаційний акт, ухвалений відповідно до статті 28, 30, 41 або 54;
- будь-які інші дерев'яні пакувальні матеріали, деревина або інші предмети, марковані в межах території Союзу.

Знак повинен бути нанесений тільки у випадку, коли дерев'яний пакувальний матеріал, деревина або інші предмети пройшли одне або більше зі схвалених оброблень, зазначених у додатку 1 до ISPM15, без обмеження регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1005/2009 ([6](#)), (ЄС) № 1107/2009 ([7](#)) та (ЄС) № 528/2012 ([8](#)).

На дерев'яний пакувальний матеріал, деревину або інші предмети, марковані на території Союзу, знак повинен наносити тільки зареєстрований оператор, уповноважений згідно зі статтею 98.

Пункти (а) і (б) першого підпараграфу не застосовуються до дерев'яного пакувального матеріалу, що підлягає звільненню від вимог, передбаченому в ISPM15.

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до вимог, викладених у параграфі 1 цієї статті, щоб адаптувати їх до розвитку міжнародних стандартів, зокрема до ISPM15.

Стаття 97

Лагодження дерев'яних пакувальних матеріалів на території Союзу

1. Лагодження дерев'яного пакувального матеріалу, маркованого знаком, зазначеним у статті 96, повинне відбуватися тільки за умови дотримання таких умов:

- (а) особа, що виконує лагодження, є зареєстрованим оператором, уповноваженим згідно зі статтею 98;
- (б) використовуваний матеріал і методи оброблення придатні для лагодження;
- (с) у відповідних випадках, знак наноситься знову.

2. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати певні механізми щодо матеріалу, оброблення та маркування, зазначених у параграфі 1. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2). У таких імплементаційних актах повинні бути враховані відповідні міжнародні стандарти, зокрема ISPM15.

3. Якщо професійний оператор повністю знищує будь-які сліди попереднього нанесення такого знака на дерев'яний пакувальний матеріал, параграфи 1 і 2 не застосовуються.

Стаття 98

Уповноваження зареєстрованих операторів наносити знак дерев'яного пакувального матеріалу на території Союзу і нагляд за ними

1. Компетентний орган повинен на підставці заявки надавати зареєстрованому оператору повноваження наносити знак, зазначений у статті 96, а також лагодити дерев'яний пакувальний матеріал згідно зі статтею 97, за умови дотримання зареєстрованим оператором обох таких умов:

- (а) він володіє необхідними знаннями для оброблення дерев'яного пакувального матеріалу, деревини та інших предметів відповідно до вимог актів, зазначених у статтях 96 і 97;
- (б) він здійснює експлуатацію належних об'єктів і обладнання для проведення такого оброблення («об'єкти з оброблення»);

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом деталізації вимог щодо надання повноважень у відповідних випадках з урахуванням розвитку науково-технічних знань і міжнародних стандартів.

2. Повноваження наносити знак, зазначений у статті 96, а також лагодити дерев'яний пакувальний матеріал згідно зі статтею 97 повинен надавати компетентний орган на підставці заявки зареєстрованому оператору, який використовує деревину, оброблену на об'єкті іншого оператора, якщо він при цьому відповідає всім наведеним нижче умовам щодо дерев'яного пакувального матеріалу, маркованого таким знаком:

- (а) він використовує виключно деревину:
 - (і) що пройшла одне або більше зі схвалених оброблень, зазначених у додатку 1 ISPM15, і оброблена на об'єктах, експлуатацію яких здійснює зареєстрований оператор, уповноважений відповідно до параграфу 1 цієї статті; або
 - (іі) що пройшла одне або більше зі схвалених оброблень, зазначених у додатку 1 ISPM15, на об'єкті з оброблення у третій країні, що схвалений національною організацією захисту рослин такої третьої країни;
- (б) він забезпечує, що деревину, яку використовують з такою метою, можливо простежити до таких об'єктів з оброблення на території Союзу або до відповідних об'єктів з оброблення третьої країни;
- (с) якщо застосовно згідно зі статтею 28(1) і (2), статтею 30(1) і (3), статтею 41(2) і (3) і статтею 54(2) і (3), він використовує виключно деревину, зазначену в пункті (а) цього підпараграфу, на яку є паспорт рослини або інший документ, що надає гарантії виконання вимог щодо оброблення, зазначених у додатку 1 до ISPM15.

3. Компетентний орган принаймні раз на рік здійснює нагляд за зареєстрованими операторами, уповноваженими відповідно до параграфів 1 і 2, щоб пересвідчитись і забезпечити, що вони обробляють і маркують, відповідно, дерев'яний пакувальний матеріал, деревину та інші предмети згідно зі статтею 96(1) і статтею 97 та виконують умови, встановлені у параграфах 1 і 2 цієї статті відповідно.

4. Якщо компетентному органу стане відомо, що професійний оператор не дотримується вимог, зазначених у параграфах 1 і 2, такий орган повинен невідкладно вжити заходів, необхідних щоб забезпечити, що таке недотримання таких положень надалі тривати не буде.

Якщо компетентний орган вжив таких заходів без відкликання повноважень, зазначених у параграфах 1 або 2, але невідповідність зберігається, такий орган повинен невідкладно відкликати надані повноваження, зазначені у параграфах 1 або 2.

Стаття 99

Підтвердження, інші ніж знак дерев'яного пакувального матеріалу

1. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на доповнення цього Регламенту шляхом встановлення елементів для включення в офіційні підтвердження, що відносяться до рослин, рослинних продуктів або інших предметів, окрім дерев'яного пакувального матеріалу, що їх вимагають застосовні міжнародні стандарти як форму підтвердження реалізації інструментів, ухвалених відповідно до статті 28(1) або (2), статті 30(1) або (3), статті 41(2) або (3), статті 44, чи статті 54(2) або (3).

2. У делегованих актах, зазначених у параграфі 1, можуть також бути встановлені вимоги щодо однієї або більше з таких дій:

- (а) уповноваження професійних операторів щодо здійснення офіційних підтверджень, зазначених у параграфі 1;
- (б) нагляд компетентного органу за професійними операторами, уповноваженими відповідно до пункту (а) цього параграфа;
- (с) відкликання таких повноважень, зазначених у пункті (а) цього параграфа.

3. Комісія ухвалює за допомогою імплементаційних актів технічні вимоги до форматів підтверджень, зазначених у параграфі 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

Секція 4

Експорт рослин, рослинних продуктів та інших предметів з території Союзу

Стаття 100

Фітосанітарний сертифікат на експорт із Союзу

1. Якщо для експорту рослини, рослинного продукту або іншого предмета з території Союзу в третю країну фітосанітарні вимоги щодо ввезення такої третьої країни вимагають наявності фітосанітарного сертифіката («фітосанітарний сертифікат на експорт»), такий сертифікат повинен видавати компетентний орган на запит професійного оператора, коли дотримані всі наведені нижче умови:

- (а) професійний оператор зареєстрований таким компетентним органом згідно зі статтею 65;
- (б) професійний оператор тримає під контролем рослини, рослинні продукти або інші предмети, призначені для експорту;
- (с) забезпечена відповідність такої рослини, такого рослинного продукту або іншого предмета фітосанітарним вимогам щодо ввезення відповідної третьої країни.

Компетентний орган повинен також видавати фітосанітарний сертифікат на експорт на запит осіб, що не є професійними операторами, якщо при цьому дотримані умови, викладені в пунктах (б) і (с) першого підпараграфу.

Для цілі цього параграфу, компетентний орган не делегує повноваження видавати фітосанітарний сертифікат на експорт будь-якій іншій особі.

2. Без обмеження зобов'язань в рамках ІППС і з урахуванням відповідних міжнародних стандартів, видання фітосанітарного сертифіката на експорт повинне відбуватися за умови наявності в компетентного органу інформації, що дозволяє йому засвідчити дотримання щодо відповідної рослини, рослинного продукту або іншого предмета фітосанітарних вимог щодо ввезення відповідної третьої країни. Така інформація може походити від одного або більше із зазначених нижче елементів, залежно від застосовного випадку:

- (а) інспектування, відбору зразків і тестування відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів чи місця їх виробництва та його околиць;
- (б) офіційної інформації щодо статусу шкідливого організму на ділянці виробництва, місці виробництва, на території чи у країні походження відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів;
- (с) паспорта рослини, зазначеного у статті 78, що супроводжує відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети, якщо такий паспорт рослини підтверджує результати інспектувань, проведених компетентним органом;
- (д) знака дерев'яного пакувального матеріалу, зазначеного у статті 96(1), або підтверджень, зазначених у статті 99(1);
- (е) інформації, включеної у передекспортний сертифікат, зазначений у статті 102;
- (ф) офіційної інформації, включеної у фітосанітарний сертифікат, зазначений у статті 71, якщо відповідні рослини, рослинні продукти або інші предмети введені на територію Союзу з третьої країни.

3. Фітосанітарний сертифікат на експорт повинен відповідати опису і формі, наведеній в частині А додатка VIII.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до елементів, зазначених у параграфі 2 цієї статті й у частині А додатка VIII, щоб адаптувати їх до розвитку відповідних міжнародних стандартів.

[▼ М1](#)

5. Надання електронних фітосанітарних сертифікатів на експорт повинно відбуватися через IMSOC або за умови електронного обміну з такою системою.

[▼ В](#)

Стаття 101

Фітосанітарний сертифікат на реекспорт із Союзу

1. Для реекспорту рослин, рослинних продуктів або інших предметів, що походять із третьої країни і введені на територію Союзу з такої або іншої третьої країни, замість фітосанітарного сертифіката на експорт повинен бути, якщо можливо, виданий фітосанітарний сертифікат на реекспорт із Союзу («фітосанітарний сертифікат на реекспорт»).

Фітосанітарний сертифікат на реекспорт повинен видавати компетентний орган на запит професійного оператора, коли дотримані всі наведені нижче умови:

- (a) такий професійний оператор зареєстрований таким компетентним органом згідно зі статтею 65;
- (b) професійний оператор тримає під контролем рослини, рослинні продукти або інші предмети, призначені для реекспорту;
- (c) забезпечена відповідність такої рослини, такого рослинного продукту або іншого предмета фітосанітарним вимогам щодо ввезення відповідної третьої країни.

Компетентний орган повинен також видавати фітосанітарний сертифікат на реекспорт на запит осіб, що не є професійними операторами, якщо при цьому дотримані умови, викладені в пунктах (b) і (c) другого підпараграфу.

Для цілей цього параграфу, компетентний орган не делегує повноваження видавати фітосанітарний сертифікат на реекспорт будь-якій іншій особі.

2. Без обмеження зобов'язань у рамках IPPC і з урахуванням відповідних міжнародних стандартів, видання фітосанітарного сертифіката на реекспорт повинне відбуватися, якщо наявна інформація дозволяє засвідчити дотримання фітосанітарних вимог щодо ввезення відповідної третьої країни і відповідність усім наведеним нижче вимогам:

- (a) оригінальний фітосанітарний сертифікат, що супроводжує відповідну рослину, рослинний продукт або інший предмет із третьої країни походження, чи його засвідчена копія додається до фітосанітарного сертифіката на реекспорт;
- (b) вирощування, вироблення або оброблення рослин, рослинних продуктів або інших предметів з метою змінення їхнього характеру не відбувалось із часу введення їх на територію Союзу;
- (c) відповідній рослині, відповідному рослинному продукту або іншому предмету не загрожував жоден ризик зараження або засмічення карантинними шкідливими організмами або регульованими некарантинними шкідливими організмами, що внесені як такі до переліку третьою країною призначення, під час зберігання в державі-члені, з якої передбачений експорт її або його до такої третьої країни;
- (d) підтримання ідентичності відповідної рослини, рослинного продукту або іншого предмета.

3. Стаття 100(2) застосовується *mutatis mutandis*.

4. Фітосанітарний сертифікат на реекспорт повинен відповідати опису і формі, наведеній в частині В додатка VIII.

5. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до частини В додатка VIII, щоб адаптувати його до розвитку відповідних міжнародних стандартів.

[▼M1](#)

6. Надання електронних фітосанітарних сертифікатів на реекспорт повинно відбуватися через IMSOC або за умови електронного обміну з такою системою.

[▼B](#)

Стаття 102

Передекспортні сертифікати

1. Компетентні органи держави-члена, з яких вивозять рослини, рослинні продукти або інші предмети, зазначені у статті 100(1), і компетентні органи держави-члена, в якій рослини, рослинні продукти або інші предмети були вирощені, вироблені, зберігались і були оброблені, повинні здійснювати обмін необхідною фітосанітарною інформацією як основою для видання фітосанітарного сертифіката на експорт.

2. Обмін інформацією, зазначений у параграфі 1, повинен відбуватися у формі гармонізованого документа («передекспортний сертифікат»), в якому компетентні органи держави-члена, у якій рослини, рослинні продукти або інші предмети були вирощені, вироблені, зберігались і були оброблені, засвідчують дотримання щодо таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів певних фітосанітарних вимог за одним або більше з таких критеріїв:

- (a) відсутність або ж присутність нижче вказаного граничного значення окремих шкідливих організмів у відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів;
- (b) походження відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів на певному полі, певній ділянці виробництва, певному місці виробництва або території;
- (c) статус шкідливого організму на полі, ділянці виробництва, місці виробництва або на території походження чи у країні походження відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів;
- (d) результати інспектувань, відбору зразків і тестування відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів;
- (e) фітосанітарні процедури, застосовані до виробництва чи оброблення відповідних рослин, рослинних продуктів або інших предметів.

3. Передекспортний сертифікат повинні видавати на запит професійного оператора компетентні органи держави-члена, в якій рослини, рослинні продукти або інші предмети були вирощені, вироблені, зберігались і були оброблені, поки такі рослини, рослинні продукти або інші предмети перебувають у спорудах відповідного професійного оператора.

▼МІ

4. Передекспортний сертифікат повинен супроводжувати відповідні рослини, рослинні продукти та інші предмети під час переміщення їх у межах території Союзу, за винятком випадків, коли обмін інформацією, яку він містить, відбувається між відповідними державами-членами через IMSOC або за умови електронного обміну з такою системою.

▼В

5. Без обмеження вимог, викладених у параграфі 3, передекспортний сертифікат може бути виданий, коли рослини, рослинні продукти або інші предмети залишили межі споруд відповідного професійного оператора за умови, що були проведені інспектування і, якщо необхідно, відбори зразків, які підтверджують дотримання щодо таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів однієї або більше з певних фітосанітарних вимог, зазначених у параграфі 2.

6. Передекспортний сертифікат повинен містити елементи та відповідати формі, що встановлені в частині С додатка VIII.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 105 на внесення змін до частини С додатка VIII, щоб адаптувати її до розвитку науково-технічних знань і відповідних міжнародних стандартів.

7. Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати процедури видання передекспортного сертифіката. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

ГЛАВА VII

Заходи Комісії з надання підтримки

▼МІ

Стаття 103

Створення електронної системи сповіщення

Комісія створює електронну систему для внесення державами-членами сповіщень.

Така система повинна бути під'єднана до IMSOC і бути сумісною з нею.

▼В

Стаття 104

Елементи інформації, форма і строки сповіщень та сповіщення у випадку підозри на присутність шкідливих організмів

Комісія може за допомогою імплементаційних актів встановлювати конкретні правила щодо внесення сповіщень, зазначених у статті 9(1) і (2), статті 11, статті 17(3), статті 18(6), статті 19(2), статті 28(7), першому підпараграфі статті 29(3), статті 30(8), статті 33(1), статті 40(4), статті 41(4), статті 46(4), статті 49(6), статті 53(4), статті 54(4), статті 62(1), статті 77(2) і статті 95(5). Такі правила стосуються одного або більше з таких елементів:

- (a) елементи інформації для включення в такі сповіщення;
- (b) форми таких сповіщень та інструкцій щодо того, як заповнювати таку форму;
- (c) строків внесення окремих елементів інформації, зазначених у пункті (a);
- (d) випадки, коли про підозру на присутність шкідливого організму необхідно сповістити внаслідок потреби вжити швидких заходів з огляду на його біологічні особливості та ймовірність швидкого і широкого поширення;
- (e) випадки недотримання вимог, що вимагають сповіщення, причому таке недотримання створює ризик поширення карантинного у Союзі шкідливого організму або шкідливого організму, попередньо кваліфікованого як карантинний у Союзі шкідливий організм.

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 107(2).

ГЛАВА VIII

Прикінцеві положення

Стаття 105

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження на ухвалення делегованих актів надають Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 6(2), статті 7, статті 8(5), статті 19(7), статті 21, статті 32(5), статті 34(1), статті 38, статті 43(2), статті 46(2), статті 48(5), статті 51, статті 65(4), статті 71(4), статті 76(4), статті 81(2), статті 83(6), статті 87(4), статті 89(2), статті 96(2), статті 98(1), статті 99(1), статті 100(4), статті 101(5) і статті 102(6), надають Комісії на п'ятирічний період з 13 грудня 2016 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 6(2), статті 7, статті 8(5), статті 19(7), статті 21, статті 32(5), статті 34(1), статті 38, статті 43(2), статті 46(2), статті 48(5), статті 51, статті 65(4), статті 71(4), статті 76(4), статті 81(2), статті 83(6), статті 87(4), статті 89(2), статті 96(2), статті 98(1), статті 99(1), статті 100(4), статті 101(5) і статті 102(6), можуть бути відкликани в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Рішення набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або на пізнішу дату, вказану в рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже введені в дію.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, згідно з принципами, викладеними в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.

5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 6(2), статті 7, статті 8(5), статті 19(7), статті 21, статті 32(5), статті 34(1), статті 38, статті 43(2), статті 46(2), статті 48(5), статті 51, статті 65(4), статті 71(4), статті 76(4), статті 81(2), статті 83(6), статті 87(4), статті 89(2), статті 96(2), статті 98(1), статті 99(1), статті 100(4), статті 101(5) і статті 102(6), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з дати нотифікації такого акта Європейському Парламенту і Раді або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий період подовжують на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 106

Екстрена процедура

1. Делеговані акти, ухвалені за цією статтею, набувають чинності невідкладно і застосовуються, доки не буде внесено жодних заперечень згідно з параграфом 2. У нотифікації Європейському Парламенту і Раді делегованого акта повинні бути вказані причини використання екстреної процедури.

2. Як Європейський Парламент, так і Рада можуть висувати заперечення щодо делегованого акта згідно з процедурою, зазначеною у статті 105(6). У такому випадку, Комісія негайно скасовує такий акт після отримання рішення Європейського Парламенту або Ради щодо заперечення.

Стаття 107

Процедура комітету

1. Комісії надає допомогу Постійний комітет з питань рослин, тварин, харчових продуктів та кормів, утворений статтею 58(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 ([_9_](#)). Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011. Якщо висновок комітету повинен бути отриманий шляхом письмової процедури, така процедура припиняється без результату, якщо протягом строку для надання висновку голова комітету ухвалює таке рішення, або цього вимагає проста більшість членів комітету.

3. У разі покликання на цей параграф застосовується стаття 8 Регламенту (ЄС) № 182/2011 з урахуванням його статті 5.

Стаття 108

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, застосованих у разі порушень цього Регламенту, та вживають усіх необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

Держави-члени повинні повідомити Комісії про такі положення до 14 грудня 2019 року і без затримки повідомляти їй про будь-які подальші зміни та доповнення, що впливають на них.

Стаття 109

Скасування

1. [►M1](#) Скасувати Директиву 2000/29/ЄС, без обмеження статті 165(2), (3) і (4) Регламенту [►C1](#) (ЄС) 2017/625 [◄](#) . [◄](#)

2. Скасувати такі директиви:

(a) Директиву 69/464/ЄЕС;

(b) Директиву 74/647/ЄЕС;

- (c) Директиву 93/85/ЄЕС;
- (d) Директиву 98/57/ЄС;
- (e) Директиву 2006/91/ЄС;
- (f) Директиву 2007/33/ЄС.

3. Покликання на акти, скасовані згідно з параграфами 1 і 2, тлумачити як покликання на цей Регламент і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку IX.

Стаття 110

Внесення змін до Регламенту (ЄС) № 228/2013

Статтю 24(2) Регламенту (ЄС) № 228/2013 доповнити таким параграфом:

«Фінансування Союзом програм контролю за шкідливими організмами у найвіддаленіших регіонах Союзу повинне здійснюватися згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 652/2014.» (*1).

Стаття 111

Внесення змін до Регламенту (ЄС) № 652/2014

До Регламенту (ЄС) № 652/2014 внести такі зміни:

- (1) у статті 1, пункт (e) замінити на таке:
«(e) щодо захисних заходів проти шкідливих організмів рослин»;
- (2) у статті 5(2), додати такий пункт:
«(c) програми контролю за шкідливими організмами у найвіддаленіших регіонах Союзу як зазначено у статті 25;»;
- (3) у статті 16(1), пункти (a), (b) і (c) замінити на таке:
«(a) заходи з викорінення шкідливого організму із зараженої шкідливими організмами території, вжиті компетентними органами відповідно до статті 17(1), статті 28(1), статті 29(1) або статті 30(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/2031 (*2);
(b) заходи з ізоляції пріоритетних шкідливих організмів, внесених до переліку відповідно до статті 6(2) Регламенту (ЄС) 2016/2031, проти яких були ухвалені ізоляційні інструменти Союзу відповідно до статті 28(2) такого Регламенту, на зараженій шкідливими організмами території, з якої такого шкідливого організму неможливо викоринити, якщо такі заходи відіграють суттєву роль для захисту території Союзу від подальшого поширення такого пріоритетного шкідливого організму. Такі заходи повинні стосуватися викорінення такого шкідливого організму з такої буферної зони, що оточує таку заражену шкідливими організмами територію, якщо виявлена його присутність у такій буферній зоні; та
(c) запобіжні заходи, вжиті проти поширення пріоритетних шкідливих організмів, внесених до переліку відповідно до статті 6(2) Регламенту (ЄС) 2016/2031, проти яких були ухвалені інструменти Союзу відповідно до статті 28(3) такого Регламенту, якщо такі заходи відіграють суттєву роль для захисту території Союзу від подальшого поширення такого пріоритетного шкідливого організму.»
- (4) Статтю 17 замінити на таке:

«Стаття 17

Умови

Заходи, зазначені у статті 16, можуть відповідати умовам отримання дотацій, якщо їх було вжито негайно, і застосовні положення, викладені у відповідному праві Союзу, були дотримані, та при цьому забезпечено відповідність одній або більше таким вимогам:

- (a) вони стосуються карантинних у Союзі шкідливих організмів, внесених до переліку відповідно до статті 5(2) Регламенту (ЄС) 2016/2031 як шкідливі організми, присутність яких на території Союзу не зафіксована;
- (b) вони стосуються шкідливих організмів, не внесених до переліку як карантинні в Союзі шкідливі організми, на які спрямований захід, ухвалений компетентним органом держави-члена відповідно до статті 29(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031;
- (c) вони стосуються шкідливих організмів, не внесених до переліку як карантинні в Союзі шкідливі організми, що охоплені заходом, ухваленим Комісією відповідно до статті 30(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031;
- (d) вони стосуються пріоритетних шкідливих організмів, внесених до переліку відповідно до статті 6(2) Регламенту (ЄС) 2016/2031.

Для заходів, що відповідають умові, викладеній у пункті (b) першого параграфа, дотація повинна не покривати витрати, здійснені пізніше, ніж через два роки після набуття чинності інструментом, що його ухвалено компетентним органом відповідної держави-члена згідно зі статтею 29 Регламенту (ЄС) 2016/2031, або виниклих після завершення строку застосування такого заходу. Для заходів, що відповідають умові, викладеній у пункті (c) першого параграфа, дотація повинна не покривати витрати, здійснені після завершення строку застосування інструменту, ухваленого Комісією відповідно до статті 30(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031.»;

- (5) у параграфі 1 статті 18, пункт (d) замінити на таке:

- «(d) витрати на компенсацію постраждалим власникам вартості знищених рослин, рослинних продуктів або інших предметів, на які спрямовані заходи, зазначені у статті 16, у межах ринкової вартості таких рослин, рослинних продуктів або інших предметів, яку вони мали б, якби до них не були застосовані такі заходи; ліквідаційна вартість, якщо є, повинна бути вирахована з компенсації; та»;
- (6) До статті 19 внести такі зміни:
- (a) параграф перший замінити на таке:
- «Держави-члени можуть отримувати дотації на річні або багаторічні програми обстежень, які вони проводять щодо присутності шкідливих організмів («програми обстежень»), якщо при цьому такі програми відповідають принаймні одній із таких трьох умов:
- (a) вони стосуються карантинних у Союзі шкідливих організмів, внесених до переліку відповідно до статті 5(2) Регламенту (ЄС) 2016/2031 як шкідливі організми, присутність яких на території Союзу не зафіксована;
- (b) вони стосуються пріоритетних шкідливих організмів, внесених до переліку відповідно до статті 6(2) Регламенту (ЄС) 2016/2031; та
- (c) вони стосуються шкідливих організмів, не внесених до переліку як карантинні в Союзі шкідливі організми, що охоплені інструментом, ухваленим Комісією відповідно до статті 30(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031.»;
- (b) третій параграф замінити на таке:
- «Для заходів, що відповідають умові, викладеній у пункті (c) першого параграфа, дотація повинна не покривати витрати, здійснені після завершення строку застосування інструменту, ухваленого Комісією відповідно до статті 30(1) Регламенту (ЄС) 2016/2031.»;
- (7) у статті 20 додати новий пункт перед пунктом (a):
- «(-a) витрати на візуальні перевірки;»;
- (8) у статті 47 пункт 2 замінити на таке:
- «(2) Вставити таку статтю:

«Стаття 15a

Держави-члени члени забезпечують негайне сповіщення компетентного органу будь-якою особою, яка дізнається про присутність шкідливого організму з переліку в додатку I або додатку II чи шкідливого організму, охопленого заходом відповідно до статті 16(2) або 16(3), або має підстави підозрювати таку присутність, а також надання нею інформації щодо такої присутності, якою вона володіє, якщо такий компетентний орган подасть запит про це. У разі здійснення сповіщення не у письмовому вигляді, компетентний орган офіційно фіксує його.».

Стаття 112

Внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1143/2014

У статті 2(2) Регламенту (ЄС) № 1143/2014, пункт (b) замінити на таке:

- «(d) шкідливі організми рослин, внесені до переліку відповідно до статті 5(2) або статті 32(3) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/2031 (*3), або охоплені інструментом, ухваленим на підставі статті 30(1) зазначеного Регламенту;

Стаття 113

Набуття чинності та застосування

1. Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*. Він застосовується з 14 грудня 2019 року. Проте:
- (a) пункт 8 статті 111 застосовується з 1 січня 2017 року;
- (b) стаття 100(3) і стаття 101(4) застосовується з 1 січня 2021 року.
2. Акти, зазначені у пунктах (a), (c), (d) і (f) статті 109(2), скасовуються з 1 січня 2022 року. У випадку суперечності між положеннями таких актів і положеннями цього Регламенту, переважну силу мають положення цього Регламенту.
- Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

ДОДАТОК I

КРИТЕРІЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ШКІДЛИВИХ ОРГАНІЗМІВ ЗГІДНО З РИЗИКОМ, ЯКИЙ ВОНИ СТАНОВЛЯТЬ ДЛЯ ТЕРИТОРІЇ СОЮЗУ

СЕКЦІЯ I

Критерії для ідентифікації шкідливих організмів, що кваліфікуються як карантинні шкідливі організми, зазначені у статті 3, статті 6(1), статті 7, статті 29(2), статті 30(2) і статті 49(3)

(1) Ідентичність шкідливого організму

Повинна бути чітко визначена таксономічна ідентичність шкідливого організму або, як альтернатива, шкідливий організм повинен продемонструвати вироблення стійких симптомів та здатність бути переданим.

Таксономічна ідентичність шкідливого організму повинна бути визначена на рівні виду, або, як альтернатива, на вищому або нижчому таксономічному рівні, якщо такий таксономічний рівень є науково обґрунтованим на основі його вірулентності, кола господарів і взаємодії з переносниками.

(2) Присутність шкідливого організму на визначеній території

Застосовується одна умова або більше:

- (a) присутність шкідливого організму на визначеній території не зафіксована;
- (b) присутність шкідливого організму на визначеній території не зафіксована, за винятком її обмеженої частини;
- (c) присутність шкідливого організму на визначеній території не зафіксована, за винятком обмеженої, нерегулярної, ізольованої і нечастої присутності на ній.

Коли застосовується пункт (b) або (c), поширеність шкідливого організму не вважається високою.

(3) Здатність шкідливого організму проникати, осаджуватися і поширюватися на визначеній території

(a) Здатність до проникнення

Вважається, що шкідливий організм здатний потрапити на визначену територію, або, якщо він присутній, але не є широко розповсюдженим, на частину такої території, де він відсутній («відповідна частина території під загрозою») — за рахунок або природного поширення, або якщо виконуються всі наведені нижче умови:

- (i) він пов'язаний, що стосується рослин, рослинних продуктів або інших предметів, що їх переміщують на визначену територію, із такими рослинами, рослинними продуктами або іншими предметами на території, з якої вони походять, або з якої їх переміщують на визначену територію;
- (ii) він зберігає життєздатність під час транспортування або зберігання;
- (iii) він може бути перенесений на рослину, рослинний продукт або інший об'єкт, що слугує для нього сумісним середовищем, на визначеній території.

(b) Здатність до осадження

Вважається, що шкідливий організм здатний до «осадження» на визначеній території, або, якщо він присутній, але не є широко розповсюдженим, на тій частині такої території, де він відсутній, якщо при цьому виконуються всі наведені нижче умови:

- (i) наявні господарі шкідливого організму і, у відповідних випадках, переносники для передання шкідливого організму;
- (ii) вирішальні навколишні чинники сприятливі для відповідного шкідливого організму та, у застосовних випадках, його переносника, дозволяють йому пережити періоди кліматичних потрясінь і завершити свій життєвий цикл;
- (iii) практики вирощування і заходи контролю, що застосовуються на такій території, є сприятливими;
- (iv) методи виживання, репродуктивна стратегія, генетична адаптивність шкідливого організму і розмір його мінімальної життєздатної популяції допомагають йому осісти.

(c) Здатність до поширення

Вважається, що шкідливий організм здатний на територіальне поширення на визначеній території, або, якщо він присутній, але не є широко розповсюдженим, на тій частині такої території, де він відсутній, якщо при цьому виконується одна або більше з таких умов:

- (i) довкілля придатне для природного поширення шкідливого організму;
- (ii) бар'єри для природного поширення шкідливого організму не є достатніми;
- (iii) особливості товарів або перевезень створюють умови для переміщення шкідливого організму;
- (iv) присутні господарі та, у відповідних випадках, переносники шкідливого організму;
- (v) практики вирощування і заходи контролю, що застосовуються на такій території, є сприятливими;
- (vi) природні вороги і конкуренти шкідливого організму не присутні або не здатні достатньою мірою пригнічувати шкідливого організму.

(4) Потенційний економічний, соціальний та екологічний вплив

Потрапляння, осадження і поширення шкідливого організму на визначеній території або, якщо він присутній, але не є широко розповсюдженим, на тій частині такої території, де він відсутній, повинно мати неприйнятні економічні, соціальні та/або екологічні наслідки на такій території або на тій частині такої території, де він не є широко розповсюдженим, що стосується одного або більше з таких пунктів:

- (a) втрати врожаю у розрізі врожайності і якості;
- (b) витрати на заходи контролю;
- (c) витрати на повторне висадження та/або втрати внаслідок необхідності вирощувати рослини на заміну;
- (d) вплив на існуючі виробничі практики;

- (e) вплив на вуличні дерева, парки та природні і засаджені території;
- (f) вплив на місцеві рослини, біорізноманіття та екосистемні послуги;
- (g) наслідки для осадження, поширення та впливу інших шкідливих організмів, наприклад, у результаті спроможності відповідного шкідливого організму виступати переносником для інших шкідливих організмів;
- (h) зміна витрат виробника або попиту на ресурси, в тому числі витрати на заходи контролю і витрати на викорінення і ізоляцію;
- (i) наслідки для прибутків виробника в результаті змін у якості, виробничих витратах, врожайності або рівні цін;
- (j) зміна внутрішньоторгового і зовнішньоторгового споживчого попиту на продукт у результаті змін якості;
- (k) вплив на внутрішній і експортний ринки та закупівельні ціни, в тому числі вплив на доступ до експортного ринку та ймовірність накладення обмежень торговельними партнерами;
- (l) ресурси, необхідні для додаткової дослідної і дорадчої діяльності;
- (m) екологічні та інші небажані наслідки заходів контролю;
- (n) наслідки для мережі «Natura 2000» або інші захищені території;
- (o) зміни в екологічних процесах і структурі, стабільності або процесах екосистеми, в тому числі подальші наслідки для рослинних видів, ерозії, зміни рівня ґрунтових вод, пожежної небезпеки, кругообігу поживних речовин;
- (p) витрати на відновлення довкілля та запобіжні заходи;
- (q) вплив на продовольчу безпеку та безпечність харчових продуктів;
- (r) вплив на зайнятість;
- (s) вплив на якість води, рекреацію, туризм, ландшафтну спадщину, випас тварин, полювання, рибальство.

СЕКЦІЯ 2

Критерії для ідентифікації карантинних у Союзі шкідливих організмів, що кваліфікуються як пріоритетні шкідливі організми, зазначені у статті 6(1) і (2)

Вважається, що карантинні в Союзі шкідливі організми мають найтяжчий економічний, екологічний і соціальний вплив щодо території Союзу, якщо вони проникають, осаджуються й поширюються відповідно до одного або більше з таких пунктів:

- (a) Економічний вплив: шкідливий організм має потенціал спричинити значні втрати у розрізі прямих і непрямих наслідків, зазначених у пункті (4) секції 1, для рослин, що мають важливе економічне значення на території Союзу.

Рослинами, зазначеними у першому підпараграфі, можуть бути дерева, не призначені для промислового використання.

- (b) Соціальний вплив: шкідливий організм має потенціал спричинити один або більше з таких наслідків:
 - (i) значне скорочення зайнятості у відповідних секторах сільського господарства, садівництва і городництва, лісового господарства, а також у галузях, пов'язаних із такими секторами, в тому числі в туризмі та рекреації;
 - (ii) значні ризики для продовольчої безпеки або безпечності харчових продуктів;
 - (iii) зникнення важливих деревних видів, що ростуть або що їх культивують на території Союзу, або деревних видів, що мають для Союзу важливе значення з точки зору ландшафтної, а також культурної та історичної спадщини, або завдання їм довготривалої широкомасштабної шкоди.
- (c) Вплив на довкілля: шкідливий організм має потенціал спричинити один або більше з таких наслідків:
 - (i) значний вплив на біорізноманіття та екосистемні послуги, в тому числі вплив на види та оселища, перелічені в Директиві Ради 92/43/ЄЕС ([10](#)) і Директиві Європейського Парламенту і Ради 2009/147/ЄС ([11](#));
 - (ii) значний і довготерміновий ріст використання засобів захисту рослин для відповідних рослин;
 - (iii) зникнення важливих деревних видів, що ростуть або що їх культивують на території Союзу, або деревних видів, що мають для Союзу важливе значення з точки зору ландшафтної, а також культурної та історичної спадщини, або завдання їм довготривалої широкомасштабної шкоди.

СЕКЦІЯ 3

Критерії попереднього оцінювання для ідентифікації шкідливих організмів, що попередньо кваліфікуються як карантинні в Союзі шкідливі організми, які вимагають тимчасових заходів, зазначених у статті 29(1) і статті 30(1)

Підсекція 1

Критерії попереднього оцінювання для ідентифікації шкідливих організмів, що попередньо кваліфікуються як карантинні в Союзі шкідливі організми, які вимагають тимчасових заходів, зазначених у статті 29(1)

(1) Ідентичність шкідливого організму

Шкідливий організм повинен відповідати критерію, визначеному у пункті (1) секції (1).

(2) Присутність шкідливого організму на території держави-члена

Попередня присутність шкідливого організму на території держави-члена не зафіксована. На основі інформації у розпорядженні такої держави-члена також відомо, що попередня присутність шкідливого організму на території

держави-члена не зафіксована або зроблено висновок, що він відповідає умовам, викладеним у пункті (2)(b) або (c) секції 1, що стосується території Союзу.

(3) Імовірність осадження й поширення шкідливого організму на території Союзу або на окремій частині (частинах) території Союзу, де він не присутній

На основі інформації у розпорядженні держави-члена відомо, що шкідливий організм відповідає критеріям, визначеним у пункті (3)(b) і (c) секції 1, що стосується її території та, наскільки держава-член може це оцінити, території Союзу.

(4) Потенційний економічний, соціальний та екологічний вплив шкідливого організму

На основі інформації у розпорядженні держави-члена відомо, що шкідливий організм спричинив би неприйнятні економічні, соціальні та/або екологічні наслідки на її території та, наскільки держава-член може це оцінити, на території Союзу, якби він осів і поширився на такій території.

Такий вплив повинен включати принаймні один або більше з безпосередніх наслідків, перелічених у пунктах (4)(a)–(g) секції 1.

Підсекція 2

Критерії попереднього оцінювання для ідентифікації шкідливих організмів, що попередньо кваліфікуються як карантинні у Союзі шкідливі організми, які вимагають тимчасових заходів, зазначених у статті 30(1)

(1) Ідентичність шкідливого організму

Шкідливий організм повинен відповідати критерію, визначеному у пункті (1) секції (1).

(2) Присутність шкідливого організму на території Союзу

Попередня присутність шкідливого організму на території держави-члена не зафіксована, або вважається, що він відповідає умовам, викладеним у пункті (2)(b) або (c) секції 1, що стосується території Союзу.

(3) Імовірність осадження й поширення шкідливого організму на території Союзу або на окремій частині (частинах) території Союзу, де він не присутній

На основі інформації у розпорядженні Союзу відомо, що шкідливий організм відповідає критеріям, визначеним у пункті (3)(b) і (c) секції 1, що стосується території Союзу.

(4) Потенційний економічний, соціальний та екологічний вплив шкідливого організму

На основі інформації у розпорядженні Союзу відомо, що шкідливий організм спричинив би неприйнятні економічні, соціальні та/або екологічні наслідки на території Союзу, якби він осів і поширився на такій території.

Такий вплив повинен включати принаймні один або більше з безпосередніх наслідків, перелічених у пунктах (4)(a)–(g) секції 1.

СЕКЦІЯ 4

Критерії для ідентифікації шкідливих організмів, що кваліфікуються як регульовані некарантинні в Союзі шкідливі організми, зазначені у статтях 36 і 38

(1) Ідентичність шкідливого організму

Шкідливий організм повинен відповідати критерію, визначеному у пункті (1) секції (1).

(2) Ймовірність поширення шкідливого організму територією Союзу

Оцінювання повинне показати, що шкідливий організм головним чином передається через певні розсадні рослини, а не через природне поширення або переміщення рослинних продуктів чи інших предметів.

Таке оцінювання повинне включати, у відповідних випадках, такі аспекти:

- (a) кількість життєвих циклів шкідливого організму на відповідних господарях;
- (b) біологічні, епідеміологічні характеристики та життєздатність шкідливого організму;
- (c) можливі природні, з участю людини або інші шляхи, якими шкідливий організм передається відповідному господарю, а також ефективність шляхів, у тому числі механізми поширення і швидкість поширення;
- (d) подальше зараження і передання шкідливого організму від відповідного господаря на інші рослини, і навпаки;
- (e) кліматологічні чинники;
- (f) методи культивування до і після врожаю;
- (g) типи ґрунтів;
- (h) чутливість відповідного господаря та відповідні стадії рослин-господарів;
- (i) присутність переносників для шкідливого організму;
- (j) присутність природних ворогів і антагоністів шкідливого організму;
- (k) присутність інших господарів, чутливих до шкідливого організму;
- (l) ступінь поширення шкідливого організму на території Союзу;
- (m) використання рослин за призначенням.

(3) Потенційний економічний, соціальний та екологічний вплив шкідливого організму

Зараження шкідливим організмом розсадних рослин, зазначених у пункті (2), повинні мати неприйнятні економічні наслідки на використання таких рослин за призначенням, що стосується одного або більше з таких пунктів:

- (a) втрати врожаю у розрізі врожайності і якості;
- (b) понаднормові витрати на заходи контролю;
- (c) понаднормові витрати на збір урожаю і сортування;
- (d) витрати на повторне висадження;
- (e) втрати внаслідок необхідності вирощувати рослини на заміну;
- (f) вплив на існуючі виробничі практики;
- (g) вплив на інші рослини-господарі на місці виробництва;
- (h) наслідки для осадження, поширення та впливу інших шкідливих організмів у результаті спроможності відповідного шкідливого організму виступати переносником для таких інших шкідливих організмів;
- (i) вплив на витрати виробника або попит на ресурси, в тому числі витрати на заходи контролю та витрати на викорінення й ізоляцію;
- (j) наслідки для прибутків виробника в результаті зміни рівня виробничих витрат, врожайності або цін;
- (k) зміна внутрішньоторгового і зовнішньоторгового споживчого попиту на продукт у результаті змін якості;
- (l) вплив на внутрішній і експортний ринки та закупівельні ціни;
- (m) вплив на зайнятість;

ДОДАТОК II

ЗАХОДИ І ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ, ЩО ЇХ СТАНОВЛЯТЬ ШКІДЛИВІ ОРГАНІЗМИ

СЕКЦІЯ I

Заходи управління ризиками, що їх становлять карантинні шкідливі організми, зазначені у статті 17(1), статті 21, статті 25(2), статті 28(4) і (6), статті 29(1), статті 30(5) і (7), статті 40(3), статті 41(3), статті 42(4), статті 46(3), статті 53(3), статті 54(3) і статті 75(2)

Управління ризиками, що їх становлять карантинні шкідливі організми, повинно складатися з одного або більше, залежно від випадку, таких заходів:

- (1) Заходи, націлені на запобігання та ліквідацію зараження шкідливими організмами культурних і диких рослин
 - (a) Обмеження щодо ідентичності, характеру, джерела, родоводу, походження та історії виробництва культивованих рослин.
 - (b) Обмеження вирощування, збирання врожаю та використання рослин.
 - (c) Обмеження на використання рослинних продуктів, споруд, земель, води, ґрунтів, середовищ вирощування, об'єктів, машин, обладнання та інших предметів.
 - (d) Нагляд, візуальна перевірка, відбір зразків і лабораторне тестування рослин, рослинних продуктів, споруд, земель, води, ґрунтів, середовищ вирощування, об'єктів, машин, обладнання та інших предметів на присутність карантинних шкідливих організмів.
 - (e) Нагляд на предмет падіння дієвості реакції стійкого рослинного виду або сорту рослин або зміни в ній, що пов'язані зі змінами у складі карантинного шкідливого організму або його біотипу, патотипу, раси або групи вірулентності.
 - (f) Фізичне, хімічне і біологічне оброблення рослин, рослинних продуктів, споруд, земель, води, ґрунтів, середовищ вирощування, об'єктів, машин, обладнання та інших предметів, заражених або потенційно заражених карантинними шкідливими організмами.
 - (g) Знищення рослин, рослинних продуктів та інших предметів, заражених або потенційно заражених карантинними шкідливими організмами, або для запобіжних цілей.
 - (h) Обов'язки щодо інформації, обліку даних, комунікації і звітування.
 - (i) Реєстрація відповідних професійних операторів.

Для цілей пункту (b) такі заходи можуть включати вимоги щодо тестування рослинних видів або сортів рослин на стійкість до відповідного карантинного шкідливого організму та внесення до переліку рослинних видів або сортів рослин, стійкість яких до відповідного карантинного шкідливого організму виявлена.

Для цілей пункту (f) такі заходи можуть включати вимоги, що стосуються:

- (i) реєстрації й уповноваження професійних операторів, які застосовують відповідне оброблення, а також офіційний нагляд за ними;

- (ii) видання фітосанітарного сертифіката, паспорта рослини, етикетки або видача іншого офіційного підтвердження для оброблених рослин, рослинних продуктів або інших предметів та розміщення знака, зазначеного у статті 96(1), після застосування відповідного оброблення.
- (2) Заходи, націлені на вантажі рослин, рослинних продуктів та інших предметів
 - (a) Обмеження щодо ідентичності, характеру, джерела, походження, родоводу, методу виробництва, історії виробництва та простежуваності рослин, рослинних продуктів та інших предметів.
 - (b) Обмеження на введення, переміщення, використання, опрацювання, перероблення, пакування, зберігання, поширення та місце призначення рослин, рослинних продуктів та інших предметів.
 - (c) Нагляд, візуальна перевірка, відбір зразків, лабораторне тестування рослин, рослинних продуктів та інших предметів на присутність карантинних шкідливих організмів, у тому числі через карантинні процедури та інспекції перед експортом до третіх країн.
 - (d) Фізичне, хімічне й біологічне оброблення та, у відповідних випадках, знищення рослин, рослинних продуктів та інших предметів, заражених або потенційно заражених карантинними шкідливими організмами.
 - (e) Обов'язки щодо інформації, обліку даних, комунікації і звітування.
 - (f) Реєстрація відповідних професійних операторів.

Для цілей пунктів (a)–(d), такі заходи можуть включати вимоги, що стосуються:

- (i) видання фітосанітарного сертифіката, паспорта рослини, етикетки або видачі іншого офіційного підтвердження, в тому числі розміщення знака, зазначеного у статті 96(1), щоб засвідчити дотримання пунктів (a)–(d);
- (ii) реєстрації й уповноваження професійних операторів, які застосовують оброблення, зазначене в пункті (d), а також офіційний нагляд за ними;
- (3) Заходи, націлені на шляхи поширення карантинних шкідливих організмів поза вантажами рослин, рослинних продуктів або інших предметів
 - (a) Обмеження на введення і переміщення карантинних шкідливих організмів як товарів.
 - (b) Обстеження, візуальні перевірки, відбір зразків і лабораторне тестування та, у відповідних випадках, знищення карантинних шкідливих організмів як товарів.
 - (c) Обмеження на перевезення мандрівниками рослин, рослинних продуктів та інших предметів.
 - (d) Обстеження, візуальні перевірки, відбір зразків і лабораторне тестування та, у відповідних випадках, оброблення або знищення рослин, рослинних продуктів та інших предметів, що їх перевозять мандрівники.
 - (e) Обмеження на транспортний засіб, пакування та інші предмети, що їх використовують у перевезенні товарів.
 - (f) Обстеження, візуальні перевірки, відбір зразків і лабораторне тестування та, у відповідних випадках, оброблення або знищення транспортних засобів, пакування та інших предметів, що їх використовують у перевезенні товарів.
 - (g) Обов'язки щодо інформації, обліку даних, комунікації і звітування.
 - (h) Реєстрація відповідних професійних операторів.

СЕКЦІЯ 2

Принципи управління ризиками, що їх становлять шкідливі організми, зазначені у статті 17(1), статті 18(3), статті 21, статті 28(4) і (6), статті 29(1), статті 30(5) і (7), статті 31(1), статті 37(4) і (8), статті 40(3), статті 41(3), статті 46(3), статті 49(2) і (4), статті 53(3), статті 54(3), статті 72(3), статті 74(3), статті 75(2), статті 79(3) і статті 80(3)

Управління ризиками, що їх становлять карантинні в Союзі шкідливі організми, карантинні для захищеної зони шкідливі організми і регульовані некарантинні в Союзі шкідливі організми, повинно відбуватися на таких принципах:

(1) Необхідність

Заходи з управління ризиком, що його становить шкідливий організм, застосовуються тільки тоді, коли, щоб запобігти проникненню, осадженню й поширенню такого шкідливого організму, такі заходи є необхідними.

(2) Пропорційність

Вжиття заходів з управління ризиком, що його зумовлює шкідливий організм, повинне бути пропорційним ризику, що його становить відповідний шкідливий організм, і рівню захисту, що вимагається.

(3) Мінімальний вплив

Заходи, вжиті для управління ризиком, що його зумовлює шкідливий організм, повинні імплементувати найменш обмежувальні з доступних заходів та створювати мінімальні завади для міжнародного руху людей, товарів та засобів перевезень.

(4) Недискримінація

Застосування заходів, яких вживають для управління ризиком, що його зумовлює шкідливий організм, повинно не відбуватися у спосіб, що становить свавільну або невиправдану дискримінацію або приховане обмеження, зокрема, міжнародної торгівлі. Такі заходи повинні не бути для третіх країн жорсткішими, ніж заходи, ухвалені щодо такого самого шкідливого організму, якщо він присутній у межах території Союзу, — якщо треті країни можуть

продемонструвати, що вони мають такий самий фітосанітарний статус і застосовують ідентичні або еквівалентні фітосанітарні заходи.

(5) Технічне обґрунтування

Заходи, вжиті для управління ризиком, що його зумовлює шкідливий організм, повинні бути технічно обґрунтованими на основі висновків, отриманих із використанням належного аналізу ризику або, у застосовних випадках, іншої перевірки, зіставної з таким аналізом, та оцінювання наявної наукової інформації. Такі заходи повинні відображати — та, у відповідних випадках, буди скориговані або усунуті, щоб відображати, — новий або актуалізований аналіз ризику або відповідну наукову інформацію.

(6) Здійсненність

Слід вживати таких заходів з управління ризиком, що його зумовлює шкідливий організм, які дозволять зробити ймовірним досягнення мети таких заходів.

ДОДАТОК III

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РОСЛИН, РОСЛИННИХ ПРОДУКТІВ АБО ІНШИХ ПРЕДМЕТІВ ІЗ ВИСОКИМ РІВНЕМ РИЗИКУ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 42

Критерії, які слід враховувати в оцінюванні, зазначеному у статті 42, такі:

- (1) що стосується розсадних рослин, окрім насіння:
 - (a) їх зазвичай вводять на територію Союзу у формі кущів або дерев чи вони присутні на території Союзу в такій формі або таксономічно пов'язані з такими рослинами;
 - (b) їх зібрано в дикій природі або вирощено з рослин, зібраних у дикій природі;
 - (c) їх вирощують на відкритому ґрунті або вирощують із рослин, що їх вирощують на відкритому ґрунті в третіх країнах, групах третіх країн або на спеціальних територіях у межах відповідних третіх країн.
 - (d) відомо, що вони є господарями для шкідливих організмів, які трапляються в господарів зазвичай, і при цьому відомо, що такі шкідливі організми мають значний вплив на рослинні види, що є дуже важливими для території Союзу з економічної, соціальної та екологічної точки зору;
 - (e) відомо, що вони зазвичай приховують шкідливі організми без ознак і симптомів таких шкідливих організмів або з латентним періодом прояву таких ознак або симптомів, а це означає, що присутність шкідливих організмів, імовірно, залишиться непоміченою під час інспектувань у період введення на територію Союзу;
 - (f) це багаторічні рослини, які зазвичай реалізують як старі рослини;
- (2) що стосується інших рослин, рослинних продуктів або інших предметів:
 - (a) відомо, що вони є господарями і слугують популярними шляхами поширення шкідливих організмів, які трапляються в господарів зазвичай, і при цьому відомо, що такі шкідливі організми мають значний вплив на рослинні види, що є дуже важливими для території Союзу з економічної, соціальної та екологічної точки зору;
 - (b) відомо, що вони зазвичай приховують шкідливі організми і слугують популярними шляхами поширення шкідливих організмів без ознак і симптомів таких шкідливих організмів або з латентним періодом прояву таких ознак або симптомів, а це означає, що присутність шкідливих організмів, імовірно, залишиться непоміченою під час інспектувань у період введення на територію Союзу.

ДОДАТОК IV

ЕЛЕМЕНТИ ДЛЯ ІДЕНТИФІКАЦІЇ РОСЛИН АБО РОСЛИННИХ ПРОДУКТІВ, ЯКІ, ЙМОВІРНО, СТАНОВЛЯТЬ РИЗИКИ, ЗУМОВЛЕНІ НОВОВІЯВЛЕНИМ ШКІДЛИВИМ ОРГАНІЗМОМ, АБО ІНШІ ПІДОЗРЮВАНІ ФІТОСАНІТАРНІ РИЗИКИ ДЛЯ ТЕРИТОРІЇ СОЮЗУ, ЯК ЗАЗНАЧЕНО У СТАТТІ 49

Вважається, що рослини або рослинні продукти з третіх країн, імовірно, становлять зумовлені шкідливим організмом ризику для території Союзу, зазначені у статті 49(1), якщо такі рослини або рослинні продукти відповідають принаймні трьом з умов нижче, в тому числі принаймні одній з умов, наведеній у пункті (1)(a), (b) і (c):

- (1) Характеристики рослин або рослинних продуктів:
 - (a) вони належать до — або отримані з — роду або родини рослин, що, як відомо, є звичайним господарем для шкідливих організмів, регульованих як карантинні шкідливі організми на території Союзу або в третіх країнах;
 - (b) вони належать до — або отримані з — роду або родини рослин, що, як відомо, є господарями для шкідливих організмів, які трапляються у господарів зазвичай, і при цьому відомо, що такі шкідливі організми мають значний

вплив на рослинні види, що є дуже важливими для території Союзу з економічної, соціальної та екологічної точки зору;

- (c) вони належать до — або отримані з — роду або родини рослин, що, як відомо, зазвичай приховують шкідливі організми без ознак і симптомів таких шкідливих організмів або з латентним періодом прояву таких ознак або симптомів, що триває принаймні три місяці, а це означає, що присутність шкідливих організмів у таких рослин і рослинних продуктів без проведення відбору зразків і тестування або здійснення карантинних процедур, імовірно, залишиться непоміченою під час офіційного контролю в період введення на територію Союзу;
 - (d) їх вирощують на відкритому ґрунті або вирощують із рослин, що їх вирощують на відкритому ґрунті в третіх країнах походження;
 - (e) їх не відправляють у закритих контейнерах або пакованні або, у разі відправлення в такий спосіб, відправлені вантажі, через їхній розмір, неможливо відкрити в закритих спорудах для цілей офіційного контролю і введення на територію Союзу.
- (2) Походження рослин або рослинних продуктів:
- (a) вони походять або завезені з третьої країни, що є джерелом регулярних сповіщень про перехоплення карантинних шкідливих організмів, не внесених до переліку відповідно до статті 5(2);
 - (b) вони походять або завезені з третьої країни, що не є договірною стороною ІРПС.

ДОДАТОК V

ЗМІСТ ФІТОСАНІТАРНИХ СЕРТИФІКАТІВ НА ВВЕДЕННЯ НА ТЕРИТОРІЮ СОЮЗУ

ЧАСТИНА А

Фітосанітарні сертифікати на експорт, зазначені у статті 76(1)

Типовий фітосанітарний сертифікат

№ _____

Організація захисту рослин
(вказіть якої держави-члена) _____
КОМУ: Організації(ям) захисту
рослин (вказіть якої країни або яких
країн) _____

I. Опис вантажу

Найменування та адреса
експортера: _____

Заявлені найменування та адреса
одержувача: _____

Кількість і опис пакунків: _____

Вирізняльні знаки: _____

Місце
походження: _____

Заявлений спосіб
транспортування: _____

Заявлений пункт
ввезення: _____

Назва продукту і задекларована
кількість: _____

Ботанічна назва рослин: _____

Цей сертифікат засвідчує, що зазначені рослини, рослинні продукти або інші регульовані предмети були проінспектовані та/або протестовані згідно з належними офіційними процедурами і вважаються вільними від карантинних шкідливих організмів, зазначених договірною стороною, що здійснює ввезення, і відповідними чинним фітосанітарним вимогам договірної сторони, що здійснює ввезення, в тому числі для регульованих некарантинних шкідливих організмів.

Вони вважаються практично вільними від інших шкідливих організмів (*).

II. Додаткова декларація

[Введіть текст тут]

III. Знезараження та/або знезаражувальне оброблення

Дата _____ Оброблення _____ Хімікат (діюча речовина) _____

Тривалість і температура _____

Концентрація _____

Додаткова інформація _____

Місце оформлення _____

(Печатка організації) _____
Ім'я та прізвище посадової особи _____

Дата _____

(Підпис)

Стосовно цього сертифіката для _____ (назва організації захисту рослин)
або будь-яких її посадових осіб чи представників не виникає жодних фінансових зобов'язань (*).

(*). Необов'язковий припис

Типовий фітосанітарний сертифікат

№ _____

Організація захисту рослин _____ (договірної сторони
реекспорту)
КОМУ: Організації(ям) захисту рослин _____ (договірної(их) сторони(ін)
ввезення)

I. Опис вантажу

Найменування та адреса експортера: _____
Заявлені найменування та адреса одержувача: _____
Кількість і опис пакунків: _____
Вирізняльні знаки: _____
Місце походження: _____
Заявлений спосіб транспортування: _____
Заявлений пункт ввезення: _____
Назва продукту і задекларована кількість: _____
Ботанічна назва рослин: _____

Цей сертифікат засвідчує, що описані вище рослини, рослинні продукти або інші регульовані предмети

були ввезені в _____ (договірну сторону реекспорту) з _____
(договірної сторони походження), у супроводі
фітосанітарного сертифіката № _____

(*) оригінальний примірник (*) засвідчена копія

якого додається до цього сертифіката; що вони

(*) запаковані (*) перепаковані

в

(*) первинні (*) нові

контейнери, що на основі

(*) оригінального фітосанітарного сертифіката

та

(*) додаткового інспектування

вважається, що вони відповідають чинним фітосанітарним вимогам договірної сторони, що здійснює ввезення, та що під час зберігання у _____ (договірній стороні, що здійснює реекспорт) вантаж не зазнав ризику зараження шкідливими організмами.

II. Додаткова декларація

[Введіть текст тут]

III. Знезараження та/або знезаражувальне оброблення

Дата _____ Оброблення _____ Хімікат (діюча речовина) _____

Тривалість і температура _____

Концентрація _____

Додаткова інформація _____

(Печатка організації) _____ Місце оформлення _____

Ім'я та прізвище
посадової особи _____

Дата _____

(Підпис)

Стосовно цього сертифіката для _____ (назва організації захисту рослин) або будь-яких її посадових осіб чи представників не виникає жодних фінансових зобов'язань (**).

_____ (*) Позначте пташкою належні клітинки

(**) Необов'язковий припис

КРИТЕРІЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ РОСЛИН, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 73, ЯКІ НЕ ВИМАГАЮТЬ ФІТОСАНІТАРНОГО СЕРТИФІКАТА

В оцінюванні, зазначеному у статті 73, слід враховувати такі критерії:

- (1) рослини не є господарями карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30, або шкідливих організмів, які трапляються у господарів зазвичай, і при цьому можуть впливати на види рослин, що їх вирощують на території Союзу;
- (2) рослини мають історію дотримання вимог введення на територію Союзу, що стосуються третьої країни або країн походження;
- (3) відсутня інформація про ознаки спалаху (спалахів), пов'язані з введенням відповідних рослин з однієї або більше третіх країн, і під час введення на територію Союзу такі рослини не фігурували в регулярних перехопленнях карантинних у Союзі шкідливих організмів або шкідливих організмів, на які спрямовані інструменти, ухвалені на підставі статті 30.

ДОДАТОК VII

ПАСПОРТИ РОСЛИН

ЧАСТИНА А

Паспорти рослин для переміщення в межах території Союзу, зазначені у першому підпараграфі статті 83(2)

- (1) Паспорт рослини для переміщення в межах території Союзу повинен містити такі елементи:
 - (a) слова «Паспорт рослини» у своєму верхньому правому куті однією з офіційних мов Союзу та англійською, якщо перша мова інша, через скісну ризик;
 - (b) прапор Союзу у своєму верхньому лівому куті, надрукований як кольоровий чи як чорно-білий;
 - (c) латинську літеру «А.», після чого зазначають ботанічну назву відповідного виду або таксона рослин, у випадку рослин і рослинних продуктів, або, у відповідних випадках, назву відповідного предмета і, за бажанням, назву сорту;
 - (d) латинську літеру «В.», після чого йде така послідовність: дволітерний код, зазначений у пункті (а) статті 67, держави члена, в якій зареєстрований професійний оператор, який видає паспорт рослини, дефіс і реєстраційний номер відповідного професійного оператора, який видає паспорт рослини, або кому паспорт рослини видає компетентний орган;
 - (e) латинську літеру «С.», після чого зазначають код простежуваності рослини, рослинного продукту або іншого відповідного предмета;
 - (f) латинську літеру «D.», після чого, у застосовних випадках, зазначають:
 - (i) назву третьої країни походження, або
 - (ii) дволітерний код, зазначений у пункті (а) статті 67, держави-члена походження.
- (2) Код простежуваності, зазначений у пункті (1)(e), може також супроводжуватися покликанням на унікальний штрих-код, голограму, чип або інший носій даних для цілей простежуваності, присутній на торговій одиниці.

ЧАСТИНА В

Паспорти рослин для переміщення на територію і в межах території захищених зон, зазначені у другому підпараграфі статті 83(2)

- (1) Паспорт рослини для переміщення на територію і в межах території захищених зон повинен містити такі елементи:
 - (a) слова «Паспорт рослини — захищена зона» у своєму верхньому правому куті однією з офіційних мов Союзу та англійською, якщо перша мова інша, через скісну ризик;
 - (b) одразу під такими словами, наукову назву (наукові назви) або код (коди) відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму (або таких шкідливих організмів), зазначеного чи зазначених у статті 32(3);
 - (c) прапор Союзу у своєму верхньому лівому куті, надрукований як кольоровий чи як чорно-білий;
 - (d) латинську літеру «А.», після чого зазначають ботанічну назву відповідного виду або таксона рослин, у випадку рослин і рослинних продуктів, або, у відповідних випадках, назву відповідного предмета і, за бажанням, назву сорту;
 - (e) латинську літеру «В.», після чого йде така послідовність: дволітерний код, зазначений у пункті (а) статті 67, держави члена, в якій зареєстрований професійний оператор, який видає паспорт рослини, дефіс і реєстраційний номер відповідного професійного оператора, який видає паспорт рослини, або кому паспорт рослини видає компетентний орган;
 - (f) латинську літеру «С.», після чого зазначають код простежуваності рослини, рослинного продукту або іншого відповідного предмета;

- (g) латинську літеру «D.», після чого, у відповідних випадках:
 - (i) назву третьої країни походження, або
 - (ii) дволітерний код, зазначений у пункті (а) статті 67, держави члена походження та, у випадку заміни паспорта рослини, реєстраційний номер відповідного професійного оператора, який видав первинний паспорт рослини або кому паспорт рослини був виданий компетентним органом, як це зазначено у статті 93(1) і (2);
- (2) Код простежуваності, зазначений у пункті (1)(f), може також супроводжуватися покликанням на унікальний штрих-код, голограму, чип або інший носій даних для цілей простежуваності, присутній на торговій одиниці.

ЧАСТИНА С

Паспорти рослин для переміщення в межах території Союзу, поєднані з сертифікаційною етикеткою, як це зазначено у другому підпараграфі статті 83(5)

- (1) Паспорт рослини для переміщення в межах території Союзу, об'єднаний у спільну етикетку з офіційною етикеткою для насіння та іншого матеріалу для розмноження, зазначеною, відповідно, у статті 10(1) Директиви 66/401/ЄЕС, статті 10(1) Директиви 66/402/ЄЕС, статті 10(1) Директиви 68/193/ЄЕС, статті 12 Директиви 2002/54/ЄС, статті 28(1) Директиви 2002/55/ЄС, статті 13(1) Директиви 2002/56/ЄС і статті 12(1) Директиви 2002/57/ЄС, та з етикеткою для добазового, базового або сертифікованого матеріалу, зазначеною у пункті (b) статті 9(1) Директиви 2008/90/ЄС, повинен містити такі елементи:
- (a) слова «Паспорт рослини» у верхньому правому куті спільної етикетки однією з офіційних мов Союзу та англійською, якщо перша мова інша, через скісну ризик;
 - (b) прапор Союзу у верхньому лівому куті спільної етикетки, надрукований як кольоровий чи як чорно-білий;
- Паспорт рослини повинен бути розташований у спільній етикетці безпосередньо над такою офіційною етикеткою і повинен мати з нею однакову ширину.

- (2) Пункт (2) частини А застосовується відповідним чином.

ЧАСТИНА D

Паспорти рослин для переміщення на територію і в межах території захищених зон, поєднані з сертифікаційною етикеткою, як це зазначено у другому підпараграфі статті 83(5)

- (1) Паспорт рослини для переміщення на територію і в межах території захищених зон, об'єднаний у спільну етикетку з офіційною етикеткою для насіння та іншого матеріалу для розмноження, зазначеною, відповідно, у статті 10(1) Директиви 66/401/ЄЕС, статті 10(1) Директиви 66/402/ЄЕС, статті 10(1) Директиви 68/193/ЄЕС, статті 12 Директиви 2002/54/ЄС, статті 28(1) Директиви 2002/55/ЄС, статті 13(1) Директиви 2002/56/ЄС і статті 12(1) Директиви 2002/57/ЄС, та з етикеткою для добазового, базового або сертифікованого матеріалу, зазначеною в пункті (b) статті 9(1) Директиви 2008/90/ЄС, повинен містити такі елементи:
- (a) слова «Паспорт рослини — захищена зона» у верхньому правому куті спільної етикетки однією з офіційних мов Союзу та англійською, якщо перша мова інша, через скісну ризик;
 - (b) одразу під такими словами, наукову назву (наукові назви) або код (коди) відповідного карантинного для захищеної зони шкідливого організму (або таких шкідливих організмів);
 - (c) прапор Союзу у верхньому лівому куті спільної етикетки, надрукований як кольоровий чи як чорно-білий;
- Паспорт рослини повинен бути розташований у спільній етикетці безпосередньо над такою офіційною етикеткою або, у застосовних випадках, таким основним сертифікатом і повинен мати з ними однакову ширину.
- (2) Пункт (2) частини В застосовується відповідним чином.

ДОДАТОК VIII

ЗМІСТ ФІТОСАНІТАРНИХ СЕРТИФІКАТІВ НА ЕКСПОРТ, РЕЕКСПОРТ ТА ПЕРЕДЕКСПОРТНИХ ФІТОСАНІТАРНИХ СЕРТИФІКАТІВ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 100(3), СТАТТІ 101(4) І СТАТТІ 102(6)

ЧАСТИНА А

Фітосанітарні сертифікати на експорт, зазначені у статті 100(3)

1. Фітосанітарний сертифікат на експорт за межі території Союзу, для цілей експорту в третю країну, повинен містити такі елементи:
- (a) слова «Фітосанітарний сертифікат», після чого йде така послідовність:
 - (i) літери «ЄС»;
 - (ii) дволітерний код, зазначений у пункті (а) статті 67, держави-члена, в якій зареєстрований професійний оператор, що звертається за виданням фітосанітарного сертифіката на експорт;
 - (iii) скісна ризка;

- (iv) унікальний ідентифікаційний код сертифіката, що складається з цифр або поєднання літер і цифр, при цьому літери відображають, у застосовних випадках, провінцію і район держави-члена, в якій сертифікат виданий;
 - (b) слова «Найменування та адреса експортера», після чого зазначають найменування та адресу зареєстрованого оператора або приватної особи, що звертається за виданням фітосанітарного сертифіката на експорт;
 - (c) слова «Заявлені найменування та адреса одержувача», після чого вказують заявлені найменування та адресу одержувача;
 - (d) слова «Організація захисту рослин», після чого в родовому відмінку зазначають назву держави-члена, організація захисту рослин якої видає сертифікат, і далі слова «організації захисту рослин», після чого у родовому відмінку зазначають назву або, у застосовних випадках, назви країни або, у застосовних випадках, країн призначення;
 - (e) слова «Місце походження», після чого вказують місце або місця походження рослин, рослинних продуктів або інших предметів, включених у вантаж, на який виданий сертифікат. В усіх випадках слід зазначати назву країни чи країн походження;
 - (f) нумерована графа, призначена для логотипу ЄС. За бажанням можна додавати офіційні логотипи;
 - (g) слова «Заявлений спосіб транспортування», після чого вказують заявлений спосіб транспортування такого вантажу;
 - (h) слова «Заявлений пункт ввезення», після чого вказують заявлений пункт ввезення такого вантажу в країну призначення;
 - (i) слова «Вирізняльний знак; кількість і опис пакунків; назва продукту; ботанічна назва рослин», після чого вказують опис вантажу, в тому числі ботанічну назву рослин або назву продукту, вирізняльні знаки та кількість і тип пакунків, включених у вантаж;
 - (j) слова «Задекларована кількість», після чого вказують кількість рослин, рослинних продуктів або інших предметів, включених у такий вантаж, наведену поштучно або в одиницях маси;
 - (k) слова «Цей сертифікат засвідчує, що описані рослини, рослинні продукти або інші регульовані предмети були проінспектовані та/або протестовані згідно з належними офіційними процедурами і вважаються вільними від карантинних шкідливих організмів, зазначених договірною стороною, що здійснює ввезення, і відповідними чинним фітосанітарним вимогам договірної сторони, що здійснює ввезення, в тому числі для регульованих некарантинних шкідливих організмів». За бажанням, може бути доданий такий припис: «Вони вважаються практично вільними від інших шкідливих організмів.»;
 - (l) слова «Додаткова декларація», після чого наводять додаткову декларацію, зазначену в статті 71(2), і заяву, зазначену в статті 71(3), та, за бажанням, будь-яку додаткову фітосанітарну інформацію, пов'язану з вантажем. Якщо для наведення додаткової декларації в повному обсязі бракує місця, може бути сформований додаток. У додатку повинна бути тільки та інформація, яка вимагається фітосанітарним сертифікатом. На всіх сторінках додатка повинен бути проставлений номер фітосанітарного сертифіката, а дата, підписи й печатки на ньому повинні бути виконані так, як це вимагається для фітосанітарного сертифіката. Фітосанітарний сертифікат повинен містити вказівки на будь-які додатки у відповідній секції;
 - (m) слова «Знезараження та/або знезаражувальне оброблення»;
 - (n) слово «Оброблення», після чого вказують оброблення, застосоване до вантажу;
 - (o) слова «Хімікат (діюча речовина)», після чого вказують діючу речовину хімікату, що його використовують для оброблення, зазначеного у пункті (n);
 - (p) слова «Тривалість і температура», після чого вказують тривалість та, у застосовних випадках, температуру такого оброблення;
 - (q) слово «Концентрація», після чого вказують концентрацію такого хімікату, якої він сягає під час оброблення;
 - (r) слово «Дата», після чого вказують дату, на яку оброблення було застосоване;
 - (s) слово «Додаткова інформація», після чого вказують будь-яку додаткову інформацію, що її компетентний орган бажає внести в сертифікат;
 - (t) слова «Місце оформлення», після чого вказують місце оформлення фітосанітарного сертифіката;
 - (u) слово «Дата», після чого вказують дату оформлення фітосанітарного сертифіката;
 - (v) слова «Ім'я, прізвище та підпис уповноваженої посадової особи», після чого вказують ім'я, прізвище та підпис посадової особи, яка оформлює і підписує фітосанітарний сертифікат;
 - (w) слова «Печатка організації», після чого проставляють офіційну печатку компетентного органу, що видає фітосанітарний сертифікат; та
 - (x) за бажанням, речення «Стосовно цього сертифіката для (назва організації захисту рослин) або будь-яких її посадових осіб чи представників не виникає жодних фінансових зобов'язань» може бути додане нижче рамки.
2. Якщо фітосанітарний сертифікат не видають в електронному вигляді, папір, що використовується, повинен містити водяний знак, тиснену печатку або тиснений логотип, визначений компетентним органом, який підписує сертифікат. Колір друку шаблонного тексту повинен бути зелений, за винятком номера оригінального сертифіката, зазначеного у пункті (a)(iv) параграфа 1, що може бути іншого кольору.

Типовий фітосанітарний сертифікат для експорту

1. Найменування та адреса експортера	2. ФІТОСАНІТАРНИЙ СЕРТИФІКАТ № ЄС ХХ/00000000	
3. Заявлені найменування та адреса одержувача	4. Організація захисту рослин (вказіть якої держави-члена) Організації(ям) захисту рослин (вказіть якої країни або яких країн)	5. Місце походження
	[Логотип ЄС]	
6. Заявлений спосіб транспортування		
7. Заявлений пункт ввезення	[Логотип ЄС]	
8. Virізняльні знаки; кількість і опис пакунків; назва продукту; ботанічна назва рослин		

10. Цей сертифікат засвідчує, що зазначені рослини, рослинні продукти або інші регульовані предмети були проінспектовані та/або протестовані згідно з належними офіційними процедурами і вважаються вільними від карантинних шкідливих організмів, зазначених договірною стороною, що здійснює ввезення, і відповідними чинним фітосанітарним вимогам договірної сторони, що здійснює ввезення, в тому числі для регульованих некарантинних шкідливих організмів. Вони вважаються практично вільними від інших шкідливих організмів (*).		
11. Додаткова декларація		
ЗНЕЗАРАЖЕННЯ ТА/АБО ЗНЕЗАРАЖУВАЛЬНЕ ОБРОБЛЕННЯ	18. Місце оформлення Дата Ім'я, прізвище та підпис уповноваженої посадової особи Печатка організації	
12. Оброблення		
13. Хімікат (діюча речовина)		14. Тривалість і температур
15. Концентрація		16. Дата
17. Додаткова інформація		

(*) необов'язковий припис

ЧАСТИНА В

Фітосанітарні сертифікати на реекспорт, зазначені у статті 101(4)

1. Фітосанітарний сертифікат на переміщення за межі території Союзу, для цілей реекспорту в третю країну, повинен містити такі елементи:
 - (a) слова «Фітосанітарний сертифікат на реекспорт», після чого йде така послідовність:
 - (i) літери «ЕС»;
 - (ii) дволітерний код, зазначений у пункті (a) статті 67, держави-члена, в якій зареєстрований професійний оператор, що звертається за виданням фітосанітарного сертифіката на реекспорт;
 - (iii) скісна риска; та
 - (iv) унікальний ідентифікаційний код сертифіката, що складається з цифр або поєднання літер і цифр, при цьому літери відображають, у застосовних випадках, провінцію і район держави-члена, в якій сертифікат виданий;
 - (b) слова «Найменування та адреса експортера», після чого зазначають найменування та адресу зареєстрованого оператора, що звертається за виданням фітосанітарного сертифіката на реекспорт;
 - (c) слова «Заявлені найменування та адреса одержувача», після чого вказують заявлені найменування та адресу одержувача;
 - (d) слова «Організація захисту рослин», після чого в родовому відмінку зазначають назву держави-члена, організація захисту рослин якої видає сертифікат, і далі слова «організації захисту рослин», після чого в родовому відмінку зазначають назву або, у застосовних випадках, назви країни або, у застосовних випадках, країн призначення;

- (e) слова «Місце походження», після чого вказують місце або місця походження рослин, рослинних продуктів або інших предметів, включених у вантаж, на який виданий сертифікат. В усіх випадках слід зазначати назву країни чи країн походження;
- (f) нумерована графа, призначена для логотипу ЄС. За бажанням можна додавати офіційні логотипи;
- (g) слова «Заявлений спосіб транспортування», після чого вказують заявлений спосіб транспортування такого вантажу;
- (h) слова «Заявлений пункт ввезення», після чого вказують заявлений пункт ввезення такого вантажу в країну призначення;
- (i) слова «Вирізняльний знак; кількість і опис пакунків; назва продукту; ботанічна назва рослин», після чого вказують опис вантажу, в тому числі ботанічну назву рослин або назву продукту, вирізняльні знаки та кількість і тип пакунків, включених у вантаж;
- (j) слова «Задекларована кількість», після чого вказують кількість рослин, рослинних продуктів або інших предметів, включених у такий вантаж, наведену поштучно або в одиницях маси;
- (k) такий текст:

«Цим засвідчується,

— що рослини, рослинні продукти або інші регульовані предмети, описані вище, були ввезені на територію ... (країни/ договірної сторони реекспорту) з території... (країни/договірної сторони походження), у супроводі фітосанітарного сертифіката № ...,

— оригінальний примірник засвідчена копія якого додається до цього сертифіката,

— що вони

— запаковані перепаковані

— у

— первинні нові контейнери,

— що на основі

— оригінального фітосанітарного сертифіката та

— додаткового інспектування

— вважається, що вони відповідають поточним фітосанітарним вимогам країни/договірної сторони ввезення, та

— що під час зберігання у ... (договірній стороні реекспорту) вантаж не перебував під ризиком зараження шкідливими організмами.»

У такий текст повинна бути вставлена вся необхідна інформація, а належні клітинки повинні бути позначені пташкою;

- (l) слова «Додаткова декларація», після чого наводять додаткову декларацію, зазначену в статті 71(2), і заяву, зазначену в статті 71(3), та, за бажанням, будь-яку додаткову фітосанітарну інформацію, пов'язану з вантажем. Якщо для наведення додаткової декларації в повному обсязі бракує місця, може бути сформований додаток. У додатку повинна бути тільки та інформація, яка вимагається фітосанітарним сертифікатом. На всіх сторінках додатка повинен бути проставлений номер фітосанітарного сертифіката, а дата, підписи й печатки на ньому повинні бути виконані так, як це вимагається для фітосанітарного сертифіката. Фітосанітарний сертифікат повинен містити вказівки на будь-які додатки у відповідній секції;
- (m) слова «Знезараження та/або знезаражувальне оброблення»;
- (n) слово «Оброблення», після чого вказують оброблення, застосоване до вантажу;
- (o) слова «Хімікат (діюча речовина)», після чого вказують діючу речовину хімікату, що його використовують для оброблення, зазначеного у пункті (n);
- (p) слова «Тривалість і температура», після чого вказують тривалість та, у застосовних випадках, температуру такого оброблення;
- (q) слово «Концентрація», після чого вказують концентрацію такого хімікату, якої він сягає під час оброблення;
- (r) слово «Дата», після чого вказують дату, на яку оброблення було застосоване;
- (s) слово «Додаткова інформація», після чого вказують будь-яку додаткову інформацію, що її компетентний орган бажає внести в сертифікат;
- (t) слова «Місце оформлення», після чого вказують місце оформлення фітосанітарного сертифіката;
- (u) слово «Дата», після чого вказують дату оформлення фітосанітарного сертифіката;
- (v) слова «Ім'я, прізвище та підпис уповноваженої посадової особи», після чого вказують ім'я, прізвище та підпис посадової особи, яка оформлює і підписує фітосанітарний сертифікат;
- (w) слова «Печатка організації», після чого проставляють офіційну печатку компетентного органу, що видає фітосанітарний сертифікат; та
- (x) за бажанням, речення «Стосовно цього сертифіката для (назва організації захисту рослин) або будь-яких її посадових осіб чи представників не виникає жодних фінансових зобов'язань» може бути додане нижче рамки.

2. Якщо фітосанітарний сертифікат не видають в електронному вигляді, папір, що використовується, повинен містити водяний знак, тиснену печатку або тиснений логотип, визначений компетентним органом, який підписує сертифікат. Колір друку шаблонного тексту повинен бути коричневий, за винятком номера оригінального сертифіката, зазначеного в пункті (a)(iv) параграфа 1, що може бути іншого кольору.

Типовий фітосанітарний сертифікат для реекспорту

1. Найменування та адреса експортера	2. ФІТОСАНІТАРНИЙ СЕРТИФІКАТ НА РЕЕКСПОРТ № ЄС ХХ/00000000	
3. Заявлені найменування та адреса одержувача	4. Організація захисту рослин (вказіть якої держави-члена) Організації(ям) захисту рослин (вказіть якої країни або яких країн)	5. Місце походження
	[Логотип ЄС]	
6. Заявлений спосіб транспортування		
8. Вирізняльні знаки; кількість і опис пакунків; назва продукту; ботанічна назва рослин		

<p>10. Цей сертифікат засвідчує, — що зазначені рослини, рослинні продукти або інші регульовані предмети були ввезені на територію (країни/договірної сторони реекспорту) з території.....(країни/договірної сторони походження), у супроводі фітосанітарного сертифіката №</p> <p>(*) ☐ оригінальний примірник ☐ засвідчена копія якого додається до цього сертифіката; — що вони</p> <p>(*) ☐ запаковані ☐ перепаковані у ☐ первинні ☐ нові контейнери, — що на основі</p> <p>(*) ☐ оригінального фітосанітарного сертифіката ☐ та додаткового інспектування</p> <p>вважається, що вони відповідають чинним фітосанітарним вимогам країни/договірної сторони ввезення, та</p> <p>— що під час (країни/договірній стороні зберігання у (країни/договірній стороні реекспорту) вантаж не зазнав ризику зараження шкідливими організмами.</p> <p>(*) Позначте пташкою належні клітинки</p>	
11. Додаткова декларація	
ЗНЕЗАРАЖЕННЯ ТА/АБО ЗНЕЗАРАЖУВАЛЬНЕ ОБРОБЛЕННЯ	
12. Оброблення	
13. Хімікат (діюча речовина)	14. Тривалість і температура
15. Концентрація	16. Дата
17. Додаткова інформація	
18. Місце оформлення	
Дата	
Ім'я, прізвище та підпис уповноваженої посадової особи	
Печатка організації	

ЧАСТИНА С

Передекспортні сертифікати, зазначені у статті 102(6)

Типовий передекспортний сертифікат

1. ПЕРЕДЕКСПОРТНИЙ СЕРТИФІКАТ		[Логотип ЄС]
[№ ЄС/Код держави-члена/Внутрішній індивідуальний реєстраційний номер]		
Цей документ виданий компетентним органом держави-члена ЄС згідно з [Регламентом про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин] на запит професійного оператора, щоб повідомити компетентні органи держав-членів ЄС про застосування певних фітосанітарних процедур.		
2. Назва держави-члена походження і найменування компетентного органу, який здійснює декларування [і, за бажанням, логотип компетентного органу за місцем походження]		
3. Професійний оператор		
4 Опис вантажу	5 Задекларована кількість	
6 Вантаж, що відповідає опису вище: [Позначити пташкою клітинки (A–G) застосованих варіантів, разом з цим надати інформацію згідно зі «специфікаціями шкідливого організму»] ☐ Відповідає спеціальним вимогам Регламенту ЄС про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин: [вказіть номер публікації пов'язаного імплементаційного акта (для відповідного вантажу), ухваленого відповідно до статті 41, та застосовну альтернативну, обрану з-поміж спеціальних вимог, виконання якої засвідчується.] ☐ проінспектовано згідно з належною офіційною процедурою: [якщо необхідно, вкажіть процедуру], і за результатами є вільним від (A) ☐ протестовано згідно з належною офіційною процедурою: [якщо необхідно, вкажіть процедуру], і за результатами є вільним від (B) ☐ походить з поля, офіційно визнаного вільним від (C) ☐ походить з ділянки виробництва, офіційно визнаної вільною від (D) ☐ походить з місця виробництва, офіційно визнаного вільним від (E) ☐ походить з території, офіційно визнаної вільною від (F) ☐ походить з країни, офіційно визнаної вільною від (G) Специфікації шкідливих організмів та ідентифікація ділянки/території поля/виробництва (з зазначенням відповідного варіанту (A)–(G) вище):		

7 Інша офіційна інформація [напр. пов'язана з фітосанітарними вимогами щодо ввезення, оброблення вантажу тощо]	
8 Місце оформлення: Контактні дані (телефон/електронна адреса/факс): Дата:	9 Ім'я, прізвище та підпис уповноваженої посадової особи (Печатка компетентного органу)

—————
ДОДАТОК ІХ

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива Ради 69/464/ЄЕС	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 28(1)
Стаття 2	Стаття 28(1)(е)
Статті 3, 4 і 5	Стаття 28(1)(d)
Стаття 6	Стаття 28(1)(f)
Стаття 7	—
Стаття 8	Стаття 8
Стаття 9	Стаття 31(1)
Статті 10 і 11	Стаття 28(1)(d)
Статті 12 і 13	—

Директива Ради 93/85/ ЄЕС	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 28(1)

Стаття 2	Стаття 28(1)(g)
Стаття 3	Статті 14(1) і 15(1)
Статті 4–8	Стаття 28(1)(a)–(d)
Стаття 9	—
Стаття 10	Стаття 8
Стаття 11	Стаття 31
Стаття 12	Стаття 28(1)
Статті 13–15	—
Додатки I–V	Стаття 28(1)

Директива Ради 98/57/ ЄС	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 28(1)
Стаття 2	Стаття 28(1)(g)
Стаття 3	Статті 14(1) і 15(1)
Статті 4–7	Стаття 28(1)(a)–(c)
Стаття 8	—
Стаття 9	Стаття 8
Стаття 10	Стаття 31
Стаття 11	Стаття 28(1)
Статті 12–14	—
Додатки I– VII	Стаття 28(1)

Директива Ради 2007/33/ ЄС	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 28(1)
Статті 2 і 3	Стаття 28(1) і (2)
Статті 4–8	Стаття 28(1)(g)
Статті 9–13	Стаття 28(1) і (2)
Стаття 14	Стаття 8
Стаття 15	Стаття 31
Стаття 16	Стаття 28(1)
Стаття 17	Стаття 107
Статті 18–20	—
Додатки I–IV	Стаття 28(1)

Директива Ради 2000/29/ЄС	Цей Регламент
Стаття 1(1)	Стаття 1(1) і (2)
Стаття 1(2)	—
Стаття 1(3)	Стаття 1(3)
Стаття 1(4)	— ^(*)
Стаття 1(5) і (6)	—
Стаття 2(1)(а)	Стаття 2, пункт (1)
Стаття 2(1)(b)	Стаття 2, пункт (2), перший підпараграф
Стаття 2(1)(с)	Стаття 2, пункт (3)
Стаття 2(1)(d)	Стаття 2, пункт (4)
Стаття 2(1)(е)	Стаття 1(1) і (2)
Стаття 2(1)(f)	Стаття 78
Стаття 2(1)(g)	— ^(*)
Стаття 2(1)(h)	Статті 32–35
Стаття 2(1)(i), підпараграф перший	Стаття 76 ^(*)
Стаття 2(1)(i), підпараграф другий і третій	— ^(*)
Стаття 2(1)(j)–(n)	— ^(*)
Стаття 2(1)(о)	Стаття 2, пункт (7)
Стаття 2(1)(р), (q) і (r)	— ^(*)
Стаття 2(2)	Стаття 2, пункт (2), підпараграф другий
Стаття 3(1)	Стаття 5(1)
Стаття 3(2) і (3)	Статті 5(1), 37(1) і 41(1)
Стаття 3(4)	Статті 5(1) і 37(1)
Стаття 3(5)	Статті 32(2) і 54(1)
Стаття 3(6)	Статті 5(2) і 32(3)

Стаття 3(7)	Статті 5(2) і (3), 28(1) і 37(2)
Статті 3(8) і (9)	Статті 8, 39, 48 і 58
Стаття 4(1)	Стаття 40(1)
Стаття 4(2)	Стаття 53(1)
Стаття 4(3)	—
Стаття 4(4)	—
Стаття 4(5)	Статті 8, 48 та 58
Стаття 4(6)	Стаття 46
Стаття 5(1)	Статті 40(1) і 41(1)
Стаття 5(2)	Стаття 53(1)
Стаття 5(3)	Статті 40(3) і 53(3)
Стаття 5(4)	Статті 41(1) і 75
Стаття 5(5)	Статті 8, 48 та 58
Стаття 5(6)	Стаття 46
Стаття 6(1)–(4)	Статті 87(1), (2) і (3)
Стаття 6(5), підпараграфи перший і другий	Статті 87(1), (2) і (3)
Статті 6(5), підпараграф третій	Статті 65 і 68
Стаття 6(5), підпараграф четвертий	Стаття 9(3)
Стаття 6(5), підпараграф п'ятий	Стаття 81
Стаття 6(6)	Статті 65 і 69
Стаття 6(7)	Стаття 81
Стаття 6(8), абзац перший	—
Стаття 6(8), абзац другий	Стаття 57
Стаття 6(8), абзац третій	Стаття 87(4)
Стаття 6(8), абзац четвертий	Статті 66, 69 і 90
Стаття 6(8), абзац п'ятий	—
Стаття 6(8), абзац шостий	Стаття 81
Стаття 6(9)	Стаття 66

Стаття 10(1)	Статті 78, 83(5), 85, 86 і 87
Стаття 10(2)	Статті 79, 80 і 81
Стаття 10(3)	Стаття 93
Стаття 10(4), абзац перший	Стаття 83(7) і (8)
Стаття 10(4), абзац другий, третій і четвертий	—
Стаття 11(1)	Стаття 87(1)
Стаття 11(2)	—
Стаття 11(3)	— (*1)
Стаття 11(4)	Стаття 92(2) і (3)
Стаття 11(5)	Стаття 92(2) і (3)
Стаття 12(1)	— (*1)
Стаття 12(2)	Статті 69(4), 93(5) і 95(3) (*1)
Стаття 12(3)	— (*1)
Стаття 12(4)	Статті 41(4) і 95(5) (*1)
Стаття 13(1) і (2)	Стаття 76(5) (*1)
Стаття 13(3) і (4)	— (*1)
Стаття 13а(1) і (2)	— (*1)
Стаття 13а(3)	Стаття 76 (*1)
Стаття 13а(4)	Стаття 76 (*1)
Стаття 13а(5)	— (*1)
Стаття 13b	— (*1)
Стаття 13с(1)(а)	— (*1)
Стаття 13с(1)(b)	Стаття 65 (*1)
Стаття 13с(1)(с)	— (*1)
Стаття 13с(2)–(4)	— (*1)
Стаття 13с(6)	Стаття 94 (*1)
Стаття 13с(7)	Стаття 77 (*1)
Стаття 13с(8)	Статті 40(4), 41(4), 53(4), 54(4) і 103 (*1)
Стаття 13d	— (*1)
Стаття 13e	Статті 100 і 101
Стаття 14	Статті 5(3) і (4),

	32(3), 37(2) і (3), 40(2), 41(2), 53(3), 54(3), 72(2) і (3), 74(2) і (3), 79(2) і (3) та 80(2) і (3)
Стаття 15(1)	Стаття 41(3), підпараграф перший
Стаття 15(2)	Стаття 41(3), підпараграф другий
Стаття 15(3)	Стаття 71(3)
Стаття 15(4)	—
Стаття 16(1)	Стаття 9(1) і (2) і стаття 17
Стаття 16(2), підпараграф перший	Стаття 29
Стаття 16(2), підпараграф другий і третій	Стаття 13
Стаття 16(2), підпараграф четвертий	—
Стаття 16(3)	Стаття 30
Стаття 16(4)	Стаття 28(1), 30(1) і 49(1)
Стаття 16(5)	Статті 28(6), 30(7) і 49(4)
Стаття 18	Стаття 107
Стаття 20	—
Стаття 21(1)–(5)	— ^(*)
Стаття 21(6)	Стаття 103
Стаття 21(7) і (8)	—
Стаття 27	—
Стаття 27а	— ^(*)
Статті 28 і 29	—
Додаток частина А	I, Стаття 5(2)
Додаток частина В	I, Стаття 32(3)
Додаток частина секція I	II, А, Стаття 5(2)
Додаток частина секція II	II, А, Стаття 37(2)
Додаток частина В	II, Стаття 32(3)

Додаток частина А	III,	Стаття 40(2)
Додаток частина В	III,	Стаття 53(2)
Додаток Частина А	IV,	Стаття 41(2)
Додаток Частина В	IV,	Стаття 54(2)
Додаток частина пункт I	V, А,	Стаття 79(1)
Додаток частина пункт II	V, А,	Стаття 80(1)
Додаток частина пункт I	V, В,	Стаття 72
Додаток частина пункт II	V, В,	Стаття 74
Додаток VI	—	
Додаток VII		Додаток VIII
Додаток VIII	—	
Додаток VIIІа	—	(¹)
Додаток IX	—	
(* ¹) Див. статтю 109(1).		

(¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради [►C1](#) (ЄС) 2017/625 ◀ від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та іншу офіційну діяльність, що провадиться для забезпечення застосування законодавства про харчові продукти і корми, правил щодо здоров'я і благополуччя тварин, здоров'я рослин та засоби захисту рослин, внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 і (ЄС) 2016/2031, регламентів Ради (ЄС) № 1/2005 і (ЄС) № 1099/2009 та директив Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС і 2008/120/ЄС, а також про скасування регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 і (ЄС) № 882/2004, директив Ради 89/608/ЄС, 89/662/ЄС, 90/425/ЄС, 91/496/ЄС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС і 97/78/ЄС та Рішення Ради 92/438/ЄС (Регламент про офіційний контроль) ([►C1](#) ОВ L 95, 07.04.2017, с. 1 ◀).

(²) Директива Ради 98/56/ЄС від 20 липня 1998 року про реалізацію матеріалу для розмноження декоративних рослин (ОВ L 226, 13.08.1998, с. 16).

(³) Директива Ради 1999/105/ЄС від 22 грудня 1999 року про реалізацію лісового репродуктивного матеріалу (ОВ L 11, 15.01.2000, с. 17).

(⁴) Регламент Ради (ЄЕС) № 2658/87 від 23 липня 1987 року про тарифну і статистичну номенклатуру та про єдиний митний тариф (ОВ L 256, 07.09.1987, с. 1).

(⁵) ISO 3166-1:2006, Коды для відображення назв країн та їхніх територій — Частина 1: Коды країн. Міжнародна організація стандартизації, Женева.

(⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1005/2009 від 16 вересня 2009 року про речовини, що шкодять озоновому шару (ОВ L 286, 31.10.2009, с. 1).

(⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 від 21 жовтня 2009 року щодо введення в обіг засобів захисту рослин і про скасування директив Ради 79/117/ЄС і 91/414/ЄС (ОВ L 309, 24.11.2009, с. 1).

(⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 528/2012 від 22 травня 2012 року стосовно надання на ринку та використання біоцидних продуктів (ОВ L 167, 27.06.2012, с. 1).

(⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 від 28 січня 2002 року про встановлення загальних принципів і вимог законодавства про харчові продукти, створення Європейського органу з безпечності харчових продуктів та встановлення процедур у питаннях, пов'язаних із безпечністю харчових продуктів (ОВ L 31, 01.02.2002, с. 1).

(¹⁰) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 652/2014 від 15 травня 2014 року про встановлення положень щодо управління витратами, пов'язаними з харчовим ланцюгом, здоров'ям тварин і благополуччям тварин, і пов'язаними зі здоров'ям

рослин і рослинним репродуктивним матеріалом, про внесення змін до директив Ради 98/56/ЄС, 2000/29/ЄС і 2008/90/ЄС, регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002, (ЄС) № 882/2004 і (ЄС) № 396/2005, Директиви Європейського Парламенту і Ради № 2009/128/ЄС і Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 та скасування рішень Ради 66/399/ЄЕС, 76/894/ЄЕС і 2009/470/ЄС (ОВ L 189, 27.06.2014, с. 1).».

([*2](#)) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин, внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 і (ЄС) № 1143/2014 і скасування директив Ради 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС і 2007/33/ЄС (ОВ L 317, 23.11.2016, с. 4).»;

([*3](#)) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи проти шкідливих організмів рослин, внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 і (ЄС) № 1143/2014 і скасування директив Ради 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС і 2007/33/ЄС (ОВ L 317, 23.11.2016, с. 4).»;

([10](#)) Директива Ради 92/43/ЄЕС від 21 травня 1992 року про збереження природних оселищ та дикої фауни і флори (ОВ L 206, 22.07.1992 р., с. 7).

([11](#)) Директива Європейського Парламенту і Ради № 2009/147/ЄС від 30 листопада 2009 року про збереження диких птахів (ОВ L 20, 26.01.2010, с. 7).